

Opozorilo: Neuradno prečiščeno besedilo predpisa predstavlja zgolj informativni delovni pripomoček, glede katerega organ ne jamči odškodninsko ali kako drugače.

Neuradno prečiščeno besedilo Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost obsega:

- Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06 z dne 30. 12. 2006),
- Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 52/07 z dne 12. 6. 2007),
- Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 120/07 z dne 27. 12. 2007),
- Pravilnik o spremembah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 21/08 z dne 29. 2. 2008),
- Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 123/08 z dne 29. 12. 2008),
- Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 105/09 z dne 21. 12. 2009).

P R A V I L N I K **o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost**

(neuradno prečiščeno besedilo št. 5)

I. SPLOŠNA DOLOČBA

1. člen

(1) Ta pravilnik podrobneje ureja izvajanje Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 117/06, 33/09 in 85/09; v nadaljnjem besedilu: ZDDV-1).

(2) Pri izvajanju ZDDV-1 se upošteva tudi Uredba Sveta (ES) št. 1777/2005 z dne 17. oktobra 2005 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 77/388/EGS o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L, št. 288 z dne 29. 10. 2005, str. 1).

II. DAVČNI ZAVEZANCI

2. člen **(Splošno)**

(1) Davčni zavezanec je vsaka oseba (pravna ali fizična) iz prvega odstavka 5. člena ZDDV-1, ne glede na to, ali je vpisana v sodni register oziroma drug ustrezen register ali predpisano evidenco.

(2) Fizična oseba, ki opravlja dejavnost deloma neodvisno (samostojno) in deloma odvisno (nesamostojno), je davčni zavezanec v delu, ki se nanaša na neodvisno dejavnost.

(3) Davčni zavezanec je tudi oseba, ki v Sloveniji nima sedeža svoje dejavnosti niti stalne poslovne enote niti stalnega ali običajnega prebivališča (v nadaljevanju: davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji), ki opravlja ekonomsko dejavnost, opredeljeno v drugem odstavku 5. člena ZDDV-1.

3. člen **(Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji)**

(1) Podružnica, prek katere opravlja dejavnost v Sloveniji davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, nastopa v imenu in za račun davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, pri čemer mora uporabljati firmo matičnega podjetja, njegov sedež in svoje ime.

(2) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ki v skladu s predpisi ni dolžan ustanoviti podružnice, in izpolnjuje pogoje za identifikacijo za namene davka na dodano vrednost (v nadaljnjem besedilu: DDV), lahko imenuje davčnega zastopnika, ki v njegovem imenu izpolnjuje obveznosti iz naslova DDV.

(3) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pa sedež v drugi državi članici, se mora identificirati za namene DDV, če opravi uvoz blaga v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena ZDDV-1. Za izpolnjevanje obveznosti iz naslova DDV lahko imenuje davčnega zastopnika, ki za njegov račun izpolnjuje predpisane obveznosti.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, ima pa sedež v tretji državi ali na tretjem ozemlju, lahko uveljavi oprostitev plačila DDV ob uvozu blaga v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena ZDDV-1 le, če se identificira za namene DDV in če imenuje davčnega zastopnika, ki za njegov račun izpolnjuje obveznosti iz naslova DDV.

(5) Ne glede na tretji odstavek tega člena se davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji (uvozniku), za uveljavitev oprostitve plačila DDV v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena ZDDV-1, ni treba identificirati za namene DDV, če v skladu s carinskimi predpisi za izvrševanje carinskih obveznosti pooblasti drugo osebo, da ga zastopa kot posredni zastopnik, in če je ta zastopnik identificiran za namene DDV v Sloveniji. V tem primeru mora obveznosti glede predložitve rekapitulacijskega poročila v skladu z 92. členom ZDDV-1 prevzeti zastopnik.

4. člen **(Davčni zastopnik)**

(1) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, lahko za davčnega zastopnika imenuje pravno ali fizično osebo, ki:

- opravlja dejavnost v skladu z drugim odstavkom 5. člena ZDDV-1;
- ima sedež oziroma stalno bivališče v Sloveniji in
- je identificirana za namene DDV v skladu z 79. členom ZDDV-1.

(2) Davčni zastopnik iz prejšnjega odstavka ne more biti podružnica tuje osebe.

(3) Davčni zastopnik v imenu davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, izpolnjuje obveznosti in uveljavlja pravice iz naslova DDV (sestavlja in predlaga obračune DDV, plačuje DDV, vlaga zahtevke za vračilo presežka odbitka DDV itd.).

(4) Če istega davčnega zastopnika imenuje več davčnih zavezancev, ki nimajo sedeža v Sloveniji, tak davčni zastopnik predlaga davčnemu organu obračune DDV in izpolnjuje druge obveznosti oziroma uveljavlja pravice iz naslova DDV za vsakega davčnega zavezanca posebej.

(5) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, mora davčnemu zastopniku za potrebe izpolnjevanja obveznosti iz naslova DDV poslati po en izvod izdanih računov, na katerih je poleg drugih predpisanih podatkov v skladu s 15. točko 82. člena ZDDV-1 navedeno tudi ime, naslov in identifikacijska številka za DDV davčnega zastopnika.

(6) Davčni organ lahko, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, od davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja plačila davčne obveznosti. Davčni organ lahko sprejme instrument zavarovanja plačila davčne obveznosti tudi od davčnega zastopnika, če ima za tako predložitev davčni zastopnik pooblastilo davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji.

(7) Če davčni organ ugotovi, da davčni zastopnik ne izpolnjuje obveznosti iz naslova DDV, mu lahko prepove nadaljnje zastopanje.

(8) Davčni organ vodi o davčnih zastopnikih posebno evidenco.

(9) Ta člen se ne nanaša na dobave blaga in storitev, v zvezi s katerim je plačnik DDV izključno prejemnik blaga ali storitev.

III. OBDAVČLJIVE TRANSAKCIJE

5. člen

(Popravilo stvari, opustitev in dopustitev dejanja)

(1) Popravilo stvari, opustitev in dopustitev nekega dejanja štejejo za opravljanje storitev.

(2) Opustitev dejanja pomeni predvsem odrekanje konkuriranju na trgu in prenehanje opravljanja dejavnosti. Dopustitev dejanja med drugim pomeni tudi dovolitev uporabe premičnih oziroma nepremičnih stvari in premoženjskih pravic.

6. člen

(Uporaba naročnikovega materiala)

(1) Če naročnik izroči proizvajalcu material zaradi predelave, obdelave, dodelave ali izdelave določenega izdelka, ta izročitev ne šteje za dobavo blaga po ZDDV-1.

(2) Če proizvajalec iz prvega odstavka tega člena ne porabi vsega materiala, ki mu ga je izročil naročnik, in mu neporabljenega materiala ne vrne, se šteje, da je naročnik v tem delu opravil dobavo materiala proizvajalcu.

7. člen

(Zamenjava)

(1) Pri zamenjavi blaga ali storitev se šteje, da je vsak dobavitelj oziroma izvajalec storitev opravil obdavčljivo dobavo.

(2) Zamenjava vračljive embalaže se ne šteje za zamenjavo blaga, če dobavitelj blaga v vračljivi embalaži spremlja zamenjavo polne embalaže za prazno le evidenčno v skladu z uzancami o vračanju in prevzemanju vračljive embalaže.

(3) Če dobavitelj zamenja blago z drugim blagom iste vrste, enake količine, enake trgovske kakovosti in tehničnih karakteristik in ostane davčna osnova nespremenjena se šteje, da je bila opravljena prvotno nameravana dobava blaga, ki se šteje za obdavčljivo dobavo.

8. člen (Prenos podjetja)

(1) Pri prenosu podjetja ali dela podjetja na drugega davčnega zavezanca se šteje, da dobava blaga ni bila opravljena samo, če prevzemnik podjetja ali dela podjetja kot pravni naslednik prenosnika nadaljuje dejavnost.

(2) Prejšnji odstavek se nanaša tudi na samostojne podjetnike in na druge osebe, ki opravljajo dejavnost po drugem odstavku 5. člena ZDDV-1.

(3) Prvi odstavek tega člena vključuje tudi statusna preoblikovanja družb, če so opravljena pod pogoji iz tega člena.

(4) Določbi prvega in drugega odstavka tega člena se smiselno uporabljata tudi pri prenosu dejavnosti na pravnega naslednika v primeru smrti davčnega zavezanca.

9. člen (Stvarni vložki)

(1) Če davčni zavezanec prispeva v osnovni kapital drugega davčnega zavezanca stvarni vložek, se šteje, da dobava blaga ni bila opravljena.

(2) Če se stvarni vložek iz prejšnjega odstavka uporablja za druge namene kakor za tiste, za katere ima prevzemnik pravico do odbitka DDV, mora prevzemnik stvarnega vložka plačati DDV v skladu s pravili, ki veljajo za obračun DDV od uporabe blaga in storitev za zasebne namene.

10. člen (Likvidacija in stečaj)

(1) Dobave blaga in storitev, opravljene v postopku likvidacije in v postopku stečaja, se štejejo za obdavčljivo dobavo blaga in storitev.

(2) Prvi odstavek tega člena se nanaša tudi na unovčenje stečajne mase (premoženja) stečajnega dolžnika, razen prodaje stečajnega dolžnika kot pravne osebe.

11. člen (Prodaja blaga v postopku izvršbe)

(1) Če z zakonom pooblaščen organ v postopku izvršbe proda blago, se šteje, da je dolžnik blago neposredno dobavil kupcu.

(2) DDV na dokumentu o prodaji blaga v imenu dolžnika obračuna organ, ki vodi postopek izvršbe.

12. člen

(Zastava stvari in ustanovitev zastavne pravice)

(1) Izročitev stvari v zastavo in ustanovitev zastavne pravice se ne štejeta za dobavo blaga oziroma storitev.

(2) Če zastavni upnik ali nekdo tretji, ki sta ga sporazumno določila zastavitelj in zastavni upnik, uporablja zastavljeno stvar proti plačilu, se taka uporaba šteje za obdavčljivo dobavo.

(3) Če zastavni upnik zastavljene stvari ne proda, nanj pa preide lastninska pravica na zastavljeni stvari, se šteje, da je opravljena dobava blaga, ki jo izvede zastavitelj zastavnemu upniku.

13. člen (Odškodnina, delna izpolnitev pogodbe)

(1) Od odškodnin se ne obračunava in ne plačuje DDV.

(2) Za odškodnino iz prejšnjega odstavka se šteje predvsem:

- dobava, ki jo dobavitelj opravi kot povračilo za škodo, nastalo na podlagi prejšnje dobave, če dobavitelj odgovarja za škodo in njene posledice na podlagi zakona ali pogodbe;
- zamudne obresti, ki jih davčni zavezanec zaračunava svojim dolžnikom do višine predpisanih zamudnih obresti, in stroški opomina;
- pogodbene kazni;
- povračila škode zaradi razveljavitve pogodbe, če plačnik za to ni pridobil nobenega blaga oziroma ni prejel nobene storitve.

(3) Če se pogodba izpolni delno, je predmet DDV ta delna izpolnitev.

14. člen (Zamenjava blaga v garancijskem roku)

(1) Če dobavitelj v garancijskem roku zamenja dobavljeno blago z drugim blagom iste vrste, enake trgovske kakovosti in tehničnih značilnosti, se ta dobava ne šteje za obdavčljivo dobavo.

(2) Če da dobavitelj iz prejšnjega odstavka v zameno drugo blago manjše ali večje vrednosti, te razlike zmanjšujejo oziroma povečujejo davčno osnovo.

15. člen (Donacije)

Znesek, ki ga davčni zavezanec izplača osebam, ki so v skladu s predpisi ustanovljene za opravljanje humanitarne, kulturne, znanstvene, zdravstvene, socialnovarstvene, vzgojno-izobraževalne, športne, verske ali sindikalne dejavnosti in ne gre za plačilo za opravljeno dobavo blaga oziroma storitev, ni predmet DDV.

16. člen (Članarine)

(1) Od članarin se ne obračunava DDV, če prejeta članarina ne predstavlja plačila za opravljanje enakih ali podobnih transakcij, kot jih v okviru dejavnosti iz drugega odstavka 5. člena ZDDV-1 opravlja drug davčni zavezanec.

(2) Če oseba iz petega odstavka 5. člena ZDDV-1, ki prejema članarino, opravlja izključno dejavnost oziroma transakcije, navedene v petem odstavku 5. člena ZDDV-1, članarina ni predmet DDV. Če oseba, ki prejema članarino, opravlja dejavnost iz drugega odstavka 5. člena ZDDV-1 in hkrati opravlja dejavnost oziroma transakcije, navedene v petem odstavku 5. člena ZDDV-1, se obračuna DDV od dela članarine, ki se nanaša na obdavčeno dejavnost.

(3) Od članarin, ki jih prejemajo nepridobitne organizacije iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, se DDV ne plačuje, če ni verjetno, da oprostitev DDV vodi k izkrivljanju konkurence, razen če članarina predstavlja plačilo za dobavo blaga oziroma storitev iz drugega odstavka 42. člena ZDDV-1.

(4) Če članarino prejme davčni zavezanec, ki izpolnjuje pogoje iz prvega odstavka 43. člena ZDDV-1 in je priglasil davčnemu organu, da bo opravljal svojo dejavnost kot oproščeno po 11. točki prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, lahko uveljavlja oprostitev plačila DDV tudi od članarin, razen če članarina predstavlja plačilo za dobavo blaga oziroma storitev iz drugega odstavka 42. člena ZDDV-1.

17. člen (Primanjkljaj blaga)

- Primanjkljaj blaga se šteje za dobavo blaga v skladu s 7. členom ZDDV-1, razen:
- primanjkljaja in uničenj, nastalih zaradi višje sile;
 - primanjkljaja, ki je neločljivo povezan s procesom izdelave in predelave blaga;
 - primanjkljaja in uničenja iz naslova kala, razsipa, razbitja in okvare blaga, ki sta neločljivo povezana s skladiščenjem in prevozom blaga v dejanskem obsegu, ki pa ne sme biti večji od običajnega, ki ga določi pristojno združenje;
 - primanjkljaja oziroma izgub, nastalih zaradi tatvine oziroma kraje, če je o tem sestavljen zapisnik policijske uprave.

18. člen (Uvoz blaga)

Uvoz blaga, ki je predmet DDV, zajema zakonit in nezakonit vnos blaga, ne glede na namen vnosa blaga v Skupnost.

19. člen (Neskupnostno blago)

(1) Predmet DDV je tudi dobava neskupnostnega blaga, če so izpolnjeni pogoji iz 3. člena ZDDV-1.

(2) Če je za dobavo neskupnostnega blaga predpisana oprostitev plačila DDV, se ta oprostitev nanaša na dobavo neskupnostnega blaga v Sloveniji in na pridobitev neskupnostnega blaga znotraj Skupnosti.

20. člen (Trošarinski izdelki)

(1) Obveznost za obračun in plačilo DDV od trošarinskih izdelkov v skladu z 2.c) točko prvega odstavka 3. člena ZDDV-1, ki jih pridobi davčni zavezanec, ki ni identificiran za namene DDV, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, nastane, tudi če vrednost teh izdelkov, ki jih pridobi v koledarskem letu, ne presega zneska iz drugega odstavka 4. člena ZDDV-1.

(2) Če trošarinske izdelke pridobiva davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, je taka pridobitev predmet DDV v skladu z 2.a) točko prvega odstavka 3. člena ZDDV-1.

21. člen

(Prenos blaga v drugo državo članico in pridobitev blaga iz druge države članice z namenom vzpostavitve zaloge blaga pri kupcu)

(1) Če davčni zavezanec prenese blago iz svojega podjetja v drugo državo članico z namenom vzpostaviti zalogo blaga pri kupcu, se tak prenos blaga šteje za dobavo blaga v skladu z 9. členom ZDDV-1 takrat, ko se taka transakcija v drugi državi članici obravnava kot pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

(2) Če davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v drugi državi članici, prenese blago iz svojega podjetja v drugi državi članici kupcu, ki je identificiran za namene DDV v Sloveniji, z namenom vzpostavitve zaloge blaga pri kupcu, se taka transakcija obravnava kot pridobitev blaga znotraj Skupnosti takrat, ko kupec izvzame blago iz zaloge.

(3) Izraz »zaloge blaga pri kupcu« pomeni zaloge blaga, ki so v lasti prodajalca in skladiščene v skladišču kupca (lastnem ali najetem). Skladiščeno blago se ne sme uporabljati od trenutka, ko je dano v skladišče, do trenutka, ko je izvzeto iz zaloge.

(4) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor nad zalogami blaga, ki jih je vzpostavil pri svojem kupcu, posebej pa še:

- državo članico, kamor je odposlal blago in v kateri je vzpostavil zalogo blaga;
- identifikacijsko številko za DDV kupca, pri katerem je vzpostavil zalogo blaga, in ki mu jo je izdala država članica, v kateri je vzpostavil zalogo blaga;
- datum odpošiljanja blaga v drugo državo članico;
- datum, ko kupec prejme blago v svoje skladišče;
- skupno vrednost blaga v zalogi v eurih;
- opis blaga v zalogi;
- količino blaga v zalogi in
- datum, ko kupec izvzame blago iz zaloge in se šteje, da je opravljena dobava skladiščenega blaga.

(5) Kupec blaga iz drugega odstavka tega člena je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti dovolj podrobne podatke za nadzor nad zalogami blaga, ki jih ima v svojem skladišču, posebej pa še:

- državo članico, iz katere je bilo blago odposlano;
- identifikacijsko številko za DDV dobavitelja blaga, ki mu jo je izdala država članica, iz katere je bilo blago odposlano;
- datum odpošiljanja blaga iz druge države članice;
- datum, ko prejme blago v svoje skladišče;
- skupno vrednost blaga v zalogi v eurih;
- opis blaga v zalogi;
- količino blaga v zalogi in

- datum, ko izvzame blago iz zaloge in se šteje, da je opravljena pridobitev skladiščenega blaga.

22. člen

(Pridobitev blaga znotraj Skupnosti – točka d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1)

Oseba iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ki pridobiva blago znotraj Skupnosti, mora, ob izpolnjevanju pogoja iz točke b) drugega odstavka 4. člena ZDDV-1, obračunati DDV od pridobitev blaga znotraj Skupnosti že za pridobitev, s katero v tekočem koledarskem letu preseže vrednost pridobitev 10.000 eurov.

23. člen

(Pridobitev rabljenega prevoznega sredstva znotraj Skupnosti)

(1) DDV se ne obračunava in ne plačuje od pridobitve rabljenega prevoznega sredstva iz druge države članice, če je prodajalec davčni zavezanec s sedežem v drugi državi članici in je od dobave rabljenega prevoznega sredstva obračunal DDV od dosežene razlike v ceni po posebni ureditvi za rabljeno blago.

(2) DDV se ne obračunava in ne plačuje tudi od pridobitve rabljenega prevoznega sredstva iz druge države članice, če je prodajalec fizična oseba, mali davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki pri nabavi prevoznega sredstva, ki ga dobavi v Slovenijo, ni imel pravice do odbitka DDV v svoji državi članici.

(3) DDV se obračunava in plačuje od rabljenega prevoznega sredstva, ki ga pridobi oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji od prodajalca, ki je identificiran za namene DDV v drugi državi članici in je rabljeno prevozno sredstvo dobavil pod pogoji, ki so enaki pogojem iz 1. točke 46. člena ZDDV-1. Oseba, ki pridobi rabljeno prevozno sredstvo, izkaže DDV v obračunu DDV.

(4) Oseba iz prejšnjega odstavka prijavi pridobitev rabljenega prevoznega sredstva na obrazcu DDV-RPS, ki je Priloga I tega pravilnika in je njegov sestavni del. Brez predložitve obrazca DDV-RPS, ki ga potrdi davčni organ, se rabljeno prevozno sredstvo, ki je pridobljeno iz druge države članice, ne sme registrirati. Oseba, identificirana za namene DDV, ki pridobi rabljeno prevozno sredstvo zaradi nadaljnje prodaje, ne predloži obrazca DDV-RPS.

(5) Rabljeno prevozno sredstvo po tem členu je prevozno sredstvo, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

- kopensko motorno vozilo je bilo dobavljeno po preteku šestih mesecev od datuma, ko je bilo prvič dano v uporabo, plovilo in zrakoplov pa po preteku treh mesecev od datuma, ko je bilo prvič dano v uporabo in
- s kopenskim motornim vozilom je prevoženih več kot 6000 kilometrov, s plovilom preplutih več kot 100 ur in z zrakoplovom preletenih več kot 40 ur.

24. člen

(Pridobitev novega prevoznega sredstva znotraj Skupnosti)

(1) DDV se obračuna in plača od pridobitve prevoznega sredstva iz drugega odstavka 3. člena ZDDV-1, če se v skladu s tretjim odstavkom 3. člena ZDDV-1 šteje za novo prevozno sredstvo.

(2) Plačnik DDV je katera koli oseba, ki pridobi novo prevozno sredstvo iz druge države članice, ne glede na to, ali je identificirana za namene DDV ali ne.

(3) Oseba, ki ni identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, mora to pridobitev prijaviti davčnemu organu v 15 dneh od dneva pridobitve. Pridobitev novega prevoznega sredstva prijavi na obrazcu DDV-NPS-P1, ki je Priloga II tega pravilnika in je njegov sestavni del. DDV odmeri davčni organ. Brez dokazila o plačilu DDV se prevozno sredstvo, ki je pridobljeno iz druge države članice, ne sme registrirati.

(4) Oseba, ki je identificirana za namene DDV in pridobi novo prevozno sredstvo, ki ni namenjeno nadaljnji prodaji, mora to pridobitev prijaviti davčnemu organu v 15 dneh od dneva pridobitve. Pridobitev novega prevoznega sredstva prijavi na obrazcu DDV-NPS-P2, ki je Priloga III tega pravilnika in je njegov sestavni del. DDV izkaže v obračunu DDV. Brez predložitve obrazca DDV-NPS-P2, ki ga potrdi pristojni davčni organ, se prevozno sredstvo, ki je pridobljeno iz druge države članice, ne sme registrirati.

(5) Obrazca DDV-NPS-P1 in DDV-NPS-P2 se izpolnita v treh izvodih (za pridobitelja, davčni organ in registracijski organ).

(6) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, ki pridobi novo prevozno sredstvo zaradi nadaljnje prodaje, obračuna DDV v skladu s splošno ureditvijo in izkaže DDV v obračunu DDV.

25. člen

(Prva uporaba novih prevoznih sredstev)

(1) Šteje se, da so bila kopenska motorna vozila iz prve alineje drugega odstavka 3. člena ZDDV-1 prvič dana v uporabo, ko:

- se je vozilo prvič registriralo za cestno uporabo v eni od držav članic ali
- je bilo vozilo dano na razpolago kupcu, če je bilo prepeljeno iz države članice proizvajalca brez registracije za cestno uporabo v drugo državo članico ali
- je proizvajalec ali njegov koncesionar vozilo uporabil za demonstracijo vozila, če je bilo vozilo prepeljeno iz države članice proizvajalca brez registracije za cestno uporabo v drugo državo članico ali
- je bil izdan račun, ki se nanaša na prvo dobavo, če davčni organ ne more ugotoviti nobene od okoliščin iz prejšnjih alinej.

(2) Šteje se, da so bila plovila iz druge alineje drugega odstavka 3. člena ZDDV-1 in zrakoplovi iz tretje alineje drugega odstavka 3. člena ZDDV-1 prvič dana v uporabo, ko:

- je proizvajalec dobavil plovilo ali zrakoplov prvemu kupcu ali
- je bilo plovilo ali zrakoplov prvič dano na uporabo kupcu ali
- je proizvajalec ali njegov koncesionar plovilo ali zrakoplov prvič uporabil za demonstracijo vozila ali
- je bilo plovilo ali zrakoplov prvič registrirano za uporabo v eni od držav članic ali
- je bil izdan račun, ki se nanaša na prvo dobavo, če davčni organ ne more ugotoviti nobene od okoliščin iz prejšnjih alinej.

26. člen

(Oproščene dobave novih prevoznih sredstev znotraj Skupnosti)

(1) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji, ki dobavi novo prevozno sredstvo v drugo državo članico kateri koli osebi, ki ni identificirana za namene DDV, izpolni obrazec DDV-NPS-D1, ki je Priloga IV tega pravilnika in je njegov sestavni del.

(2) Obrazec DDV-NPS-D1 izpolni tudi vsaka oseba iz tretjega odstavka 5. člena ZDDV-1, ki dobavi novo prevozno sredstvo pod pogoji iz 2. točke 46. člena ZDDV-1.

(3) Davčni zavezanec iz prvega in oseba iz drugega odstavka tega člena predloži obrazec DDV-NPS-D1 davčnemu organu v kraju sedeža, stalnega oziroma običajnega prebivališča v 8 dneh od dneva opravljene dobave. Obrazec DDV-NPS-D1 se izpolni v treh izvodih (za pridobitelja, dobavitelja in davčni organ), v štirih izvodih pa se izpolni le, če se obrazec potrebuje za registracijski organ.

(4) Davčni organ vodi evidenco dobav novih prevoznih sredstev iz tretjega odstavka tega člena za namene izmenjave podatkov o dobavah novih prevoznih sredstev med državami članicami.

27. člen

(Tristranski posli)

Tristranski posli so verižni posli, v katerih sodelujejo trije davčni zavezanci, identificirani za namene DDV, vsak v svoji državi članici. Davčni zavezanec – dobavitelj blaga iz ene države članice izda račun za dobavo blaga znotraj Skupnosti davčnemu zavezancu – pridobitelju blaga v drugi državi članici za blago, ki se neposredno odpošlje oziroma odpelje davčnemu zavezancu – prejemniku blaga v tretjo državo članico.

IV. KRAJ OBDAVČLJIVIH TRANSAKCIJ

28. člen

(Stalna poslovna enota)

Za stalno poslovno enoto davčnega zavezanca, ki v Sloveniji nima sedeža, se za namene 25. člena ZDDV-1 šteje poslovna enota (kraj poslovanja), ki trajno razpolaga s človeškimi in materialnimi viri v tolikšni meri, da omogoča prejem in uporabo storitev iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1 ali opravljanje storitev iz drugega odstavka 25. člena ZDDV-1.

29. člen

(Posebna pravila)

- (1) Pri prevozu blaga se šteje, da je:
- kraj opravljenih storitev prevoza blaga, ki bi bil v skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1 v Sloveniji, zunaj Skupnosti, če je prevoz ali del prevoza blaga dejansko opravljen zunaj Skupnosti, pri čemer se upošteva prevožena razdalja;
 - kraj opravljenih storitev prevoza blaga, ki bi bil v skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1 zunaj Skupnosti, v Sloveniji, če je prevoz ali del prevoza blaga dejansko opravljen v Sloveniji, pri čemer se upošteva prevožena razdalja.

(2) Za kraj opravljenih telekomunikacijskih storitev, ki bi bil v skladu s prvim odstavkom 25. člena ZDDV-1:

- zunaj Skupnosti, se šteje, da je v Sloveniji, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo v Sloveniji;
- v Sloveniji, se šteje, da je zunaj Skupnosti, če se storitve dejansko uporabijo in uživajo zunaj Skupnosti.

29.a člen **(Restavracijske storitve in storitve cateringa)**

(1) Restavracijske storitve so storitve, ki se opravljajo v prostorih izvajalca storitev in obsegajo dobavo pripravljene ali nepripravljene hrane in/ali pijače za uporabo ljudi ter zadosten obseg pomožnih storitev, ki omogočajo njihovo takojšnje užitanje.

(2) Storitve cateringa so storitve iz prejšnjega odstavka, ki se ne opravljajo v prostorih izvajalca storitev.

- (3) Za restavracijske storitve in storitve cateringa ne štejejo:
- dobave pripravljene ali nepripravljene hrane (npr.: ponudba hrane kot »vzemi s seboj« v restavracijah, supermarketih in podobno);
 - dobave, ki obsegajo le pripravo in prevoz hrane;
 - v splošnem dobave, ki obsegajo pripravo in dostavo hrane in/ali pijače brez katerekoli druge pomožne storitve.

(4) V primerih iz prejšnjega odstavka je dobava hrane in/ali pijače brez spremljajočih storitev obravnavana kot dobava blaga, za katero se kraj obdavčitve določi v skladu z 19. do 21. členom ZDDV-1.

(5) Če dobavi hrano in/ali pijačo en davčni zavezanec, pomožne storitve pa za istega prejemnika drug davčni zavezanec, se vsaka dobava obravnava ločeno.

V. OBDAVČLJIVI DOGODEK IN OBVEZNOST OBRAČUNA DDV

30. člen **(Splošno)**

(1) Rok plačila, odlog plačila ali kreditiranje dobave ne vplivajo na nastanek obveznosti obračuna DDV.

(2) Obveznost obračuna DDV pri odkupu zapadlih terjatev z regresno pravico ali brez nastane v trenutku, ko prevzemnik terjatve prejme znesek, ki ga je izterjal nad zneskom, plačanim upniku, razen zneska, ki ustreza višini zakonitih zamudnih obresti.

31. člen **(Stvarni vložki)**

Če davčni zavezanec uporabi stvarni vložek, od katerega ni bil obračunan DDV na podlagi drugega odstavka 9. člena tega pravilnika, za namene opravljanja dejavnosti, od katere se ne obračunava in plačuje DDV, nastane obveznost obračuna DDV v davčnem obdobju, v katerem začne uporabljati stvarni vložek za te namene.

32. člen **(Primanjkljaj blaga)**

Davčna obveznost v zvezi s primanjkljajem blaga nastane na dan, ko je primanjkljaj ugotovljen.

33. člen

(Izročitev blaga po b) točki drugega odstavka 6. člena ZDDV-1)

Pri izročitvi blaga po b) točki drugega odstavka 6. člena ZDDV-1 nastane obveznost obračuna DDV za celotno vrednost blaga, in sicer v tistem davčnem obdobju, v katerem je blago izročeno.

34. člen (Nevrnjena vračljiva embalaža)

Pri zaračunavanju nevrnjene vračljive embalaže nastane obveznost obračuna DDV v obdobju, v katerem je bila embalaža zaračunana.

35. člen (Uvoz blaga)

(1) V skladu s prvim, drugim in tretjim odstavkom 35. člena ZDDV-1 nastane davčna obveznost takrat, ko v skladu s carinskimi predpisi nastane obveznost obračuna carinskega dolga.

(2) Četrty odstavek 35. člena ZDDV-1 se uporabi vedno, ko bi obveznost obračuna carinskega dolga morala nastati v skladu s carinskimi predpisi, pa ne nastane, ker je za zadevno blago predpisana stopnja uvoznih dajatev "prosto".

36. člen (Predplačila pri pridobivanju in dobavah blaga znotraj Skupnosti)

(1) Če davčni zavezanec izvrši plačilo, preden je opravljena pridobitev blaga znotraj Skupnosti, ne nastane obveznost obračuna DDV.

(2) Če davčni zavezanec prejme plačilo, preden opravi dobavo blaga v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1, ne nastane obveznost obračuna DDV.

36.a člen (Predplačila pri opravljanju in prejemanju storitev znotraj Skupnosti)

(1) Če davčni zavezanec izvrši plačilo, za katero še ni prejel storitev in za katero je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 dolžan plačati DDV, ne nastane obveznost obračuna DDV.

(2) Če davčni zavezanec prejme plačilo, preden bo opravil storitev na ozemlju druge države članice, za katero je plačnik DDV prejemnik storitev iz druge države članice, ne nastane obveznost obračuna DDV.

36.b člen (Predplačila v zvezi z uvozom in uvozom blaga)

Če davčni zavezanec izvrši ali prejme plačilo v zvezi z uvozom ali izvozom blaga, ne nastane obveznost obračuna DDV.

36.c člen

(Predplačila pri opravljanju dobav blaga in storitev po 76.a členu ZDDV-1)

(1) Davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV in je določen kot plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1, mora obračunati DDV tudi od danih predplačil na dan izvršitve predplačila.

(2) Za primere, ko je na podlagi prejšnjega odstavka DDV dolžna obračunati oseba, ki predplačilo da, prejemnik tega predplačila ni dolžan obračunati DDV po tretjem odstavku 33. člena ZDDV-1.

VI. DAVČNA OSNOVA

37. člen (Neporabljen material)

Od neporabljenega materiala iz drugega odstavka 6. člena tega pravilnika se DDV obračunava in plačuje od tržne vrednosti tega materiala.

38. člen (Lastna cena)

Lastna cena po drugem in četrtem odstavku 36. člena ZDDV-1 se določa v skladu z računovodskimi standardi oziroma v skladu s predpisi o vodenju poslovnih knjig zasebnikov.

39. člen (Finančne storitve)

(1) Davčna osnova za obračun DDV od storitev izterjave dolgov je vse, kar davčni zavezanec, ki opravi izterjavo, prejme za plačilo.

(2) Davčna osnova za obračun DDV od storitev faktoringa (pravi in nepravi faktoring) je enaka znesku (diskont, stroški, provizija), ki ga davčni zavezanec, prevzemnik terjatve (faktor), zaračuna upniku, razen zamudnih obresti.

(3) Davčna osnova za obračun DDV od storitev gospodarjenja z vrednostnimi papirji je plačilo (provizija), ne glede na to, na kakšen način je plačilo dogovorjeno.

(4) Davčna osnova za obračun DDV od storitev odkupa zapadlih terjatev z regresno pravico ali brez nje je enaka znesku, ki ga davčni zavezanec, ki je prevzemnik terjatve, izterja nad zneskom, plačanim upniku, razen zneska, ki ustreza višini zakonitih zamudnih obresti.

(5) Pri finančnem najemu obresti in drugih stroškov financiranja ni treba všteti v davčno osnovo blaga, če sta dobava blaga in odobritev financiranja dogovorjeni in obračunani ločeno.

40. člen (Davčna osnova pri pridobitvi novega prevoznega sredstva)

Davčno osnovo pri pridobitvi novega prevoznega sredstva sestavljajo skupni znesek, ki ga je oseba plačala za novo prevozno sredstvo, vključno z dodatno opremo, ki je bila vgrajena v novo prevozno sredstvo, preden je bilo novo prevozno sredstvo dobavljeno kupcu v Slovenijo, in druge dajatve in stroški iz petega odstavka 36. člena ZDDV-1.

41. člen (Sprememba davčne osnove)

(1) Po osmem odstavku 36. člena ZDDV-1 se davčna osnova poveča, kadar je izvršeno višje plačilo od dogovorjenega, ne glede na razloge za višje plačilo.

(2) Po drugem odstavku 39. člena ZDDV-1 lahko davčni zavezanec zmanjša znesek DDV od naknadno priznanih popustov, kot so npr. superrabati in popusti zaradi slabše kakovosti blaga, če so bili dogovorjeni neposredno med dobaviteljem in prejemnikom.

(3) Zmanjšanje davčne osnove po drugem odstavku 39. člena ZDDV-1 se pri dobavitelju lahko opravi ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem je prejel pisno obvestilo prejemnika, da je popravil odbitek DDV.

(4) Če je prejemnik blaga ali storitev končni potrošnik, lahko davčni zavezanec, ne glede na drugi stavek drugega odstavka 39. člena ZDDV-1, zmanjša davčno osnovo, če razpolaga z dokumentom, ki dokazuje prekinitev pogodbe oziroma odpoved dobave blaga oziroma storitve, in če dokaže, da je bila kupnina ali del kupnine vrnjen kupcu ali njeno plačilo odpuščeno.

42. člen (Davčna osnova pri uvozu blaga)

(1) V skladu z b) točko drugega odstavka 38. člena ZDDV-1 se v davčno osnovo pri uvozu blaga všttevajo tisti dodatni stroški, ki so uvozniku neposredno zaračunani in katerih vrednost je v trenutku sprejema carinske deklaracije določena in dokazljiva na podlagi razpoložljivih listin.

(2) Če je bilo blago predmet carinskega skladiščenja, stroški skladiščenja in ohranjanja blaga med skladiščenjem pa niso izkazani ločeno in se zato všttevajo v carinsko vrednost blaga, se ti stroški všttevajo tudi v vrednost iz prvega odstavka 38. člena ZDDV-1.

(3) Če je bilo blago med carinskim skladiščenjem predmet običajnih postopkov in ravnanj v skladu s carinskimi predpisi in se na zahtevo carinskega deklaranta vrednost teh postopkov ne všteva v carinsko vrednost blaga, se zahteva deklaranta upošteva tudi pri določanju vrednosti iz prvega odstavka 38. člena ZDDV-1.

(4) Če je bilo blago obdelano, dodelano, predelano ali popravljeno v okviru postopka aktivnega oplemenitenja po odložnem sistemu, za pridobljene proizvode pa nastane obveznost obračuna DDV pri uvozu, se za določitev davčne osnove po prvem odstavku 38. člena ZDDV-1 za plačilo DDV za uvoženo blago, vdelano v pridobljeni proizvod, upošteva ista metoda določitve deleža uvoženega blaga v pridobljenem proizvodu, kot je bila v skladu s carinskimi predpisi uporabljena za določitev tega deleža zaradi izračuna višine carinskega dolga.

(5) Če je blago, katerega davčno osnovo je treba določiti, v prosti coni, stroški skladiščenja in ohranjanja blaga, medtem ko je blago v prosti coni, pa niso izkazani ločeno in se zato všttevajo v carinsko vrednost blaga, se ti stroški všttevajo tudi v vrednost iz prvega odstavka 38. člena ZDDV-1.

(6) Če je bilo blago v času, ko je bilo v prosti coni, v skladu s carinskimi predpisi predmet običajnih postopkov in ravnanj in se na zahtevo carinskega deklaranta vrednost teh postopkov ne všteva v carinsko vrednost blaga, se zahteva deklaranta upošteva tudi pri določanju vrednosti iz prvega odstavka 38. člena ZDDV-1.

(7) V skladu z drugim in četrtem odstavkom 38. člena ZDDV-1 se dokazuje, da so v davčno osnovo vključeni posamezni elementi oziroma da so iz nje izključeni, z dokumenti, ki jih mora zadevna oseba predložiti carinskemu organu zaradi ugotavljanja carinske vrednosti blaga v skladu s carinskimi predpisi.

(8) Določbe tega člena, ki se nanašajo na določanje davčne osnove za blago v prosti coni, se smiselno uporabljajo tudi za blago v prostih skladiščih.

(9) Če so storitve, ki se opravijo na neskupnostnem blagu, medtem ko je blago v prostem skladišču, v prosti coni ali v carinskem skladišču, oproščene plačila DDV v skladu s 57. členom ZDDV-1, deklarant, ne glede na prvi do osmi odstavek tega člena, ne more zahtevati, da se vrednost teh storitev izključi iz davčne osnove za obračun DDV od uvoza blaga.

43. člen

(Davčna osnova pri ponovnem uvozu blaga, ki je bilo v postopku pasivnega oplemenitenja)

(1) V skladu s petim odstavkom 38. člena ZDDV-1 se davčna osnova pri ponovnem uvozu blaga ugotovi v skladu s carinskimi predpisi, tako da se od carinske vrednosti ponovno uvoženega blaga odšteje vrednost začasno izvoženega blaga.

(2) Carinska vrednost ponovno uvoženega blaga in vrednost začasno izvoženega blaga se ugotovita v skladu s carinskimi predpisi.

(3) Če se v skladu s carinskimi predpisi carinska vrednost blaga, ki se ponovno uvaža, določa na podlagi stroškov popravila začasno izvoženega blaga, tako ugotovljena vrednost predstavlja tudi vrednost iz petega odstavka 38. člena ZDDV-1 za obračun DDV od uvoza blaga.

(4) Pri določitvi davčne osnove za obračun DDV od uvoza blaga, ki je bilo začasno izvoženo na pasivno oplemenitenje, se upoštevata tudi drugi in četrti odstavek 38. člena ZDDV-1.

44. člen

(Poenostavitve glede tečaja eura)

(1) Ne glede na peti odstavek 39. člena ZDDV-1 se davčni zavezanec lahko odloči, da bo pod pogoji iz tega člena za vse preračune vrednosti v tekočem mesecu uporabljal enoten mesečni tečaj.

(2) Mesečni tečaj iz prejšnjega odstavka je referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavi Banka Slovenije predzadnjo sredo meseca pred mesecem, za katerega davčni zavezanec preračunava vrednosti.

(3) Če se referenčni tečaj Evropske centralne banke za posamezno valuto, ki ga uporablja v skladu z drugim odstavkom tega člena, spremeni za 1% ali več, mora davčni zavezanec ne glede na prvi odstavek tega člena uporabiti spremenjeni tečaj v tem mesecu. V tem primeru davčni zavezanec kot mesečni tečaj za preračun vrednosti v zvezi z davčnimi

obveznostmi, ki nastanejo v okviru preostanka koledarskega meseca, uporablja referenčni tečaj Evropske centralne banke, ki ga objavi Banka Slovenije v sredo pred tednom, v katerem je zavezanec ugotovil, da so izpolnjeni pogoji za spremembo tečaja.

(4) Davčni zavezanec mora na zahtevo davčnega organa zagotoviti podatke o uporabljenih tečajih.

VII. STOPNJA DDV

45. člen (Stopnji DDV)

(1) DDV se obračunava po stopnji 20% oziroma 8,5% od davčne osnove.

(2) Pri izračunu zneska DDV, ki je vsebovan v plačilu, se uporablja preračunana davčna stopnja, ki se izračuna na naslednji način:

$$\text{preračunana davčna stopnja} = \frac{\text{stopnja DDV} \times 100}{100 + \text{stopnja DDV}}$$

(3) Preračunana stopnja 20% znaša 16,6667%, preračunana stopnja 8,5% znaša 7,8341%.

(4) Če je za posamezno blago ob uvozu, glede na namen uporabe, mogoče uporabiti splošno ali nižjo davčno stopnjo, se lahko nižja davčna stopnja uporabi le, če davčni zavezanec blago uporabi za namen, za katerega je predpisana nižja davčna stopnja.

46. člen (Predplačila)

(1) Od plačil, izvršenih v skladu s tretjim odstavkom 33. člena ZDDV-1, se DDV obračuna po preračunani stopnji.

(2) Od danih predplačil za dobave po 76.a členu ZDDV-1 se DDV obračuna po predpisani stopnji od danega predplačila.

47. člen (Sklicevanje na kombinirano nomenklaturu)

Tarifne oznake, uporabljene v tem pravilniku, so navedene v carinski tarifi Evropske Skupnosti, objavljene kot Priloga I Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 256 z dne 7. 9. 1987, str. 1), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (ES) št. 948/2009 z dne 30. septembra 2009 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L št. 287 z dne 31. 10. 2009, str. 1).

48. člen (Izdelki iz 1. točke Priloge I k ZDDV-1)

(1) Med izdelke (blago) iz 1. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo izdelki in kmetijski pridelki, ki so samostojno ali kot dodatki in nadomestki, primerni za zaužitje brez predhodne priprave ali po običajnem postopku priprave hrane kot hrana za ljudi oziroma krma za živali (v nadaljevanju: hrana), ter kmetijski pridelki (semena, rastline in žive živali), ki se pridelujejo z namenom zagotavljanja surovin za pripravo hrane za ljudi oziroma krme za živali in spadajo pod naslednje oznake kombinirane nomenklature (v nadaljnjem besedilu: tarifna oznaka):

1. žive živali (tarifne oznake: od 0101 do vključno 0105), žive ribe, raki, mehkužci in drugi vodni nevretenčarji (tarifne oznake: 0301 razen 0301 10, 0306 in 0307) ter živi kunci, žabe, srnjad, jerebice, fazani in druga divja perutnina;
2. meso in drugi užitni klavnični izdelki (tarifne oznake: od 0201 do vključno 0210);
3. ribe, raki, mehkužci in drugi vodni nevretenčarji (tarifne oznake: 0301, razen 0301 10, ter od 0302 do vključno 0307);
4. mlečni izdelki (tarifne oznake: od 0401 do vključno 0406);
5. perutninska in ptičja jajca (tarifni oznaki: 0407 00 in 0408);
6. naravni med (tarifna oznaka: 0409 00 00);
7. drugi užitni izdelki živalskega izvora (tarifni oznaki: 0410 00 00 in 0504 00 00);
8. užitne vrtnine, koreni in gomolji (tarifne oznake: od 0701 do vključno 0714);
9. užitno sadje in oreški (tarifne oznake: od 0801 do vključno 0813);
10. kava, čaj in začimbe (tarifne oznake: od 0901 do vključno 0910);
11. žita (tarifne oznake: od 1001 do vključno 1008);
12. proizvodi mlinске industrije (tarifne oznake: od 1101 00 do vključno 1106), škrob pod tarifno oznako 1108;
13. oljna semena in plodovi (tarifne oznake: 1201 00, 1202 10 90, 1202 20 00, 1203 00 00, 1204 00 90, 1206 00 91 in 1206 00 99), moka iz soje (tarifna oznaka 1208 10 00), semena za kaljenje pod tarifnima oznakama 1209 21 00 in 1209 91 90, mak za prehrano pod tarifnima oznakama 1207 91 90 in 1208 90 00, sezam za prehrano pod tarifno oznako 1207 40 90 in bučna semena pod tarifnima oznakama 1209 91 90 in 1207 99 97;
14. razne rastline in njihovi deli (tarifna oznaka: 1211), rožiči (tarifna oznaka: 1212 99 30), alge (tarifna oznaka: 1212 20 00), koščice in jedra in drugo, primerno za človeško prehrano (tarifna oznaka: 1212 99 70), rastlinski sokovi in ekstrakti pod tarifno oznako 1302 19 80;
15. žitna slama in pleve (tarifna oznaka: 1213 00 00), krmna koleraba, krmna pesa, korenje za krmo; seno, lucerna, detelja, esparzeta, krmni ohrovt, volčji bob, grašica in podobni pridelki za krmo (tarifna oznaka: 1214);
16. masti in olja živalskega in rastlinskega izvora (tarifne oznake: od 1501 00 do vključno 1502 00, od 1506 00 00 do vključno 1509, od 1511 do vključno 1517), masti in olja rib in morskih sesalcev pod tarifno oznako 1504;
17. izdelki iz mesa, rib, rakov, mehkužcev ali drugih vodnih nevretenčarjev (tarifne oznake: od 1601 00 do vključno 1605);
18. sladkor in sladkorni proizvodi (tarifne oznake: od 1701 do vključno 1704);
19. kakav v prahu, brez dodatka sladkorja ali drugih sladil (tarifna oznaka: 1805 00 00) ter čokolada in druga živila, ki vsebujejo kakav (tarifna oznaka: 1806);
20. izdelki iz žit, moke, škroba ali mleka; slašičarski izdelki (tarifne oznake: od 1901 do vključno 1905);
21. proizvodi iz vrtnin, sadja, oreškov ali drugih delov rastlin (tarifne oznake: od 2001 do vključno 2009);
22. razna živila (tarifne oznake: od 2101 do vključno 2106);
23. pijače (tarifne oznake: 2009 in 2201 do vključno 2202), kis in nadomestki kisa (tarifna oznaka: 2209 00);
24. ostanki in odpadki živilske industrije (tarifne oznake: od 2301 do vključno 2306, 2308 00);
25. izdelki, ki se uporabljajo kot krma (hrana) za živali (tarifna oznaka: 2309);
26. sol pod tarifnima oznakama 2501 00 10 in 2501 00 91;
27. morska pena pod tarifno oznako 2530 90 20;

28. sladila, in sicer manitol (tarifna oznaka: 2905 43 00), sorbitol (tarifni oznaki: 2905 44 in 3824 60) in acesulfam (tarifna oznaka: 2934 99 90); lecitin (tarifna oznaka 2923 20 00); saharin in njegove soli (tarifna oznaka: 2925 11 00), provitamini in vitamini (tarifna oznaka: 2936); matični mleček pod tarifno oznako 3001 20 90;
29. preparati za zaslajevanje in dietetična sol pod tarifno oznako 3824 90 97.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se uporabi splošna stopnja DDV za izdelke in kmetijske pridelke, ki so sicer uvrščeni v eno izmed tarifnih oznak iz prejšnjega odstavka, vendar se ne uporabljajo kot hrana ali kot surovina za pripravo hrane niti niso uvrščeni med živali za pitanje ter semena in sadike, ki so namenjene izključno uporabi v kmetijstvu, gozdarstvu in ribištvu, določene v prvem, drugem in tretjem odstavku 55. člena tega pravilnika. Prav tako se splošna stopnja DDV, ne glede na prejšnji odstavek, uporabi za izdelke, ki vsebujejo več kot 0,5 volumskega odstotka alkohola pri 20 °C oziroma 0,4 masnega odstotka alkohola v izdelku.

(3) Priprava jedi iz 1. točke Priloge I k ZDDV-1 pomeni pripravo in strežbo jedi v dejavnosti, ki se po predpisih šteje za gostinsko dejavnost.

(4) Po 1. točki Priloge I k ZDDV-1 je obdavčena tudi prodaja pijač in hrane iz prodajnih avtomatov (sendvičev, čokolad, prigrizkov ...) in prodaja toplih in hladnih napitkov iz prodajnih avtomatov (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: G/47.99), razen alkoholnih pijač in izdelkov, ki vsebujejo več kot 0,5 volumskega odstotka alkohola pri 20 °C oziroma 0,4 masnega odstotka alkohola v izdelku.

49. člen

(Zdravila, izdelki za nadzorovanje rojstev in izdelki za higiensko zaščito)

(1) Med zdravila, ki se uporabljajo za zdravljenje in preprečevanje bolezni v humani in veterinarski medicini, iz 3. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- zdravila pod tarifnima oznakama 3003 in 3004 za uporabo v zdravljenju ali preprečevanju internih in eksternih bolezni ljudi in živali;
- antiserumi in druge frakcije krvi ter modificirani imunološki proizvodi, ki se uporabljajo za zdravljenje; cepiva; toksini; kulture mikroorganizmov (razen kvasovk); človeški, živalski in rastlinski virusi in antivirusi ter bakteriofagi pod tarifno oznako 3002;
- diagnostični reagenti iz tarifnih oznak 3002, 3006 20 00 (reagenti za določanje krvnih skupin) in 3822.

(2) Med izdelke za nadzorovanje rojstev iz 3. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- kemična sredstva za kontracepcijo na osnovi hormonov ali spermicidov (tarifna oznaka: 3006.60);
- preservativi pod tarifnima oznakama 3926 90 97 in 4014 10 00;
- kontracepcijske spirale (tarifna oznaka: 9018 90 85).

(3) Med izdelke za higiensko zaščito iz 3. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- vata, gaza, obveze in podobni proizvodi (npr. obliži, obkladki) pod tarifno oznako 3005;
- izdelki pod tarifno oznako 3006 10 (sterilni kirurški katgut, sterilni materiali in sterilni adhezivi v kirurgiji za zapiranje ran; sterilna laminarija in sterilni tamponi; sterilna absorpcijska sredstva za zaustavljanje krvavitev v kirurgiji in zobarstvu);
- izdelki pod tarifno oznako 3006 40 00 (zobarski cementi in druga zobarska polnila; cementi za rekonstrukcijo kosti);
- plenice za otroke in odrasle pod tarifnima oznakama 4818 40 90 in 5601 10.

(4) Med izdelke iz prve alineje prvega odstavka tega člena se ne uvrščajo: medicinski preparati, naštetih v uradni zdravilniški knjigi (farmakopeji), ki ne vsebujejo zadosti aktivnih sestavin, da bi jih lahko šteli kot primerne za terapevtsko ali profilaktično rabo (na primer: preparati zoper aknavost, ki so namenjeni predvsem čiščenju kože); koloidno žveplo pod tarifno oznako 2802, razen, če je pripravljeno v odmerkih ali pakiranjih za prodajo na drobno za terapevtske ali profilaktične namene; koloidi plemenitih kovin, tudi če so pripravljene za medicinsko rabo (tarifna oznaka: 2843); vodni destilati in vodne raztopine eteričnih olj in preparati pod tarifnimi oznakami od 3303 do 3307, tudi če imajo terapevtske ali profilaktične lastnosti; medicinska mila (tarifna oznaka: 34 01); insekticidi, dezinfekcijska sredstva in druga sredstva pod tarifno oznako 3808.

(5) Med izdelke iz druge alineje prvega odstavka tega člena se ne uvrščajo: človeška kri in živalska kri, pripravljena za terapevtsko, profilaktično ali diagnostično uporabo, ki je oproščena plačila DDV v skladu s 3. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1; mikroorganske kulture in diagnostični seti.

(6) Med izdelke iz prve alineje tretjega odstavka tega člena se ne uvrščajo: povoji, obliži itd., ki vsebujejo cinkov oksid, in povoji za zlome, ki so prevlečeni z mavcem in niso pripravljene v pakiranjih za prodajo na drobno za medicinske, kirurške, zobarske ali veterinarske namene; sadra, specialno žgana in fino zmleta za zobarske potrebe, in preparati na osnovi sadre za uporabo v zobarstvu (tarifne oznake: 2520 ali 3407); izdelki pod tarifno oznako 3006 in sanitarne brisače in sanitarni tamponi (tarifne oznake: 4818, 5601 ali 6307).

50. člen **(Medicinska oprema in pripomočki)**

- (1) Med izdelke iz 4. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:
1. invalidski vozički (tarifna oznaka: 8713) ter deli in pribor za invalidske vozičke (tarifna oznaka: 8714 20 00);
 2. ortopedske priprave, tudi bergle, kirurški in kilni pasovi; opornice in druge priprave za prelome; umetni deli telesa; aparati za izboljšanje sluha in druge priprave, ki se nosijo na telesu ali vdelajo v telo, da bi odpravile hibo ali invalidnost (tarifna oznaka: 9021);
 3. prsna proteza pod tarifno oznako 3926 90 97;
 4. otroški tricikel za otroke z motorično prizadetostjo (tarifna oznaka: 8712 00 80), lesen stolček za otroke z motorično prizadetostjo (tarifna oznaka: 9401), terapevtski valji, terapevtske žoge, terapevtske gibalne deske in terapevtske blazine za otroke z motorično prizadetostjo (tarifne oznake: 3926 90 97 in 9506), sobno dvigalo in dvigalo za kopalnico (tarifna oznaka: 8428 90 95);
 5. ortopedski čevlji, izdelani po meri (tarifna oznaka: 9021 90 90), in začasni čevlji, namenjeni za uporabo po težkih operacijah na stopalih (64. poglavje carinske tarife);
 6. električni stimulatorji pri inkontinenci blata in urina ter mišično-živčni stimulatorji (tarifna oznaka: 9018 90 75);
 7. dihalni aparati (tarifna oznaka: 9019 20 00), merilnik pretoka zraka (tarifna oznaka: 9018 90 85), ventilator (tarifni oznaki: 84 14 51 in 84 14 59);
 8. pripomočki za stomo: vrečke, rezane v oblike, za kolostomo, ileostomo in urostomo, lepilne kožne podloge ali ploščice, kožni kiti in lepila (tarifne oznake: 3006 91 00, 3214 10 10 in 3506 10 00, 9018 39 00);
 9. pripomočki pri težavah z odvajanjem seča (pod tarifnimi oznakami: 3923, 9018 39 00, 4818 40 90, 5601 10 10 ali 5601 10 90 in 9021 90 90, 3214 10 10, 3506 10 00), urinske vrečke (pod tarifno oznako: 9018 90 85), podloge za bolnike (pod tarifno oznako: 4803 00 90), pletene mrežaste spodnje hlače za namestitvev inkontinenčnih vložkov (pod tarifnimi oznakami 6108 21, 6108 22 in 6108 29);

10. aparati za določanje glukoze v krvi (tarifna oznaka: 9027), diagnostični trakovi za aparate za določanje glukoze v krvi (tarifna oznaka: 9027 90 50), mehanski injektorji (tarifni oznaki: 9018 31 10 in 9018 31 90), igle za mehanski injektor (tarifna oznaka: 9018 32 10), prožilna naprava in lanceta za prožilno napravo (tarifna oznaka: 9018 90 85), brizga z iglo za enkratno uporabo (tarifni oznaki: 9018 31 10 in 9018 31 90), igle za enkratno uporabo (tarifna oznaka: 9018 32 10), diagnostični trakovi za optično branje in diagnostični testi (tarifni oznaki: 3822 00 00 in 9027 90 50) in lanceta (tarifna oznaka: 9018 90 85), inzulinska črpalka (tarifna oznaka: 9021 90 90), infuzijski set za inzulinsko črpalko (tarifni oznaki: 9021 90 90 in 9018 39 00), rezervoar za inzulinsko črpalko (tarifni oznaki: 9021 90 90, 90 18 39 00), potisna paličica z navojem za inzulinsko črpalko (tarifni oznaki: 9021 90 90 in 9018 39 00), set za punkcijo (tarifna oznaka 9018 32 10), sistem za infuzijo in transfuzijo (tarifna oznaka 9018 90 50);
11. sonde (rektalne, duodenalne, hranilne in želodčne), kanile in katetri, skupaj s priborom (tarifna oznaka 9018 39 00) in deli, ki so primerni izključno za uporabo teh izdelkov;
12. rokavice za poganjanje vozička (tarifne oznake: 6216 00 00, 4203 29 91 in 4203 29 99), navleke za krn, terapevtske kompresijske nogavice (tarifna oznaka: 6115), če imajo stopnjo kompresije 18 mmHg ali več;
13. pripomočki za slepe in slabovidne: očala za korekcijo vida (tarifne oznake: 9004 10 10, 9004 10 91, 9004 90 10 in 9004 90 90); leče (tarifni oznaki: 9001 40 in 9001 50); kukala za slabovidne (tarifna oznaka: 9005); lupe za slabovidne (tarifna oznaka: 9013); stekla (tarifni oznaki: 9002 90 00 in 9004 90 10), Fresnelova prizma in dodatek za prizmo (tarifna oznaka: 9002 90 00); kontaktne leče (tarifna oznaka: 9001 30 00); palice za slepe (tarifni oznaki 6602 00 00 ali 9021 90 90).

(2) Med pripomočke za oskrbo stome iz 8. točke prvega odstavka se uvrščajo tudi vrečke za tanko črevo, debelo črevo ali sečila, prilagojevalniki, prilagojevalniki v kombinaciji z različnimi vrečkami pod tarifno oznako 3006 91 00.

(3) Med izdelke iz prvega odstavka tega člena se uvrščajo tudi deli in pribor za navedene izdelke, če se uvrščajo v isto tarifno oznako kot izdelek ter črpalke (kot del inzulinske dozirne naprave) pod tarifno oznako 8413.

(4) Po nižji stopnji DDV se v skladu s 4. točko Priloge I k ZDDV-1 obdavčuje tudi vzdrževanje in popravilo izdelkov iz tega člena.

(5) Med blago iz 1. točke prvega odstavka tega člena se ne uvrščajo vozila, ki so preprosto preurejena tako, da jih invalid lahko vozi (kot npr.: avtomobili z ročno krmiljeno sklopko, s pospeševalnikom itd., ki se uvrščajo pod tarifno oznako 8703, ali bicikli, opremljeni s posebnim dodatkom, s pomočjo katerega jih invalid lahko poganja z eno nogo, ki se uvrščajo pod tarifno oznako 8712), in nosilni vozički za premeščanje bolnikov v bolnicah, na klinikah itd., ki se uvrščajo pod tarifno oznako 9402.

(6) Med pripomočke iz prvega odstavka tega člena se ne uvrščajo: nogavice za krčne žile (tarifna oznaka: 6115), razen kompresijskih nogavic iz 12. točke prvega odstavka tega člena; navadna zaščitna sredstva in naprave, namenjeni za zmanjševanje pritiska na nekatere dele stopala (tarifni oznaki: 3926, če so iz plastičnih mas, ali 4014, če so iz celularne gume, pritrjene z lepljivim obližem na gazo); oporni pasovi ali drugi podporni izdelki iz tekstila, katerih osnovna funkcija za podpiranje ali držanje organov izhaja iz njihove elastičnosti (na primer nosečniški pasovi, prsni povoji, trebušni povoji, trakovi za sklepe in mišice, navadno tarifni oznaki: 6212 ali 6307; serijsko izdelana obutev z dvignjenim lokom notranjega podplata za ublažitev ravnih stopal (64. poglavje carinske tarife), razen začasnih čevljev, namenjenih po težkih operacijah na stopalih iz četrte točke prvega odstavka tega člena; pripomočki, ki se namestijo v posteljo ali na podstavek (zaščitne obloge na postelji, naprave za raztegovanje zlomov, izdelane iz cevi itd.).

(7) Med ortopedske pripomočke iz 2. točke prvega odstavka tega člena se, ne glede na to, da so pod tarifno oznako 9021, ne uvrščajo ortopedski pripomočki za živali.

51. člen **(Prevoz oseb in njihove osebne prtljage)**

(1) Prevoz oseb in njihove osebne prtljage iz 5. točke Priloge I k ZDDV-1 vključuje potniški promet na rednih ali izrednih linijah po železnici (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: H/49.1), cestah (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: H/49.3), vodi (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: H/50) ali zraku (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: H/51).

(2) Med storitve iz prvega odstavka tega člena se ne uvrščajo prevozi, ki so oproščeni plačila DDV.

(3) Osebna prtljaga je prtljaga, ki jo imajo uporabniki prevoznih storitev med prevozom s seboj, ter prtljaga, ki jo je potnik oddal zaradi prevoza istemu prevozniku v času začetka prevoza, prepeljana pa je bila pozneje, vendar le, če ta prevoz ni bil zaračunan posebej.

52. člen **(Knjige, časopisi in periodične publikacije)**

(1) Med izdelke iz 6. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- tiskane knjige, brošure, letaki in podobno gradivo (tarifna oznaka: 4901);
- časopisi, revije in druge periodične publikacije (tarifna oznaka: 4902);
- otroške slikanice (tarifna oznaka: 4903);
- glasbena dela (tarifna oznaka: 4904 00 00);
- zemljevidi ter hidrografske in podobne karte vseh vrst (tarifna oznaka: 4905);
- knjige, slikanice, glasbene knjige z notami in atlasi na posnetih nosilcih s tekstovnimi, slikovnimi in zvočnimi zapisi (tarifna oznaka: 8523).

(2) Med izdelke iz prejšnjega odstavka tega člena se ne uvrščajo izdelki, ki vključujejo nad 50% reklamnih vsebin.

53. člen **(Storitve izvajalskih umetnikov)**

Storitve izvajalskih umetnikov iz 8. točke Priloge I k ZDDV-1 so: igranje, petje, plesanje, recitiranje ali drugačno umetniško izvajanje avtorskih ali folklornih del igralcev, pevcev, glasbenikov, plesalcev in podobnih oseb. Za izvajalske umetnike se štejejo tudi režiserji dramskih predstav, dirigenti orkestrrov, vodje pevskih zborov, oblikovalci tona ter varietejski in cirkuški umetniki.

54. člen **(Stanovanja, stanovanjski in drugi objekti, namenjeni za trajno bivanje ter deli teh objektov)**

(1) Po stopnji 8,5% iz 11. točke Priloge I k ZDDV-1 se obdavčuje gradnja in dobava stanovanj, stanovanjskih objektov ali njim pripadajočih delov in stanovanjskih stavb za posebne namene ali njim pripadajočih delov (v nadaljnjem besedilu: stanovanjski objekti) ter njihova gradnja, obnova in popravila, kadar so zaračunani neposredno investitorju.

(2) Če so stanovanjski objekti iz prvega odstavka tega člena sestavni del poslovnih stavb, se nižja stopnja uporabi v pripadajočem deležu.

(3) Za pripadajoče dele stanovanjskih objektov se štejejo individualni prostori ter skupni prostori ali gradbeni elementi ali inštalacije, naprave in oprema tega objekta, kadar so zaradi trajnega bivanja v souporabi stanovalcev in v lasti lastnikov stanovanj v tem objektu.

(4) Stanovanjske stavbe za posebne namene iz prvega odstavka tega člena so na primer: stavbe, namenjene začasnemu reševanju stanovanjskih potreb socialno ogroženih oseb, stavbe za bivanje starejših, dijakov, študentov in otrok.

(5) Storitve gradnje, obnove in popravil stanovanjskih objektov so storitve, uvrščene pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti.

(6) Med storitve gradnje, obnove in popravila stanovanjskih objektov se, ne glede na uvrstitev takih storitev v standardno klasifikacijo dejavnosti, uvršča tudi postavljanje montažnih stavb ter vgradnja stavbnega pohištva, ki ga izdelata sam izvajalec storitve.

(7) Za namene 11. točke Priloge I k ZDDV-1, je stanovanje del socialne politike, če v večstanovanjski hiši ne presega 120 m² oziroma v individualni hiši ne presega 250 m² uporabne površine stanovanja. Uporabna površina stanovanja je seštevek površine bivalnih prostorov.

54.a člen (Čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjestev)

Med čiščenje oken in čiščenje zasebnih gospodinjestev iz točke (11b) Priloge I k ZDDV-1 se uvršča čiščenje oken in čiščenje stanovanjskih prostorov pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: N/81.210 in N/81.220.

55. člen (12. točka Priloge I k ZDDV-1)

(1) Med živali za pitanje iz 12. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo domače živali, ki so običajno namenjene za razplod (reprodukcijo) in rejo v okviru dejavnosti živinoreje (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: A/01.4) in gojenja vodnih organizmov (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: A/03.2) in se uvrščajo pod naslednje tarifne oznake:

- žive živali za razplod in nadaljnjo rejo (tarifne oznake: od 0101 do vključno 0105 ter kunci in čebele);
- žive ribe za razplod (tarifna oznaka: 0301 razen 0301 10);
- raki in mehkužci za razplod pod tarifnima oznakama: 0306 in 0307.

(2) Med živali iz prvega odstavka tega člena se uvrščajo tudi ptičja valilna jajca (tarifne oznake: od vključno 0407 00 11 do vključno 0407 00 19), bikovo seme (tarifna oznaka: 0511 10 00), seme drugih živali (tarifna oznaka: 0511 99 85) ter neužitna ribja jajčeca in ikre (tarifna oznaka: 0511 91 90).

(3) Med semena in sadike iz 12. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo semena in sadike kmetijskih in gozdnih rastlin, ki so dane v promet v skladu s predpisi, ki urejajo promet s semeni in sadikami in so uvrščene pod naslednje tarifne oznake:

- žive rastline, razen okrasnih (tarifne oznake: 0602 10, 0602 20, 0602 90 10, 0602 90 30 in 0602 90 41);

- semenski krompir (tarifna oznaka: 0701 10 00), čebulček, semenski česen in šalotka, druga semena užitnih čebulnic (tarifna oznaka: 0703), semenski hibrid sladke koruze (tarifna oznaka: 0712 90 11), sušena semena stročnic (tarifna oznaka: 0713);
- seme začimb (tarifni oznaki: 0909 in 0910 99 10);
- semenska žita (tarifne oznake: od 1001 do vključno 1008);
- oljna semena za setev (tarifne oznake: od 1201 00 do vključno 1207), seme, plodovi in trosi za setev (tarifna oznaka: 1209, razen 1209 30 00 in 1209 99 91), seme rožiča (tarifna oznaka: 1212 99 49).

(4) Med gnojila iz 12. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo gnojila pod tarifnimi oznakami: od 3101 00 00 do vključno 3105.

(5) Med fitofarmacevtska sredstva iz 12. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo izdelki, ki so v skladu s predpisi o fitofarmacevtskih sredstvih uvrščeni na seznam fitofarmacevtskih sredstev, ki so registrirana za promet in uporabo v Republiki Sloveniji in biotična sredstva za varstvo rastlin, katerih uporabo določajo predpisi o zdravstvenem varstvu rastlin.

- (6) Med storitve iz 12. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:
- storitve za rastlinsko pridelavo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/01.61; storitve priprave pridelkov pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/01.63 in storitve obdelave semen pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/01.64;
 - storitve za živinorejo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/01.62;
 - storitve za gozdarstvo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/02.4, razen gozdarskega svetovanja; storitve pri vzdrževanju gozdnih cest in vlak, storitve pri gojenju in varstvu gozda ter storitve sečnje;
 - storitve za ribištvo in gojenje vodnih organizmov pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: A/03;
 - veterinarske storitve pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: M/75.00 za živali, navedene v prvem odstavku tega člena.

56. člen

(Nastanitvene zmogljivosti v hotelih in podobnih nastanitvenih obratih)

Nastanitvene zmogljivosti iz 13. točke Priloge I k ZDDV-1, katerih oddaja v najem je obdavčena po stopnji 8,5%, so:

- hoteli in podobni obrati pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti I/55.1;
- domovi, kampi in drugi nastanitveni obrati pod šiframi standardne klasifikacije dejavnosti I/55.2, I/55.3 in I/55.9.

57. člen

(Uporaba športnih objektov)

(1) Športni objekti iz 14. točke Priloge I k ZDDV-1 so za športno dejavnost opremljene in urejene površine in prostori.

(2) V skladu s 14. točko Priloge I k ZDDV-1 se DDV obračunava od uporabe športnih objektov, ki jih upravljavec športnega objekta (lastnega ali najetega) za plačilo oddaja v uporabo končnim potrošnikom – osebam, ki objekt uporabljajo za ukvarjanje s športom, ali drugim osebam, ki športni objekt dajejo na razpolago osebam za ukvarjanje s športom (na primer svojim članom, zaposlenim, učencem).

(3) Če se športni objekti iz prvega odstavka tega člena dajejo v najem (šifra standardne klasifikacije: L/68.2), se ta dobava obravnava kot oproščena dobava v skladu z 2. točko 44. člena ZDDV-1 ali kot obdavčena v skladu s 45. členom ZDDV-1.

58. člen (Storitve pokopa in upepelitev)

(1) Med storitve pokopa in upepelitve v skladu s 15. točko Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo storitve pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti S/96.030, in sicer:

- pokop in upepelitev;
- priprava mrtvih za pokop ali upepelitev in balzamiranje ter storitve grobarjev;
- priprava pogrebnih in upepelitvenih obredov;
- izposojanje opremljenih prostorov in mrliških vež;
- prevoz pokojnikov.

(2) Za dejavnosti, ki niso navedene v prvem odstavku tega člena, uvrščajo pa se v šifro standardne klasifikacije S/96.030, se uporabi splošna stopnja DDV.

(3) Med dobave blaga, ki je neposredno povezano s pogrebnimi storitvami, se, pod pogojem, da jih opravi izvajalec teh storitev, uvrščajo: krste, sarkofagi, vključno z vložki za pogreb, žare, zabojčki za kosti, pogrebni simboli izključno za na krsto in sarkofag, tekstil za krsto in sarkofag, tekstil za pokojnika, pregrinjala, pogrebne vreče za pokojnika in žalne knjige.

59. člen (Storitve javne higiene)

Med storitve javne higiene iz 16. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- ravnanje z odplakami pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: E/37.00;
- zbiranje in odvoz odpadkov ter ravnanje z njimi pod šiframa standardne klasifikacije dejavnosti: E/38.1 in E/38.2;
- čiščenje cest in drugo čiščenje pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: N/81.29.

59.a člen (Manjša popravila koles, čevljev, usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila)

Med manjša popravila koles, čevljev, usnjenih izdelkov, oblačil in gospodinjskega perila (vključno s krpanjem in predelavo) iz 17. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo:

- popravila koles pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/95.290;
- popravila obutve in usnjene galanterije pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/95.230;
- popravila in predelovanje oblačil in gospodinjske opreme iz blaga pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/95.290.

59.b člen (Storitve domačega varstva)

Med storitve domačega varstva iz 18. točke Priloge I k ZDDV-1 se, če ni oproščeno plačila DDV v skladu s 6. ali 7. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, uvršča:

- varovanje otrok na domu pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/88.910;

- pomoč in oskrba ostarelih, invalidnih, drugih pomoči potrebnih oseb na domu in dnevno varstvo ostarelih in invalidnih oseb pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/88.109.

59.c člen (Frizerske storitve)

Med frizerske storitve iz 19. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvršča frizerska dejavnost pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/96.021.

59.d člen (Dobava lončnic, sadik in rezanega cvetja)

Med blago iz 20. točke Priloge I k ZDDV-1 se uvrščajo okrasne rastline iz tarifnih oznak: 0601, 0602, 0603 in 0604.

VIII. OPROSTITVE DDV

1. Oprostitve za določene dejavnosti, ki so v javnem interesu

60. člen (Bolnišnična in izvenbolnišnična zdravstvena oskrba)

Med bolnišnično in izvenbolnišnično zdravstveno oskrbo in z njo neposredno povezane dejavnosti iz 1. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se, pod pogojem, da jih kot javno službo opravljajo javni zdravstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije, uvrščajo:

- bolnišnična zdravstvena dejavnost pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.10;
- izvenbolnišnična zdravstvena dejavnost pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.2;
- zobozdravstvena dejavnost pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.23, razen zobne protetike, ki jo izdelata zobozdravnik, ki se uvršča v okvir 4. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1.

61. člen (Zdravstvena oskrba v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti)

(1) Med zdravstveno oskrbo iz 2. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se, pod pogojem, da jo opravljajo zdravstveni delavci v okviru samostojne zdravstvene dejavnosti, uvrščajo dejavnosti iz prejšnjega člena in samostojne zdravstvene dejavnosti pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.909, razen dejavnosti zobnih tehnikov (ki se uvršča v okvir 4. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1) in prevozov z rešilnimi avtomobili, helikopterji ali drugimi vozili, z zdravstvenim osebjem ali brez njega (ki se uvršča v okvir 15. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1).

(2) Med zdravstveno oskrbo iz 2. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se uvrščajo dejavnosti pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.901, ki se opravljajo v skladu z zakonom, ki ureja zdravilstvo.

62. člen

(Storitve zobnih tehnikov in zobna protetika)

Med storitve zobnih tehnikov in zobno protetiko iz 4. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se uvrščajo:

- dejavnost zobnih higienikov pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.909;
- izdelovanje umetnih zob, zobnih protez in naprav, ki jih izdelujejo zobozdravniki pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.23 in zobotehniki pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: C/32.50.

63. člen

(Storitve neodvisnih skupin oseb, ki opravljajo oproščeno ali neobdavčljivo dejavnost in so opravljene lastnim članom)

(1) Storitve neodvisnih skupin oseb iz 5. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 so storitve, ki jih združenja, zbornice in podobne neodvisne skupine oseb (npr.: Zdravniška zbornica Slovenije, Socialna zbornica Slovenije, Združenje zdravstvenih zavodov Slovenije, Združenje zavarovalnih agencij ipd.) opravljajo svojim članom v zvezi z uresničevanjem nalog in ciljev, zaradi katerih so ustanovljene.

- (2) Storitve iz prejšnjega odstavka tega člena so oproščene plačila DDV, če:
- so dejavnosti članov oproščene plačila DDV ali so neobdavčljive,
 - te skupine od svojih članov zahtevajo le plačilo njihovega deleža skupnih stroškov ter
 - ni verjetno, da taka oprostitve vodi k izkrivljanju konkurence.

64. člen

(Socialnovarstvene storitve)

Med socialnovarstvene storitve in dobave blaga, ki je z njimi neposredno povezan iz 6. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se, pod pogojem, da jih kot javno službo opravljajo javni socialnovarstveni zavodi ali druge osebe na podlagi koncesije oziroma druge nepridobitne organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne, invalidske organizacije ali organizacije za samopomoč, uvršča:

- socialno varstvo z nastanitvijo pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/87;
- socialno varstvo brez nastanitve pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: Q/88.

65. člen

(Varstvo otrok in mladostnikov)

(1) Med storitve varstva otrok in mladostnikov iz 7. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se, pod pogojem, da jih kot javno službo opravljajo javni zavodi, druge osebe na podlagi koncesije ali druge organizacije, ki se po predpisih štejejo za dobrodelne organizacije, uvršča:

- predšolska vzgoja in izobraževanje otrok v vrtcih pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti P/85.100;
- vzgoja in izobraževanje, ki se opravljata v domovih za učence in dijaških domovih pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti G/55.900.

(2) Med dobave blaga in storitev, ki so neposredno povezane s storitvami iz prvega odstavka tega člena, se šteje tudi prehrana, pod pogojem, da jo nudijo izvajalci storitev varstva otrok in mladostnikov neposredno otrokom oziroma mladostnikom in da se

prodaja po nižjih cenah od tržnih in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

66. člen (Vzgoja, izobraževanje in usposabljanja)

(1) Med storitve vzgoje, izobraževanja in usposabljanja v skladu z 8. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se uvrščajo storitve, ki so v okviru predpisanih programov namenjene pridobitvi javnoveljavne izobrazbe in jih javni zavodi ali druge organizacije pod predpisanimi pogoji izvajajo na področju:

- osnovnošolskega izobraževanja pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.200, vključno z osnovnim glasbenim izobraževanjem, organiziranim v okviru javne mreže;
- srednješolskega splošnega izobraževanja, vključno z izobraževanjem v umetniških gimnazijah, pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.31;
- srednješolskega poklicnega in strokovnega izobraževanja pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.32;
- posrednješolskega, višješolskega in visokošolskega izobraževanja pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.4, vključno z izobraževanjem na glasbenih akademijah, za pridobitev visokošolske izobrazbe.

(2) Med usposabljanja iz 8. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se, pod pogojem, da jih opravljajo javni zavodi ali druge organizacije pod predpisanimi pogoji za opravljanje teh storitev, uvrščajo izobraževanje, usposabljanje in izpopolnjevanje za potrebe opravljanja poklicev, ki se izvajajo na področju drugega izobraževanja, izpopolnjevanja in usposabljanja pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: P/85.5.

(3) Med dobave blaga in storitev, neposredno povezane s storitvami iz tega člena, se uvrščajo tudi organizirani prevozi in prehrana, pod pogojem, da jih opravijo izvajalci izobraževanja neposredno udeležencem izobraževanja in da se prodajajo po nižjih cenah od tržnih in ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

67. člen (Storitve nepridobitnih organizacij, opravljene lastnim članom kot povračilo za članarino)

(1) Med storitve nepridobitnih organizacij iz 11. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 se uvrščajo:

- dejavnost sindikatov pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.2;
- dejavnost verskih organizacij pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.91;
- dejavnost političnih organizacij pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.92;
- dejavnost drugih članskih organizacij pod šifro standardne klasifikacije dejavnosti: S/94.99.

(2) Opravljanje storitev iz prvega odstavka tega člena ter dobava blaga, neposredno povezana s temi storitvami, je oproščena plačila DDV le, če:

- se opravi lastnim članom kot povračilo za članarino, določeno v skladu s pravili nepridobitne organizacije, in
- ni verjetno, da taka oprostitev vodi k izkrivljanju konkurence.

68. člen (Storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo)

(1) Storitve, neposredno povezane s športom ali športno vzgojo, ki jih nepridobitne organizacije ponujajo osebam, ki se ukvarjajo s športom ali se udeležujejo športne vzgoje, v skladu z 12. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, so storitve, ki se opravljajo na področjih športne vzgoje in/ali športne rekreacije.

(2) Športna vzgoja in športna rekreacija iz prvega odstavka tega člena vključujeta športno dejavnost otrok, mladine ter odraslih vseh starosti in družin, ki se prostovoljno ukvarjajo s športom, ne glede na njegovo pojavno obliko.

69. člen (Kulturne storitve)

(1) Za kulturne storitve v skladu s 13. točko prvega odstavka 42. člena ZDDV-1, ki jih opravljajo javni zavodi, se štejejo:

- priprava in izvedba gledaliških, opernih ali plesnih predstav, koncertov, lutkovnih predstav ter drugih odrskih prireditev (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: R/90.01);
- dejavnost knjižnic (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: R/91.011);
- dejavnost arhivov (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: R/91.012);
- dejavnost muzejev (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: R/91.020);
- varstvo kulturne dediščine (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: R/91.030).

(2) Med storitve iz prve alineje prvega odstavka tega člena se ne uvrščajo storitve izvajalskih umetnikov iz okvira 8. točke Priloge I k ZDDV-1.

(3) Kulturne storitve iz prvega odstavka tega člena so oproščene plačila DDV, tudi če jih opravljajo društva s podeljenim statusom društva, ki deluje v javnem interesu na področju kulture, ali druge osebe s pridobljenim statusom delovanja v javnem interesu na področju kulture, če je ob tem izpolnjen en ali več naslednjih pogojev:

- njihov cilj ni doseganje dobička, če pa dobiček kljub temu dosežejo, ga ne smejo razdeliti, temveč ga morajo nameniti za nadaljnje opravljanje ali izboljšanje storitev;
- jih upravljajo in vodijo večinoma prostovoljci, ki sami ali prek drugih oseb niso posredno ali neposredno udeleženi v rezultatih teh dejavnosti;
- zaračunavajo cene, ki jih odobrijo pristojni organi, ali cene, ki niso višje od takih odobrenih cen, ali za storitve, za katere ni potrebna odobritev cen, cene, ki so nižje, kot jih za podobne storitve zaračunavajo davčni zavezanci, ki obračunavajo DDV;
- ni verjetno, da oprostitev DDV za te storitve izkrivlja konkurenco, na primer postavlja v slabši položaj davčne zavezance za DDV.

(4) Dobava blaga, ki jo opravijo javni zavodi, je oproščena plačila DDV, če je neposredno povezana s storitvami iz prvega odstavka tega člena (kot npr. katalogi, plakati, kostumi, scena).

70. člen (Reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb)

Reševalni prevozi bolnih ali poškodovanih oseb iz 15. točke prvega odstavka 42. člena ZDDV-1 so prevozi, ki so, z zdravstvenim osebjem ali brez njega, opravljeni z rešilnimi avtomobili, helikopterji, drugimi vozili ali plovili, ki so za te namene posebej prirejeni (šifra standardne klasifikacije dejavnosti: Q/86.909).

2. Oprostitve za določene druge dejavnosti

71. člen
(Zavarovalni in pozavarovalni posli)

Zavarovalni in pozavarovalni posli iz 1. točke 44. člena ZDDV-1 so, v skladu s predpisi, sklepanje in izvrševanje pogodb o premoženjskem in življenjskem zavarovanju, pozavarovanju in sozavarovanju.

72. člen
(Dobave blaga in storitev v zvezi z najemom oziroma zakupom nepremičnin)

(1) Storitve in dobave blaga v zvezi z najemom oziroma zakupom nepremičnin iz 2. točke 44. člena ZDDV-1, kot na primer: dobava vode, električne energije, plina, energije za ogrevanje, odvoz smeti, so, če jih najemodajalec ali upravnik stavbe le prerazdeli najemnikom oziroma lastnikom stavb, neobdavčljive.

(2) Če je vrednost storitev in blaga iz prejšnjega odstavka vključena v najemnino, so te storitve in blago oproščene plačila DDV v skladu z 2. točko 44. člena ZDDV-1.

73. člen
(Najem oziroma zakup nepremičnin)

(1) Najem oziroma zakup nepremičnin iz 2. točke 44. člena ZDDV-1 pomeni dajanje nepremičnin v najem oziroma zakup. Vključuje tudi dajanje nepremičnin v podnajem.

(2) Temeljna značilnost pogodbe o najemu oziroma zakupu nepremičnin (vključno s podnajemom) za namene uporabe 2. točke 44. člena ZDDV-1 je, da je najemniku oziroma zakupniku za dogovorjeno obdobje (za plačilo) dana pravica neovirano zasedati točno določeno nepremičnino ali njen del, kot da bi bil njen lastnik, in da iz te pravice izključi vsako drugo osebo.

(3) Če storitev nima značilnosti najema oziroma zakupa nepremičnin iz drugega odstavka tega člena, je pa povezana z uporabo oziroma koriščenjem nepremičnine, pri čemer to predstavlja njen postranski oziroma spremljajoči del (na primer: uporaba športnih objektov, rezervacija mize v restavraciji, postavitve prodajnega avtomata znotraj nepremičnine, uporaba WC ...), je obdavčitev take storitve odvisna od vsebine storitve.

74. člen
(4.a in 4.b točka 44. ZDDV-1)

(1) Za finančne storitve iz 4.a in 4.b točke 44. člena ZDDV-1 se med drugim ne šteje zbiranje, analiziranje in posredovanje informacij o kreditni oziroma posojilni sposobnosti posameznikov ali podjetij, ki ni vezano na dajanje in upravljanje kreditov oziroma posojil ali na izdajanje garancij in drugih denarnih jamstev za kredite oziroma posojila.

(2) Izročitev nadomestnih stvari v skladu s posojilno pogodbo se ne šteje za storitev iz 4.a točke 44. člena ZDDV-1, ne glede na to, ali posojilojemalec vrne izposojene stvari ali denarni znesek, ki ustreza njihovi vrednosti v času in kraju, ki sta v pogodbi določena za vrnitev.

(3) Za storitev upravljanja kreditov oziroma posojil v denarni obliki se šteje tudi odkup kreditov.

(4) V skladu s 4.b točko 44. člena ZDDV-1 je plačila DDV oproščeno izdajanje kreditnih garancij in drugih jamstev za denarne obveznosti, ne glede na to, kdo opravi storitev, in upravljanje kreditnih garancij, kadar te storitve opravlja kreditodajalec.

75. člen (4.c točka 44. člena ZDDV-1)

(1) MZa transakcije, vključno s posredovanjem, v zvezi z depoziti, transakcijskimi računi, plačili, nakazili, dolgovi, čeki in drugimi plačilnimi instrumenti po 4. c točki 44. člena ZDDV-1 se štejejo vse storitve, ki so neposredno povezane oziroma omogočajo izpolnitev denarne obveznosti.

(2) Med transakcije v zvezi z depoziti po 4.c točki 44. člena ZDDV-1 se uvrščajo: odprtje računa, vpisovanje terjatev in dolgovanj, obveščanje deponentov o vplačilih in izplačilih v okviru depozitne pogodbe, obveščanje banke deponenta o spremembi stanja na računu, o stanju računa ipd.

(3) Znesek depozita ni predmet DDV, ne glede na to, kdo depozit da oziroma ga sprejme.

(4) Pri depozitih se šteje, da finančno storitev opravi oseba, ki da depozit. Če da depozit davčni zavezanec, ki ne opravlja finančnih storitev kot svojo dejavnost, ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, se šteje, da je finančna storitev opravljena občasno.

(5) Obresti od depozitov so oproščene plačila DDV. Če da depozit mali davčni zavezanec ali fizična oseba, obresti od depozitov niso predmet DDV.

(6) Za storitve, neposredno povezane z izpolnitvijo denarne obveznosti, se ne štejejo najem in vzdrževanje terminalov POS, vzdrževanje bankomatov in izdelava raznih poročil.

(7) Za transakcije iz 4.c točke 44. člena ZDDV-1 se šteje tudi opravljanje plačil z elektronskim denarjem, vključno z izdajo elektronskega denarja.

76. člen (4.d, 4.e in 4.f točka 44. člena ZDDV-1)

(1) Po 4.d točki 44. člena ZDDV-1 se za transakcije v zvezi s tujo valuto štejejo tudi prihodki od trgovanja s tujo valuto (tečajna marža). Tečajne razlike, ugotovljene iz preračuna stanj, ki so posledica obveznega preračunavanja tuje v domačo valuto, ne predstavljajo plačila za opravljeno storitev in niso predmet DDV.

(2) Izdaja priložnostnih kovancev, ki so zakonito plačilno sredstvo, je v skladu s 4.d točko 44. člena ZDDV-1 oproščena plačila DDV.

(3) Storitve posredovanja oziroma komisijskega posredovanja, ki jih opravijo banke (kot zastopniki ali komisionarji) pri prodaji priložnostnih kovancev, se ne štejejo za oproščene transakcije po 4.d točki 44. člena ZDDV-1.

(4) Transakcije s priložnostnimi kovanci, ki se dajejo v obtok po nominalni vrednosti in so zakonito plačilno sredstvo, so oproščene plačila DDV po 4.d točki 44. člena ZDDV-1.

(5) Za upravljanje iz 4.e točke 44. člena ZDDV-1 se šteje gospodarjenje z vrednostnimi papirji po nalogu in za račun posamezne stranke, ki se opravlja v skladu s predpisi, ki urejajo to področje.

(6) Donos iz vrednostnega papirja (dividende, obresti, kapitalski dobički), ki ne predstavlja plačila za opravljeno transakcijo, ni predmet DDV.

(7) Med storitve upravljanja investicijskih skladov iz 4.f točke 44. člena ZDDV-1, se uvrščajo tudi storitve, ki jih upravljalec investicijskega sklada poveri zunanjim izvajalcem, vendar le, če te tvorijo posebno celoto in so specifične in nujne za upravljanje investicijskih skladov.

77. člen (Stavbna zemljišča)

Za stavbna zemljišča iz 8. točke 44. člena ZDDV-1 se štejejo parcele, na katerih je v skladu s predpisi dopustna gradnja objektov.

78. člen (Skupna izjava)

(1) V skladu z drugim odstavkom 45. člena ZDDV-1 sestavi davčna zavezanca skupno izjavo v dveh izvodih in ju predloži vsak svojemu pristojnemu davčnemu organu.

(2) V izjavi iz prejšnjega odstavka mora biti nepremičnina, na katero se izjava nanaša, opisana dovolj natančno, da opis omogoča nedvomno določitev predmeta dobave.

3. Oprostitve za transakcije znotraj Skupnosti

79. člen (46. člen ZDDV-1)

(1) Davčni zavezanec, ki želi uveljaviti oprostitev plačila DDV na podlagi 46. člena ZDDV-1, dokazuje, da je to blago odposlano ali odpeljano v drugo državo članico, z računom in prevozno listino ali drugim ustreznim dokumentom, iz katerega mora biti jasno razvidno, da se nanaša na prevoz blaga iz računa.

(2) Če blago odpošlje ali odpelje iz Slovenije v drugo državo članico oseba, ki pridobi blago, ali druga oseba za njen račun, lahko dobavitelj blaga poleg računa in namesto dokumenta iz prvega odstavka tega člena kot dokazilo, da je bilo blago odposlano ali odpeljano v drugo državo članico, uporabi tudi pisno izjavo o prevozu blaga v drugo državo članico, ki jo podpiše prevzemnik blaga.

(3) V izjavi o prevozu blaga iz prejšnjega odstavka morajo biti navedeni naslednji podatki:

- ime in naslov dobavitelja;
- številka in datum računa za dobavljeno blago;
- ime, naslov in identifikacijska številka za DDV kupca;
- prevozno sredstvo, s katerim bo blago odpeljano, s številko prometnega dovoljenja;
- namembni kraj v drugi državi članici in
- navedba, da je kupec pripravljen slovenskemu davčnemu organu posredovati kakršne koli informacije glede namembnega kraja tega blaga.

(4) Davčna oprostitev iz 3. točke 46. člena ZDDV-1 velja za dobavo trošarinskih izdelkov, od katerih je v skladu z zakonom, ki ureja trošarino, trošarina v Sloveniji že plačana, v namembni državi članici pa vsaj zavarovano njeno plačilo, in ki jih davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, dobavi davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, v drugo državo članico, ne glede na vrednost dobavljenih trošarinskih izdelkov.

(5) Če davčni zavezanec, identificiran za namene DDV dobavlja v drugo državo članico trošarinske izdelke v skladu z zakonom, ki ureja trošarino, pod režimom odloga uveljavlja oprostitev plačila DDV za tako dobavo pod pogoji iz 1. točke 46. člena ZDDV-1.

79.a člen (Mednarodni prevoz potnikov)

Mednarodni prevoz potnikov iz drugega odstavka 49. člena ZDDV-1 je prevoz potnikov v zračnem, pomorskem ali železniškem prevozu, pri katerem je kraj odhoda ali prihoda zunaj Slovenije. Kraj odhoda oziroma prihoda je tisti, ki je na vozovnici naveden kot kraj odhoda oziroma kot prvi namembni kraj.

4. Oprostitev pri uvozu

80. člen (4. točka prvega odstavka 50. člena ZDDV-1)

(1) Upravičenec, ki želi uveljaviti oprostitev plačila DDV na podlagi 4. točke prvega odstavka 50. člena ZDDV-1, mora skupaj s carinsko deklaracijo predložiti ustrezno prevozno listino glede na vrsto prevoza ali drug ustrezen dokument, iz katerega mora biti nedvomno razvidno, da je namembni kraj tega blaga druga država članica. Uvoznik mora v carinski deklaraciji navesti podatke o prejemniku blaga iz druge države članice, vključno z njegovo identifikacijsko številko za DDV.

(2) Če je uvoznik blaga oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji, je uvoz blaga na njeno zahtevo oproščen plačila DDV, če uvoznik lahko ob uvozu dokaže, da je blago namenjeno dobavi v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1.

(3) Če je uvoznik blaga oseba s sedežem v drugi državi članici ali v tretji državi oziroma na tretjem ozemlju, je uvoz blaga na njeno zahtevo oproščen plačila DDV, če lahko ob uvozu dokaže, da je blago namenjeno v drugo državo članico pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1 in če je identificiran za namene DDV v Sloveniji.

(4) Obveznost identifikacije iz tretjega odstavka tega člena se ne nanaša na tistega davčnega zavezanca (uvoznika), ki nima sedeža v Sloveniji, ima pa sedež v drugi državi članici, kjer je tudi identificiran za namene DDV in za katerega obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila prevzame zastopnik v skladu s petim odstavkom 3. člena tega pravilnika.

5. Oprostitev pri izvozu

81. člen (Prodaja blaga v trgovini, ki izpolnjuje pogoje za carinsko skladišče na letališčih oziroma pristaniščih)

(1) V skladu s točko b) prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 je plačila DDV oproščeno tudi blago, ki se prodaja v trgovini, ki izpolnjuje predpisane pogoje za carinsko skladišče, kateremu je dovoljena prodaja na drobno in se nahaja na letališčih oziroma pristaniščih odprtih za mednarodni promet pod pogojem, da se blago iznese v dovoljenih količinah v potnikovi osebni prtljagi pri poletih ali ladijskih prevozih na tretje ozemlje ali v tretjo državo.

(2) Za potnika iz prvega odstavka tega člena se šteje potnik, ki ima vozovnico, na kateri je navedeno namembno letališče oziroma pristanišče države zunaj Skupnosti.

82. člen

(Izvoz blaga in storitve iz e) točke prvega odstavka 52. člena ZDDV-1)

(1) DDV se ne plačuje ob izvozu blaga ter od prevoznih in drugih postranskih storitev, ki so neposredno povezane z izvozom blaga. Kot izvoz po a) točki prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 se šteje tudi dobava blaga, ki se odpošlje ali odpelje iz Skupnosti iz druge države članice.

(2) Davčni zavezanec dokazuje, da je bila opravljena izvozna dobava (izvoz) z dokazilom, iz katerega je razvidno, da je sam ali druga oseba za njegov račun blago iznesla iz carinskega območja Skupnosti.

(3) Dokazilo iz prejšnjega odstavka je prejeto elektronsko sporočilo »obvestilo o izvozu«, ki je izdano v skladu s carinskimi predpisi oziroma pisna izvozna carinska deklaracija s potrditvijo carinskega organa o iznosu blaga iz Skupnosti, kadar se uporablja pomožni postopek.

(4) Dokazilo iz prejšnjega odstavka lahko nadomesti potrdilo o izstopu, ki ga v skladu s carinskimi predpisi izda carinski urad izvoza.

(5) Če se blago izvažata iz Skupnosti na podlagi ustne carinske deklaracije, podane v skladu s carinskimi predpisi, se kot dokazilo o izvozni dobavi iz drugega odstavka tega člena uporabi račun ali drug komercialni dokument, na podlagi katerega je izvoz izvršen, vendar le, če je izstopni carinski organ z žigom na računu ali drugem komercialnem dokumentu potrdil iznos blaga iz carinskega območja Skupnosti.

(6) Če davčni zavezanec pošilja blago iz Skupnosti po pošti, hitri pošti ali železnici, se kot dokazilo iz drugega odstavka tega člena lahko uporabi tudi:

- poštna deklaracija, tovorni list ali dvojni takega dokumenta ali
- drugo dokazilo, ki se običajno uporablja v poštnem prometu ali pri hitri pošti.

(7) Dokazila iz prejšnjega odstavka morajo vsebovati najmanj naslednje podatke:

- ime in naslov oziroma firmo in sedež izdajatelja ter dan izdaje dokazila;
- ime in naslov oziroma firmo in sedež davčnega zavezanca (izvoznika);
- običajno trgovsko ime in količino blaga;
- kraj in dan, ko je bilo blago izvoženo, oziroma kraj in dan, ko je bilo blago odposlano v tujino;
- ime in naslov oziroma firmo in sedež prejemnika blaga v namembni državi;
- izjavo izdajatelja, da so bili podatki v dokazilu izdani na podlagi poslovnih listin izdajatelja in jih je mogoče preveriti;
- podpis in žig izdajatelja.

(8) V skladu s točko e) prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 so plačila DDV oproščene tudi storitve, ki se opravijo v zvezi z odpremo blaga neposredno v izvoz (na

primer: prevozne storitve, storitve nakladanja, razkladanja, prekladanja na drugo prevozno sredstvo, storitve organiziranja prevoza blaga ipd.).

(9) V skladu s točko e) prvega odstavka 52. člena ZDDV-1 so plačila DDV oproščene tudi storitve, enakovrstne storitvam, kot so omenjene v prejšnjem odstavku, ki se opravijo v zvezi z dobavo blaga, za katero obveznost za plačilo DDV od uvoza v skladu z drugim odstavkom 31. člena ZDDV-1 še ni nastala.

83. člen (Kaj se ne šteje za izvoz)

- (1) Za izvoz blaga, ki je oproščen plačila DDV, se ne šteje:
- izvoz blaga v okviru postopka pasivnega oplemenitenja, razen če carinski deklarant dokaže, da je začasno izvoženo blago zaradi spremenjenih okoliščin ostalo zunaj carinskega območja Skupnosti;
 - izvoz blaga, ki je začasno izvoženo z zvezkom ATA, razen če deklarant dokaže, da je zaradi spremenjenih okoliščin začasno izvoženo blago ostalo zunaj carinskega območja Skupnosti;
 - izvoz blaga, ki je namenjeno, da bo ponovno uvoženo in v skladu s carinskimi predpisi ob vrnitvi oproščeno plačila uvoznih dajatev, razen če carinski deklarant dokaže, da je zaradi spremenjenih okoliščin izvoženo blago ostalo zunaj carinskega območja;
 - iznos skupnostnega blaga iz carinskega območja v okviru postopka notranjega tranzita.

(2) Za blago iz prvega odstavka tega člena ne nastane obveznost za obračun DDV, zavezanec pa vrednosti blaga iz prejšnjega odstavka v obračunu DDV ne sme izkazati kot izvoz blaga.

6. Oprostitve v zvezi z mednarodnim prevozom

84. člen (Točke a), d) in e) 53. člena ZDDV-1)

(1) Med storitve drugega oskrbovanja zrakoplovov iz točke e) 53. člena ZDDV-1 se med drugim šteje tudi oskrbovanje zrakoplovov z blagom, ki je namenjeno, da se porabi med poletom oziroma med poletom proda ali brezplačno razdeli potnikom.

(2) Za storitve iz točke d) 53. člena ZDDV-1, ki so namenjene neposredno plovilom oziroma njihovemu tovoru, se štejejo na primer: storitve vleke plovil iz točke c) 53. člena ZDDV-1, storitve pilotiranja teh in njihovega privezovanja, storitve nakladanja, razkladanja ali prekladanja njihovega tovora, vključno z osebno prtljago potnikov, in druge storitve za vzdrževanje tovora v dobrem stanju.

(3) Storitve iz prejšnjega odstavka je lahko oproščena plačila DDV v skladu s točko d) 53. člena ZDDV-1 le, če lahko izvajalec dokaže, da je storitev neposredno povezana s potrebami plovila iz točke c) 53. člena ZDDV-1 oziroma njihovega tovora.

7. Oprostitve za transakcije, povezane z mednarodnim trgovanjem

85. člen (57. člen ZDDV-1)

(1) V skladu s tretjim odstavkom 57. člena ZDDV-1 je plačila DDV oproščena dobava blaga, dokler je blago pod carinskim nadzorom. Kot dobava blaga se šteje dobava po 1. točki prvega odstavka 3. člena ZDDV-1 in pridobitev blaga po 2. točki prvega odstavka 3. člena ZDDV-1, dokler je to blago pod carinskim nadzorom.

(2) Oprostitev plačila DDV za storitve, povezane z vnosom blaga v prosto cono, prosto skladišče ali carinsko skladišče, oziroma iznosom iz cone ali skladišča, in oprostitev plačila DDV za storitve na blagu v prostih conah, prostih in carinskih skladiščih, se nanaša tudi na blago iz šestega odstavka 82. člena tega pravilnika.

(3) Za storitve na blagu v prostih conah, prostih in carinskih skladiščih, ki so oproščene plačila DDV, se štejejo storitve, ki jih je v skladu s carinskimi predpisi mogoče opraviti na blagu, medtem ko je blago v postopku carinskega skladiščenja ali medtem ko je blago v prosti coni ali v prostem skladišču.

(4) Oprostitev plačila DDV se ne nanaša na storitve:

- ki se ne opravijo v prostorih proste cone ali prostega oziroma carinskega skladišča;
- ki se opravijo na blagu, ki je vneseno v prosto cono, prosto skladišče ali v carinsko skladišče, vendar ima to blago carinski status blaga Skupnosti in ni namenjeno izvozu iz Skupnosti;
- predelave blaga, za katerega se je začel postopek aktivnega oplemenitenja ali predelave pod carinskim nadzorom, ne glede na to, ali se te storitve opravijo v prostorih carinskega skladišča ali ne.

(5) Če storitve, ki so oproščene plačila DDV, v skladu s tretjim odstavkom 57. člena ZDDV-1 povečujejo vrednost blaga, in je v skladu s 35. členom ZDDV-1 nastala obveznost obračuna DDV od uvoza blaga, se vrednost storitev, ki so bile opravljene na blagu, upošteva pri določitvi davčne osnove za obračun DDV od uvoza blaga.

86. člen **(Davčna skladišča)**

(1) Davčno skladišče je ena ali več med seboj povezanih ograjenih površin ali prostorov, ki tvorijo tehnološko enoto in je vidno označena in fizično ločena od preostalih površin ali prostorov. Označena oziroma odobrena lokacija lahko predstavlja celo stavbo, prostor v stavbi, zemljišče, silos ali rezervoar.

(2) V primeru mineralnih olj je davčno skladišče prostor, opredeljen kot trošarinsko skladišče, v skladu z Zakonom o trošarinah (Uradni list RS, št.103/04-UPB-2 in 122/06).

87. člen **(Imetnik davčnega skladišča)**

(1) Imetnik davčnega skladišča je oseba, ki ji je bilo izdano dovoljenje za vodenje davčnega skladišča.

(2) Imetnik davčnega skladišča je odgovoren za:

- zagotavljanje, da je blago v davčnem skladišču;
- vodenje evidence nad vnosom in iznosom blaga,
- vodenje evidence nad izvajanjem storitev nad hranjenim blagom;
- izpolnjevanje drugih pogojev, navedenih v dovoljenju.

(3) Carinski organ lahko v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, od imetnika davčnega skladišča ali druge osebe, ki razpolaga z blagom v davčnem skladišču zahteva predložitev ustreznega instrumenta zavarovanja plačila davčne obveznosti.

88. člen **(Osnovni pogoji za pridobitev dovoljenja)**

(1) Za izdajo dovoljenja za vodenje davčnega skladišča morajo biti izpolnjeni naslednji osnovni pogoji:

- vložnik mora imeti sedež v Sloveniji in mora biti identificiran za namene DDV v Sloveniji;
- vložnik mora voditi knjigovodstvo po sistemu dvostavnega knjigovodstva;
- vložnik mora izkazati zanesljivost pri izvajanju zahtevanega postopka (da ni večkrat kršil carinskih, davčnih, plačilnih in drugih predpisov, kar zadevni carinski organ preveri pri pristojnih organih in v svojih evidencah);
- vložnik mora biti sposoben izpolnjevati pogoje iz dovoljenja;
- vložnik mora izkazati obstoj dejanske ekonomske potrebe za predlagano davčno skladišče (npr. zadosten predvideni promet blaga, zadostna korist za imetnika, posebnosti oskrbovanega trga, posebnosti skladiščenega blaga, višina odloženega davka);
- davčno skladišče mora biti namenjeno predvsem skladiščenju blaga;
- vložnik mora nuditi vsa jamstva oziroma zavarovanja, potrebna za pravilno izvedbo zahtevanih postopkov;
- vložnik mora voditi davčno skladišče in izvajati postopke na tak način, da je carinskim organom omogočen vpogled v izvajanje postopka davčnega skladiščenja.

(2) Carinski organ izda dovoljenje, če iz predloženih dokazil in okoliščin postopka izhaja, da bo lahko nadzoroval in spremljal postopek, ne da bi moral uvesti administrativne postopke, ki bi bili nesorazmerni z gospodarskimi potrebami samega postopka (stroški, ki jih imajo carinski organi v zvezi z nadzorom in kontrolo postopka davčnega skladiščenja, ne smejo biti nesorazmerno visoki v primerjavi z ekonomskimi koristmi postopka davčnega skladiščenja; pri ugotavljanju sorazmernosti teh stroškov, carinski organ upošteva predvsem tip operacije, ki jih želi oseba, ki zaprosi za odobritev izvajati v davčnem skladišču).

89. člen **(Zahtevek za izdajo dovoljenja)**

(1) O vlogi za izdajo dovoljenja odloči carinski urad, pristojen glede na sedež vložnika zahtevka.

- (2) Vlogi se priložijo:
- opis skladiščnih prostorov;
 - dokumenti o registraciji družbe;
 - potrdilo davčnega organa o identifikaciji za namene DDV;
 - opis in način vodenja evidenc blaga;
 - razvidnost povezljivosti z davčnimi evidencami in knjigovodstvom, razen v primerih iz četrtega odstavka 95. člena tega pravilnika, pri katerih mora biti razviden način vodenja evidenc;
 - opisi in utemeljitve za zahtevane postopke običajnih oblik ravnanja;
 - druge listine, odvisne od posameznega primera.

(3) Carinski urad lahko od vložnika zahteva dodatne podatke.

90. člen (Zavrnitev zahtevka)

Če vsebina zahtevka za izdajo dovoljenja ne ustreza zahtevanim pogojem, carinski urad vložnika pisno obvestiti o razlogih, zakaj je bil zahtevek zavrjen, in sicer v roku 60 dni od dneva, ko je bil zahtevek vložen, ali od dneva, ko je pristojni carinski urad prejel kateri koli zahtevani manjkajoči ali dodatni podatek.

91. člen (Izdaja dovoljenja)

(1) Dovoljenje za vodenje davčnega skladišča izda carinski urad. V dovoljenju morajo biti obvezno navedeni vsi podatki in določeni vsi pogoji ter obveznosti, pod katerimi je bilo zadevno dovoljenje izdano.

(2) Dovoljenje začne veljati na dan izdaje ali na kateri koli poznejši dan, naveden v dovoljenju. Dovoljenje se izda za nedoločen čas.

(3) Dovoljenje se izda v dveh izvodih. En izvod obdrži carinski urad, ki je izdal dovoljenje, drugi izvod se vroči imetniku dovoljenja.

92. člen (Sprememba dovoljenja)

(1) Imetnik dovoljenja mora obvestiti carinski urad o vsem, kar se zgodi po pridobitvi dovoljenja in bi utegnilo vplivati na njegovo trajanje ali vsebino. Imetnik dovoljenja je dolžan zagotoviti, da so vsi podatki v dovoljenju ažurni in pravilni.

(2) Carinski urad, ki je izdal dovoljenje, lahko obnovi ali spremeni dovoljenje na podlagi pisnega zahtevka. V zahtevku morajo biti navedeni razlogi in zahtevane spremembe. Carinski urad glede na zahtevek oceni, ali se obstoječe dovoljenje lahko spremeni ali pa je treba izdati novo dovoljenje. Če je potrebno slednje, se zadevna oseba pozove, da vloži zahtevek za novo dovoljenje.

(3) Obstoječe dovoljenje se spremeni v naslednjih primerih:

- če se spremeni ime ali kategorija podjetja, ki ne vključuje prenosa poslovanja na drugo osebo;
- če se spremeni lokacija davčnega skladišča;
- če se spremenijo drugi podatki iz dovoljenja, ki ne vključujejo oziroma niso povezani s prodajo imetnikovega podjetja drugi osebi.

(4) Carinski urad, ki je izdal dovoljenje, lahko tudi po uradni dolžnosti spremeni dovoljenje, če meni, da je to potrebno zaradi novih okoliščin.

93. člen (Razveljavitev dovoljenja)

(1) Imetnik dovoljenja lahko zahteva razveljavitev dovoljenja kadar koli, če je za vse blago in na njem opravljene storitve v davčnem skladišču plačan DDV. Pisni zahtevek za razveljavitev dovoljenja predloži carinskemu uradu.

(2) Carinski urad lahko razveljavi dovoljenje po uradni dolžnosti, če ugotovi, da je bilo izdano na podlagi nepravilnih ali nepopolnih podatkov. Dovoljenje se lahko razveljavi,

tudi v primeru, če zahteve iz postopka davčnega skladiščenja ali iz dovoljenja niso bile izpolnjene. To vključuje tudi stanja, ko carinski organ oceni, da se davčno skladišče ne uporablja toliko, da bi upravičilo dovoljenje.

(3) Odločba o razveljavitvi dovoljenja mora vsebovati datum, do katerega se mora za blago in na njem opravljene storitve plačati DDV.

94. člen **(Odgovornost imetnika dovoljenja in oseb, ki blago skladiščijo)**

(1) Imetnik dovoljenja je odgovoren za postopek vnosa, hranjenja in iznosa blaga iz davčnega skladišča.

(2) Za obveznost plačila DDV je odgovorna oseba iz 7. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV, ki mora biti identificirana za namene DDV v Sloveniji.

(3) Imetnik dovoljenja, ki v davčnem skladišču na letališču ali v pristanišču, odprtem za mednarodni promet, skladišči blago, ki se iznese v potnikovi osebni prtljagi v drugo državo članico, mora za to blago zagotoviti posebne evidence.

95. člen **(Evidence)**

(1) Imetnik dovoljenja mora voditi evidence o vsem blagu, vnesenem v postopek davčnega skladiščenja, o vseh opravljenih storitvah na tem blagu, ki je v postopku davčnega skladiščenja, in o vsakem iznosu blaga iz davčnega skladišča.

- (2) V evidencah iz prejšnjega odstavka morajo biti zagotovljeni naslednji podatki:
- datum vnosa blaga v davčno skladišče;
 - lokacija blaga v skladišču;
 - podatki iz dokumenta za vnos blaga v davčno skladišče: (npr. št. carinske deklaracije, vrsta postopka na deklaraciji, št. računa, trgovski naziv blaga, tarifna oznaka KN za to blago, količina blaga, vrednost blaga brez DDV, izvor blaga, podatki o osebi, ki predloži blago za vnos v davčno skladišče);
 - vrednost DDV v odlogu za posamezen vnos blaga;
 - podatki iz računov izvedenih transakcij prodaje blaga v davčnem skladišču (št. računa, količina in vrednost blaga, podatki o kupcu blaga);
 - podatki o običajnih oblikah ravnanja z blagom;
 - podatki iz računov izvedenih storitev v davčnem skladišču (št. računa, opis storitve, vrednost računa, podatki o osebi, ki je račun izdala);
 - datum iznosa blaga iz davčnega skladišča;
 - podatki iz računa zadnje transakcije z blagom (št. računa, trgovski naziv blaga, količina in vrednost blaga, identifikacijska številka za DDV osebe, ki je izdala račun za zadnjo opravljeno transakcijo v davčnem skladišču, količina in vrednost blaga brez DDV, vrednost obračunanega DDV);
 - podatki o drugih dokumentih, ki se nanašajo na vnos, hranjenje in iznos blaga v postopku davčnega skladiščenja.

(3) Prejšnji odstavek tega člena se smiselno uporablja tudi za blago, ki je v davčnem skladišču namenjeno prodaji na drobno v skladu s tretjim odstavkom 58. člena ZDDV-1.

(4) Če imetnik skladišča ni tudi oseba, ki razpolaga z blagom, lahko podatke vodi uporabnik (lastnik) blaga, imetnik dovoljenja pa mora zagotoviti podatke o teh osebah ter podatke o vnosu in iznosu blaga iz davčnega skladišča (datum vnosa, datum iznosa, količina blaga in oseba, ki je odgovorna za to blago).

96. člen **(Običajne oblike ravnanja z blagom)**

(1) Uskladiščeno blago je lahko predmet običajnih oblik ravnanja, da se ohrani, izboljša njegov videz ali tržna kakovost ali da se ga pripravi za distribucijo ali nadaljnjo prodajo. Oblike ravnanja ne smejo privedi do drugačne osemmestne oznake KN, razen v primeru mineralnih olj, ko oblike ravnanja ne smejo privedi do drugačne štirimestne oznake KN, če je tako dovoljeno po trošarinskih predpisih.

(2) Dovoljenje za izvajanje običajnih oblik ravnanja je lahko sestavni del dovoljenja za vodenje davčnega skladišča ali pa imetnik dovoljenja za vsak primer vnosa blaga posebej predhodno zaprosi za posamično dovoljenje za izvajanje običajnih oblik ravnanja z blagom v davčnem skladišču.

(3) Uskladiščeno blago je lahko predmet oblik ravnanja, ki so našteve v Prilogi 72 Uredbe Komisije (ES) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993, o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o Carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 253 z dne 11. 10. 1993), zadnjič spremenjene z Uredbo Komisije (ES) št. 402/2006 z dne 8. marca 2006 o spremembi Uredbe (EGS) št. 2454/93 o določbah za izvajanje Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L št. 70 z dne 9. 3. 2006, str 35).

97. člen **(Zaključek postopka davčnega skladiščenja)**

(1) Postopek davčnega skladiščenja se zaključi z iznosom blaga iz skladišča.

(2) Obveznost za obračun DDV nastane z iznosom blaga iz davčnega skladišča.

(3) Imetnik dovoljenja, razen v primerih iz četrtega odstavka 95. člena tega pravilnika, lahko dovoli iznos blaga iz skladišča šele, ko mu oseba, ki želi zaključiti postopek davčnega skladiščenja, predloži račun zadnje transakcije nad blagom. Iz računa mora biti razvidna davčna osnova, sestavljena iz vrednosti blaga ob vnosu in povečana za stroške morebitnih storitev, ki so se izvedle na samem blagu, in znesek obračunanega DDV. Če je bila med postopkom davčnega skladiščenja v davčnem skladišču opravljena dobava tega blaga oziroma je bilo opravljenih več dobav tega blaga, morata biti z računa razvidna davčna osnova, sestavljena iz vrednosti blaga od zadnje dobave, povečane za stroške morebitnih storitev, ki so se izvedle na samem blagu po opravljeni zadnji dobavi, in znesek obračunanega DDV.

(4) Oseba oziroma lastnik blaga, ki želi, da se blago iznese iz davčnega skladišča, mora biti davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, ki je dolžan plačati DDV za to blago.

IX. ODBITEK DDV

1. Nastanek in obseg pravice do odbitka

98. člen
(Točka d) prvega odstavka in drugi odstavek 4. člena ZDDV-1)

(1) Oseba iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, katere skupni znesek pridobitev iz drugega odstavka 4. člena ZDDV-1 v tekočem koledarskem letu preseže 10.000 eurov, nima pravice do odbitka DDV, ki ga je dolžan plačati od pridobitev blaga znotraj Skupnosti.

(2) Oseba iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ki prejema storitve, za katere je dolžna plačati DDV v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1, tudi nima pravice do odbitka DDV, ki ga je dolžna plačati od prejetih storitev.

99. člen
(Predplačilo)

Davčni zavezanec, ki prejme račun za dano predplačilo, lahko uveljavi odbitek DDV ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem prejme račun za dano predplačilo.

100. člen
(Odbitek DDV pri povečanju davčne osnove)

Če se znesek obračunanega DDV zaradi povečanja davčne osnove naknadno spremeni, davčni zavezanec lahko uveljavlja odbitek DDV v višini dejansko plačanega DDV (višjega) samo, če je dobavitelj za to povečanje plačila izdal račun in so izpolnjeni pogoji iz 62. in 63. člena ZDDV-1.

101. člen
(Uvoz blaga)

(1) Pravico do odbitka DDV za uvoženo blago davčni zavezanec lahko uveljavi ne prej kot v davčnem obdobju, v katerem prejme carinsko deklaracijo za sprostitev blaga v prosti promet ali postopek začasnega uvoza blaga z delno oprostitvijo plačila carine oziroma odločbo carinskega organa, na kateri je obračunan DDV.

(2) Za odbitni DDV se šteje znesek DDV, obračunan pri uvozu, razen če je bil znesek DDV plačan ob uvozu naknadno, vendar prej, preden je zavezanec uveljavil odbitek DDV, z odločbo carinskega organa v celoti ali deloma vrnjen ali njegovo plačilo odpuščeno. Za odbitni DDV se šteje tudi znesek DDV, ki ga naknadno obračuna carinski organ v skladu s 158. členom tega pravilnika.

(3) Davčni zavezanec ne sme upoštevati odbitka DDV, obračunanega ob uvozu, če je bila carinska deklaracija, na podlagi katere je bil obračunan DDV, razveljavljena ali odločba carinskega organa, s katero je bil obračunan DDV od uvoza blaga, razveljavljena prej, preden je bil uveljavljen odbitek DDV. Če je bil na podlagi razveljavljene carinske deklaracije ali razveljavljene odločbe carinskega organa DDV že plačan, se ta znesek v skladu s carinskimi predpisi vrne, sicer pa se plačilo odpusti.

102. člen
(Nova prevozna sredstva)

(1) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 5. člena ZDDV-1 sme odbiti DDV, ki je vključen v nabavni ceni ali plačan pri uvozu ali pridobitvi novega prevoznega sredstva znotraj

Skupnosti, do zneska, ki ne presega davka, ki bi ga moral plačati, če dobava ne bi bila oproščena. Pravica do odbitka nastane in se lahko uveljavi, ne prej kot v trenutku dobave.

(2) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka tega člena lahko uveljavlja odbitek DDV v obliki vračila DDV na podlagi pisnega zahtevka pri pristojnem davčnem organu v kraju svojega sedeža, stalnega oziroma običajnega prebivališča.

(3) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena je upravičen do vračila DDV, če izpolnjuje naslednje pogoje:

- ni identificiran za namene DDV v Sloveniji;
- prodaja novo prevozno sredstvo iz tretjega odstavka 3. člena ZDDV-1 drugi osebi v drugo državo članico, prevozno sredstvo pa je prepeljano v to drugo državo članico;
- dokaže, da je plačal slovenski DDV pri nakupu tega novega prevoznega sredstva.

(4) Zahtevku iz drugega odstavka tega člena mora davčni zavezanec priložiti:

- dokazilo o nakupu (račun ali uvozna listina);
- dokazilo, da je bil DDV plačan ob nakupu;
- dokazilo o prodaji (račun ali dokazilo o prejetem plačilu) in
- dokazilo, da je bilo novo prevozno sredstvo prepeljano v drugo državo članico.

103. člen

(Priložnostne finančne transakcije pri izračunu odbitnega deleža)

(1) V izračun odbitnega deleža se v skladu s točko c) tretjega odstavka 65. člena ZDDV-1 ne vštevajo znesek prometa finančnih transakcij, če se opravljajo priložnostno. Šteje se, da je promet finančnih transakcij opravljen priložnostno, če finančne transakcije ne predstavljajo dejavnosti davčnega zavezanca.

(2) V izračun odbitnega deleža se v nobenem primeru ne vštevajo donosi iz naložb v vrednostne papirje (na primer dividende, obresti, kapitalski dobički) in zneski depozitov in drugih naložb, ki niso predmet DDV.

104. člen

(Davčni zavezanec, ki opravlja le obdavčeno dejavnost)

Davčni zavezanec, ki opravlja le obdavčeno dejavnost in prejema plačila, ki ne predstavljajo plačila za opravljene dobave blaga oziroma storitev (kot npr. prave subvencije, dotacije), ne izračunava odbitnega deleža.

105. člen

(Opravljanje obdavčene in oproščene dejavnosti)

(1) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 65. člena ZDDV-1 lahko uporabi eno od naslednjih možnosti:

- odbija DDV za obdavčeno dejavnost in oproščeno dejavnost, za katero ima pravico do odbitka DDV po dejanskih podatkih, če v svojem knjigovodstvu ali zunajknjigovodski evidenci zagotovi podatke o celotnem zaračunanem DDV (na prejetih računih in ob uvozu) in znesku DDV, za katerega se prizna pravica do odbitka;
- določi znesek DDV, ki ga sme odbiti, z uporabo odbitnega deleža v skladu s 65. členom ZDDV-1 za celotno dejavnost, če ne more zagotoviti podatkov na način iz prve alineje tega odstavka;
- določi znesek DDV, ki ga sme odbiti, z uporabo več odbitnih deležev, ločeno za vsako področje svoje dejavnosti v skladu s sedmim odstavkom 65. člena ZDDV-1. Področje

dejavnosti po tej alineji pomeni katero koli raven dejavnosti zavezanca po standardni klasifikaciji dejavnosti ali organizacijsko enoto zavezanca (kot npr. dislociran obrat, poslovna enota ipd).

(2) Davčni zavezanec, ki opravlja deloma oproščeno deloma pa obdavčeno dejavnost in v zvezi z obdavčeno dejavnostjo prejema plačila, ki ne predstavljajo plačila za opravljen promet blaga oziroma storitev (kot npr. prave subvencije, dotacije), teh plačil ne vključi v izračun odbitnega deleža, če zagotovi podatke na način iz prve alineje prvega odstavka tega člena.

(3) Razdelitev zaračunanega DDV na del, ki se sme odbiti, in na del, ki se ne sme odbiti, mora davčni zavezanec opraviti pred predložitvijo obračuna DDV.

(4) Davčni zavezanec, katerega davčno obdobje je koledarski mesec, ustrezno popravi nastale razlike med odbitkom DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža preteklega leta in odbitkom DDV, ki bi se smel odbiti glede na dejanski odbitni delež preteklega leta v davčnem obračunu za mesec februar tekočega leta. Davčni zavezanec, katerega davčno obdobje je koledarsko trimesečje, pa nastale razlike popravi v davčnem obračunu za prvo davčno obdobje tekočega leta.

(5) Davčni zavezanec lahko v mesecu januarju tekočega leta za določitev zneska DDV, ki ga sme odbiti, začasno uporabi začasni odbitni delež iz preteklega leta.

(6) Če je davčni zavezanec med letom, za katerega ugotavlja dejanski odbitni delež, spremenil način vodenja knjigovodstva in je zaradi tega uporabljal več začasnih odbitnih deležev, ugotovi prav toliko dejanskih odbitnih deležev in izračunane popravke, ki jih ugotovi v mesecu februarju, upošteva v mesečnem oziroma trimesečnem obračunu DDV tekočega leta.

(7) Davčni zavezanec, ki opravlja obdavčeno in oproščeno dejavnost, za katero določa znesek odbitka DDV z odbitnim deležem in med letom začne v celoti opravljati samo obdavčeno ali v celoti samo oproščeno dejavnost, lahko preneha določati znesek odbitka DDV z odbitnim deležem v davčnem obdobju, v katerem v celoti začne opravljati samo obdavčeno ali samo oproščeno dejavnost. Davčni zavezanec mora o prenehanju uporabe odbitnega deleža obvestiti davčni organ 15 dni pred začetkom davčnega obdobja, v katerem bo prenehal uporabljati odbitni delež.

(8) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka mora odbitni delež, ki ga je kot začasnega uporabljal pri določitvi zneska odbitka DDV v davčnih obdobjih, ko še ni v celoti začel opravljati obdavčene ali v celoti oproščene dejavnosti, dokončno določiti po stanju na zadnji dan koledarskega leta, v katerem je prišlo do spremembe pogojev, in sicer za davčna obdobja, ko je uporabljal začasni odbitni delež. Nastale razlike med odbitkom DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža in odbitkom DDV, ki bi se smel odbiti glede na dejanski odbitni delež, ustrezno popravi v davčnem obdobju, iz četrtega odstavka tega člena.

(9) Davčni zavezanec, ki preneha opravljati dejavnost, ali davčni zavezanec, ki mu preneha identifikacija za namene DDV na podlagi odločbe davčnega organa med koledarskim letom, v katerem je ugotavljal začasni odbitni delež, ugotovi dejanski odbitni delež na dan, preden je prenehal opravljati dejavnost, oziroma na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV. Nastale razlike med odbitkom DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža in odbitkom DDV, ki bi ga smel odbiti glede na dejanski odbitni delež se upoštevajo v obračunu DDV za davčno obdobje, v katerem je davčni zavezanec prenehal opravljati dejavnost, oziroma v davčnem obdobju, v katerem je davčnemu zavezancu prenehala identifikacija za namene DDV.

106. člen (Osebni avtomobili)

(1) Osebni avtomobili iz c) točke 66. člena ZDDV-1 so motorna vozila pod tarifno oznako KN 8703, konstruirana predvsem za prevoz ljudi, vključno z motornimi vozili za kombiniran prevoz ljudi in blaga (npr. tip »karavan«, »kombi« itd.) in dirkalni avtomobili.

(2) Motorno vozilo, ki je izpeljanka vozila iz prejšnjega odstavka, ki ga je proizvajalec homologiral kot tovorno vozilo, se ne šteje za osebni avtomobil.

(3) Davčni zavezanec, ki ima na podlagi točk a) do c) 66. člena ZDDV-1 pravico do odbitka DDV za prevozna sredstva, ima pravico do odbitka DDV tudi od nabave goriv in maziv ter nadomestnih delov in storitev, tesno povezanih s tem

107. člen (67. člen ZDDV-1)

(1) Kot odbitek DDV se šteje tudi znesek DDV, ki ga je upravnik stavb prikazal na razdelilniku lastnikom oziroma najemnikom stavb (točka a) prvega odstavka 67. člena ZDDV-1).

(2) Kot odbitek DDV se šteje tudi znesek DDV, ki ga je davčni zavezanec obračunal od uporabe blaga v skladu s točko a) 8. člena ZDDV-1 in od pridobitev blaga znotraj Skupnosti v skladu z 12. in 13. členom ZDDV-1.

(3) Davčni zavezanec mora za uveljavljanje pravice do odbitka DDV iz prejšnjega odstavka imeti račun in v obračunu DDV izkazati podatek o znesku DDV, ki ga dolguje za blago, ki ga je uporabil oziroma ga je pridobil znotraj Skupnosti.

(4) Kot odbitek DDV se šteje tudi znesek DDV, ki ga je davčni zavezanec kot naročnik ali kupec oziroma kot prejemnik blaga ali storitev plačal v skladu z 2., 4. in 5. točko prvega odstavka in tretjim odstavkom 76. člena ter 76.a členom ZDDV-1. Kot odbitek DDV se šteje tudi znesek DDV, ki ga je davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, kot prejemnik storitve plačal v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1, razen zneska DDV, ki ga je plačala oseba iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1.

(5) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka, ki mora plačati DDV kot naročnik, kupec ali prejemnik blaga oziroma storitev, mora za uveljavljanje pravice do odbitka DDV imeti račun ali drug dokument, ki vsebuje podatke, potrebne za zagotovitev pravega obračuna DDV, in v obračunu DDV izkazati podatek o znesku DDV, ki ga je dolžan plačati.

(6) Šteje se, da je DDV plačan, ko je izkazan v obračunu DDV.

108. člen (Popravki odbitka DDV)

(1) Če mora davčni zavezanec, ki je prejel blago oziroma naročil storitve, v skladu z zahtevo dobavitelja blaga oziroma izvajalca storitve zaradi napake v računu ali drugih razlogov iz drugega odstavka 39. člena ZDDV-1, obvestiti izdajatelja o zmanjšanju odbitka DDV, sme tako obvestilo podati v tistem davčnem obdobju, v katerem je dejansko popravil, zmanjšal odbitek DDV.

(2) Če je na podlagi odločbe carinskega organa treba popraviti odbitek DDV, se ta popravek lahko izvrši šele pri obračunu DDV za davčno obdobje, v katerem je odločba carinskega organa postala izvršljiva.

109. člen **(Popravek odbitka DDV pri odkupu vračljive embalaže)**

(1) Davčni zavezanec, ki odkupi vračljivo embalažo od osebe, ki ni imela pravice do odbitka DDV od embalaže, ki jo vrača, sme odbiti znesek DDV, ki ga ugotovi po preračunani stopnji DDV od odkupne cene vračljive embalaže.

(2) Davčni zavezanec je dolžan v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke o prodaji in odkupu vračljive embalaže za obdobje, v katerem uveljavlja odbitek DDV v skladu s prejšnjim odstavkom.

110. člen **(Sprememba dejavnikov, ki so bili uporabljeni pri določitvi zneska za odbitek DDV)**

(1) S spremembo dejavnikov, ki so bili uporabljeni pri določitvi zneska za odbitek DDV v skladu z drugim odstavkom 68. člena ZDDV-1, je mišljena sprememba pogojev, ki so bili odločilni za odbitek DDV na začetku uporabe osnovnega sredstva, naknadna sprememba teh pogojev pa privede do večjega ali manjšega odbitka DDV glede na začetno stanje. Za spremembo pogojev, ki so bili odločilni pri določitvi zneska odbitka DDV, se ne štejejo spremembe, nastale zaradi sprememb predpisov.

(2) Za osnovna sredstva po prvem odstavku tega člena se štejejo opredmetena osnovna sredstva in nepremičnine, ki se po računovodskih predpisih uvrščajo med osnovna sredstva.

(3) Za osnovna sredstva po prvem odstavku tega člena se štejejo tudi nepremičnine, ki se po računovodskih predpisih ne uvrščajo med osnovna sredstva, vendar jih davčni zavezanec uporablja za opravljanje dejavnosti.

(4) Če je v obdobju 5 let od začetka uporabe osnovnega sredstva, davčni zavezanec prešel iz obdavčene na oproščeno dejavnost in obratno, se za obdobje po spremembi popravi odbitek DDV v skladu z 69. členom ZDDV-1. Pri nepremičninah se namesto obdobja 5 let upošteva obdobje 20 let.

111. člen **(Ugotavljanje zneska popravka po 69. členu ZDDV-1)**

(1) V skladu z drugim in tretjim odstavkom 69. člena ZDDV-1 se šteje, da je obdobje popravka začelo teči na dan, ko je zavezanec v svojem knjigovodstvu ugotovil znesek pravice do odbitka vstopnega davka oziroma ugotovil, da te pravice nima.

(2) Posamezno leto obdobja popravka teče 12 mesecev od dneva, določenega v skladu s prejšnjim odstavkom.

(3) V letu, v katerem je prišlo do spremembe pogojev, se popravek odbitka DDV ugotovi v davčnem obračunu za tisto davčno obdobje, v katerem je prišlo do spremembe pogojev, in sicer v znesku, ki je sorazmeren številu dni do konca tega dvanajstmesečnega obdobja popravka.

(4) Davčni zavezanec ugotovi znesek odbitka, ki ga mora popraviti tako, da najprej ugotovi, kolikšen znesek DDV, ki je bil ob nabavi priznan kot odbitek DDV, oziroma kolikšen znesek DDV, ki ob nabavi ni bil priznan kot odbitek DDV, je sorazmeren enemu dnevju. Ta znesek ugotovi na naslednji način:

znesek DDV, ki je bil ob nabavi priznan (oziroma ki ni bil priznan) kot odbitek DDV

(5 let ali 20 let) x 365 dni

(5) Davčni zavezanec ugotovi znesek popravka v skladu s tretjim odstavkom tega člena tako, da znesek, ki ga ugotovi v skladu s prejšnjim odstavkom, zaokroži na dve decimalki in pomnoži s številom dni, ki so preostali od dneva spremembe pogojev do zadnjega dne tega leta obdobja popravka.

(6) Davčni zavezanec, ki določa odbitek DDV na podlagi odbitnega deleža, kot znesek odbitka DDV iz četrtega odstavka tega člena upošteva znesek odbitka, ki ga izračuna po končnem odbitnem deležu za preteklo leto.

(7) V letih, ki sledijo letu, v katerem je prišlo do zadnje spremembe pogojev za odbitek davka, se popravek odbitka davka opravi v davčnem obračunu za tisto davčno obdobje, v katerem začne teči novo dvanajstmesečno obdobje popravka.

111.a člen

(Ugotavljanje zneska popravka odbitka po 70. členu ZDDV-1)

Davčni zavezanec, ki mora opraviti popravek odbitka DDV po 70. členu ZDDV-1, izračuna znesek popravka na način iz 111. člena tega pravilnika s tem, da za izračunani skupni znesek popravka v davčnem obdobju prodaje osnovnega sredstva izkaže obveznost za plačilo ali pravico do odbitka DDV.

112. člen

(Posebnosti pri spremembi pogojev)

(1) Če določeno osnovno sredstvo oziroma nepremičnina postane neuporabna (uničena) pred iztekom obdobja za popravek odbitka DDV, se s trenutkom, ko postane neuporabna (uničena), konča tudi obdobje popravka odbitka DDV.

(2) Če naknadno vlaganje v osnovno sredstvo ali nepremičnino bistveno ne spremeni časa uporabe osnovnega sredstva oziroma nepremičnine, se popravek odbitka DDV za to vlaganje opravi v obdobju popravka odbitka DDV za zadevno osnovno sredstvo oziroma nepremičnino.

(3) Če naknadno vlaganje v osnovno sredstvo ali nepremičnino bistveno spremeni čas uporabe ali predstavlja posebno celoto, kot npr. dograditev že obstoječe zgradbe, se za to vlaganje določi novo (posebno) obdobje popravka odbitka DDV.

2. Vračilo DDV davčnim zavezancem

113. člen

(črtan)

3. Vračilo DDV davčnim zavezancem, ki nimajo sedeža v Sloveniji

114. člen
(Pristojen davčni urad)

Davčni urad, ki je pristojen za obravnavanje zahtevkov za vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici oziroma s sedežem v tretji državi, je Davčni urad Ljubljana.

3.a Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v drugi državi članici

115. člen
(Oznake za opis vrste pridobljenega blaga in storitev v zahtevku za vračilo)

Vrsta pridobljenega blaga ali storitev iz četrtega odstavka 74.b člena ZDDV-1 se opiše z naslednjimi oznakami:

1 = gorivo

1.1 = gorivo za prevozna sredstva, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

1.2 = gorivo za prevozna sredstva, katerih največja dovoljena masa ne presega ali je enaka 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

1.3 = gorivo za prevozna sredstva, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

2 = najem prevoznih sredstev

2.1 = najem prevoznih sredstev, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

2.2 = najem prevoznih sredstev, katerih največja dovoljena masa ne presega ali je enaka 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

3 = izdatki za nakup prevoznih sredstev (razen za prevoz blaga in storitev iz oznak št. 1 in 2)

3.1 = izdatki za prevozna sredstva, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

3.2 = za prevozna sredstva, katerih največja dovoljena masa ne presega ali je enaka 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

3.2.5 = drugi izdatki za prevozna sredstva, katerih največja dovoljena masa ne presega ali je enaka 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

4 = cestnine in nadomestila za uporabo cest

4.1 = cestnine za prevozna sredstva, katerih največja dovoljena masa presega 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

4.2 = cestnine za vozila, katerih največja dovoljena masa ne presega ali je enaka 3500 kg, razen prevoznih sredstev, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

4.3 = cestnina za prevozna sredstva, s katerimi se opravlja prevoz potnikov za plačilo;

5 = potni stroški kot so stroški za taksi, stroški prevoza z javnimi prevoznimi sredstvi

6 = bivanje in nastanitev

7 = hrana, pijača in restavracijske storitve

8 = vstopnina za sejme in razstave

9 = izdatki za luksuzne predmete, razvedrilo in zabavo

9.2 = nakup tobačnih izdelkov;

10 = drugo

10.1 = orodja;

10.2 = popravilo v garancijskem roku;

10.3 = storitve v zvezi z izobraževanjem;

10.4 = delo na premoženju;

10.4.1 = delo na nepremičnem premoženju;

10.4.3 = delo na premoženju, razen premoženja, naštetega pod oznako št. 3;

10.5 = nakup ali najem premoženja;

10.5.1 = nakup ali najem nepremičnega premoženja;

10.5.4 = nakup ali najem premoženja, razen premoženja, naštetega pod oznako št. 2;

10.9 = udeležba na sejnih in seminarjih, izobraževanju ali usposabljanju;

10.9.1 = udeležba na sejnih;

10.9.2 = udeležba na seminarjih;

10.10 = pavšalno nadomestilo za živino in kmetijske pridelke.

3.b Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v Sloveniji v drugi državi članici

115.a člen
(Popravek prvotnega odbitnega deleža)

Davčni zavezanec, ki je v preteklem koledarskem letu predložil vsaj en zahtevek za vračilo DDV v drugi državi članici, in se ugotovljeni končni odbitni delež razlikuje od prvotnega odbitnega deleža, vključi popravek v zahtevek za vračilo v koledarskem letu, ki sledi koledarskemu letu, v katerem je bil DDV zaračunan, oziroma v poseben zahtevek, če v tem koledarskem letu ne vloži nobenega zahtevka za vračilo. Davčni zavezanec pošlje popravek v elektronski obliki preko sistema eDavki.

3.c Vračilo DDV davčnim zavezancem s sedežem v tretji državi«

115.b člen
(Način predložitve zahtevka)

V zahtevku za vračilo DDV mora davčni zavezanec, s sedežem v tretji državi, navesti podatke, ki so predpisani z obrazcem »Zahtevek za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti«. Vzorec navedenega obrazca je v Prilogi V k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

116. člen
(Obveznost davčnega organa)

Davčni organ mora vsak izvornik računa oziroma overjeno natisnjeno elektronsko uvozno carinsko deklaracijo, ki jo predloži davčni zavezanec s sedežem v tretji državi na podlagi četrtega odstavka 74.i člena ZDDV-1 označiti, in jo vrniti vložniku zahtevka v roku 30 dni od prejema računa oziroma deklaracije.

4. Vračilo DDV v potniškem prometu

a) Splošno

117. člen
(Pogoji za vračilo DDV)

(1) Kupec, ki v Skupnosti nima niti stalnega niti začasnega prebivališča in iznese blago, kupljeno v Sloveniji, vključno z nadomestnimi deli, ki so zaradi popravila ali servisiranja vgrajeni v motorna vozila, plovila ali zrakoplove, registrirana zunaj davčnega območja Skupnosti, ima v skladu s pogoji iz 75. člena ZDDV-1 in na način, določen s tem pravilnikom, pravico zahtevati vračilo DDV, plačanega za izneseno blago.

- (2) Pri vračilu DDV iz prejšnjega odstavka morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
- da je vrednost kupljenega blaga z vključenim DDV na enem računu, izdanem istemu kupcu pri istem prodajalcu, višja od 50 eurov;
 - da je prodajalec za prodano blago izpolnil in izdal obrazec DDV-VP ali drug dokument, katerega vsebina ustreza obrazcu DDV-VP (v nadaljevanju: obrazec DDV-VP). Obrazcu mora biti priložen izvornik računa oziroma računov iz prejšnje alineje;
 - da je kupec iznesel blago iz Skupnosti pred pretekom tretjega meseca, ki sledi mesecu nakupa. Kot iznos blaga se šteje tudi pošiljanje blaga po pošti ali na drug primeren način pod pogojem, da kupljeno blago zapusti carinsko območje Skupnosti;

- da je kupljeno blago dano na vpogled mejnemu carinskemu organu, ki po pregledu overi izvirnik obrazca DDV-VP in izvirnike priloženih računov in vpiše datum iznosa blaga iz Skupnosti.

(3) Obrazec DDV-VP je v Prilogi VI k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

118. člen (Obveznosti prodajalca)

(1) Prodajalec izda obrazec DDV-VP na zahtevo kupca. Obrazec DDV-VP ali drug dokument, katerega vsebina ustreza obrazcu DDV-VP, se izpolni v treh izvodih, od katerih izvirnik in eno kopijo zadrži kupec, drugo kopijo pa prodajalec hrani v svoji dokumentaciji. Obrazcu morajo biti priloženi izvirniki računov.

(2) Prodajalec v obrazcu DDV-VP izkaže celoten plačani znesek, znesek plačila brez DDV, stopnjo DDV, znesek DDV in skupni znesek DDV, ki se vrača kupcu ter vpiše evidenčno številko tega obrazca iz evidence izdanih obrazcev DDV-VP. Evidenčna številka obrazca DDV-VP se vpiše v prvi vrstici ob nazivu obrazca.

(3) Prodajalec mora voditi posebno evidenco o izdanih obrazcih DDV-VP ter o vračilu DDV kupcem iz 75. člena ZDDV-1 na obrazcu DDV-VE.

(4) Če prodajalec pooblasti drugo osebo za izvršitev vračila DDV svojim kupcem, mora tudi ta oseba voditi evidenco o vračilu DDV kupcem iz 75. člena ZDDV-1 na obrazcu DDV-VE. Če ista oseba izvršuje vračila za več prodajalcev, vodi evidenco ločeno po posameznem prodajalcu.

(5) Vsebina obrazca DDV-VE je v Prilogi VII k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

119. člen (Način vračila)

(1) Kupcu se plačani DDV vrne, če v roku šestih mesecev od dneva izdaje obrazca DDV-VP dostavi izvirnik obrazca DDV-VP, ki ga overi carinski organ, skupaj z overjenimi izvirniki računov, prodajalcu oziroma drugi osebi, ki jo je prodajalec pooblastil za vračilo davka. Overjeni izvirnik obrazca DDV-VP in overjeni izvirniki računov predstavljajo zahtevek za vračilo DDV.

(2) Zahtevek za vračilo DDV lahko kupec predloži osebno, po drugi pravni ali fizični osebi ali po pošti. Če kupec predloži zahtevek po pošti, mora navesti tudi številko računa, na katerega naj se mu vrne plačani DDV.

(3) Če kupec izpolnjuje pogoje za vračilo DDV, se mu znesek izplača v gotovini ali pa se v roku petnajstih dni od dneva prejema zahtevka znesek vplača na račun, ki ga je navedel kupec v zahtevku.

120. člen (Potrjevanje iznosa blaga iz Skupnosti s strani carinskega organa)

- (1) Carinski organ mora pred overitvijo izpolnjenega obrazca DDV-VP ugotoviti:
- da so podatki iz potne oziroma druge listine za prestop državne meje enaki podatkom iz obrazca DDV-VP;

- da je blago, dano na vpogled, istovetno blagu, navedenem v obrazcu DDV-VP in na priloženih računih;
- da je znesek z vključenim DDV na obrazcu DDV-VP in na posameznem računu večji od 50 evrov;
- da kupljeno blago ni bilo uporabljeno v Skupnosti in je carinskemu organu predloženo pred pretekom tretjega meseca, ki sledi mesecu nakupa v Sloveniji.

(2) Carinski organ overi izvornike računov in obrazec DDV-VP s podpisom in žigom ter v obrazec DDV-VP vnese datum iznosa blaga iz carinskega območja Skupnosti. Izvornike računov in obrazec DDV-VP vrne kupcu, en izvod obrazca pa zadrži za potrebe naknadnega nadzora iznosa blaga iz Skupnosti.

(3) Če oseba, ki v Skupnosti nima stalnega niti začasnega bivališča, iznese blago, ki ga je kupila v drugi državi članici, iz Skupnosti preko Slovenije, carinski organ na njeno zahtevo, potrdi obrazec o iznosu blaga, s tem da preveri:

- da potnik nima prebivališča v Skupnosti,
- da je blago, dano na vpogled, istovetno blagu navedenem na obrazcu za vračilo DDV,
- da je blago carinskemu organu predloženo pred potekom tretjega meseca od nakupa.

121. člen **(Vračilo DDV, ki ga opravi davčni organ)**

(1) Davčni zavezanec pridobi pravico do vračila DDV, ki ga opravi pristojni davčni organ, na podlagi predložitve zahtevka za vračilo vrnjenega DDV na obrazcu DDV-VE, potem ko je kupcu vrnil DDV za blago, ki ga je kupec pri njem nabavil in iznesel iz Skupnosti.

(2) Zahtevek se lahko vložijo po preteku meseca, v katerem je prodajalec ali druga oseba vrnila DDV kupcu.

b) Posebne določbe za vračilo DDV v mejnih prodajalnah

122. člen **(Splošno)**

(1) Imetnik mejne prodajalne, ki posluje za izstopno mejno kontrolo, lahko izvaja vračilo DDV v potniškem prometu v skladu s splošno ureditvijo (117. do 121. člen tega pravilnika) ali v skladu s 123. do 126. členom tega pravilnika.

(2) Če s 123. do 126. členom tega pravilnika ni drugače določeno, se tudi za prodajalne iz prejšnjega odstavka primerno upoštevajo določbe 117. do 121. člena tega pravilnika.

123. člen **(Vnaprej overjeni obrazci DDV-VP)**

(1) Carinski organ lahko na podlagi pisnega zahtevka dovoli imetniku mejne prodajalne iz prvega odstavka prejšnjega člena, da za izvrševanje vračila DDV kupcem, ki v Skupnosti nimajo stalnega niti začasnega bivališča, ki zapuščajo carinsko območje Skupnosti, uporablja vnaprej overjene obrazce DDV-VP.

(2) Krajevno pristojni carinski organ izda odločbo o zahtevku iz prejšnjega odstavka v pisni obliki in v primeru ugoditve zahtevku v njej določi pogoje uporabe vnaprej overjenih obrazcev in način izvajanja kontrole.

(3) Carinski organ lahko izda dovoljenje iz prvega odstavka tega člena, če imetnik prodajalne iz prvega odstavka prejšnjega člena:

- uporablja vnaprej overjene obrazce DDV-VP le v zvezi z uveljavljanjem vračila DDV za kupce, ki v Skupnosti nimajo stalnega niti začasnega bivališča, ki izpolnjujejo pogoje iz prve alineje drugega odstavka 117. člena tega pravilnika in neposredno iznašajo v mejni prodajalni kupljeno blago iz carinskega območja;
- vodi posebno evidenco DDV-VE o izdajanju vnaprej overjenih obrazcev DDV-VP za vsako prodajalno, v zvezi s katero so mu bili obrazci izdani, posebej in
- nudi vsa druga potrebna jamstva za pravilno izvajanje postopka vračila DDV tujim potnikom.

(4) Carinski organ stalno preverja izpolnjevanje pogojev, pod katerimi je bilo dovoljenje izdano. Če kateri od pogojev ni več izpolnjen, carinski urad razveljavi izdano dovoljenje in odvzame še neporabljene overjene obrazce DDV-VP.

124. člen **(Pridobitev vnaprej overjenih obrazcev)**

(1) Na podlagi dovoljenja iz prejšnjega člena in pisnega zahtevka imetnik prodajalne pri mejnem carinskem organu, kjer je mejna prodajalna, vnaprej overi obrazce DDV-VP. Carinski urad vnaprej overi število obrazcev, ki je predvidoma potrebno za enomesečno poslovanje mejne prodajalne. Vsak obrazec, ki je predložen v predhodno overitev, mora biti opremljen z žigom vložnika zahtevka in navedbo mejne prodajalne, v kateri se bo uporabljal.

(2) Ob vložitvi ponovnega zahtevka za overitev novih obrazcev DDV-VP imetnik mejne prodajalne carinskemu organu predloži kopijo oziroma izpis posebne evidence DDV-VE za obdobje od prejšnje overitve obrazcev. Iz evidence oziroma priloženih dokumentov mora biti jasno razvidna tudi količina še neporabljenih vnaprej overjenih obrazcev DDV-VP. Imetnik prodajalne mora predložiti tudi poškodovane ali pomotoma izpolnjene overjene obrazce DDV-VP, ki jih carinski organ zadrži in uradno uniči.

(3) Imetnik mejne prodajalne, ki preneha poslovati, mora carinskemu organu nemudoma posredovati vse še neporabljene, vnaprej overjene obrazce DDV-VP in končno evidenco DDV-VE. Carinski organ neporabljene, vnaprej overjene obrazce uradno uniči.

(4) Prenos vnaprej overjenih obrazcev iz ene prodajalne v drugo ni dovoljen.

125. člen **(Posebne obveznosti prodajalca)**

(1) Imetnik mejne prodajalne mora hraniti vnaprej overjene obrazce DDV-VP s posebno skrbnostjo v prostorih prodajalne, za katero so bili pridobljeni.

(2) Vnaprej overjeni obrazci DDV-VP morajo biti oštevilčeni, evidenco izdanih, vnaprej overjenih obrazcev DDV-VP pa mora imetnik mejne prodajalne voditi v prostorih prodajalne tako, da lahko carinski organ vsak trenutek preveri, komu je bil obrazec z določeno zaporedno številko izdan (ime, priimek, številka potne listine potnika oziroma druge

listine za prestop državne meje, država, ki je potno listino izdala, in potovalna destinacija potnika) in kdaj je bil izdan.

(3) Imetnik mejne prodajalne, ki pridobi dovoljenje iz 123. člena tega pravilnika, sme kupcu izdati obrazec DDV-VP, ki ga je carinski organ overil vnaprej, če:

- so izpolnjeni pogoji iz prve alineje drugega odstavka 117. člena tega pravilnika;
- kupec, skupaj z blagom, neposredno po nakupu v mejni prodajalni, zapušča carinsko območje Skupnosti;
- na računu označi, da je bil za blago na računu izdan vnaprej potrjeni obrazec DDV-VP.

(4) Imetnik prodajalne iz 122. člena tega pravilnika mora ob uporabi vnaprej overjenega obrazca DDV-VP v okencu 2 tega obrazca poleg podatka o državi, ki je izdala potno listino kupca oziroma drugo listino za prestop državne meje, vpisati tudi podatek o tem, kam je potnik namenjen po nakupu blaga v mejni prodajalni.

(5) Imetnik mejne prodajalne kupcu izroči izvirnik vnaprej overjenega obrazca DDV-VP, eno kopijo shrani za svojo evidenco, eno kopijo pa shrani za potrebe carinskega nadzora. Kopije porabljenih obrazcev DDV-VP, ki jih je shranil za potrebe carinskega nadzora, mora do drugega delovnega dne v tednu za predhodni teden oddati carinskemu organu, ki je vnaprej overil obrazec DDV-VP.

(6) Če imetnik prodajalne iz 122. člena tega pravilnika po prodaji blaga zadrži izvirnik vnaprej overjenega obrazca DDV-VP in račun, ker je kupcu v skladu s 119. členom tega pravilnika takoj vrnil plačani DDV, kupcu izda dodatno kopijo računa, na kateri posebej vidno označi, da je bil plačani DDV že vrnjen na podlagi vnaprej overjenega obrazca DDV-VP. Ta račun uporabi potnik kot dokazilo o nakupu blaga v mejni prodajalni v skladu s predpisom, ki ureja delovanje mejnih prodajaln na cestnih mejnih prehodih z Republiko Hrvaško.

126. člen (Poseben carinski nadzor)

Carinski organ sme kadar koli v mejni prodajalni iz 122. člena tega pravilnika preverjati, ali imetnik prodajalne hrani, uporablja in evidentira vnaprej overjene obrazce DDV-VP v skladu z zakonom in s tem pravilnikom.

X. OBVEZNOSTI DAVČNIH ZAVEZANCEV IN DOLOČENIH OSEB, KI NISO DAVČNI ZAVEZANCI

1. Obveznost plačila

127. člen (Prejemnik blaga oziroma storitev)

Plačnik DDV na podlagi tretjega odstavka 76. člena ZDDV-1 je oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji.

127.a člen (Prejemniki blaga ali storitev kot plačniki DDV)

(1) Plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1 je vsak davčni zavezanec, prejemnik blaga ali storitve, identificiran za namene DDV v Sloveniji, kadar mu dobavi blago ali opravi storitve iz 76.a člena ZDDV-1 davčni zavezanec, identificiran za namene DDV v Sloveniji.

(2) Oseba iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ki obračunava DDV le od pridobitev blaga znotraj Skupnosti, in je plačnik DDV na podlagi 5. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 ali obračunava DDV le od prejetih storitev, in je plačnik DDV na podlagi 3. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 ali opravlja storitve na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L št. 347 z dne 11. 12. 2006, str. 1, zadnjič spremenjena z Direktivo Sveta 2009/69/ES z dne 25. junija 2009 o spremembi Direktive 2006/112/ES o skupnem sistemu davka na dodano vrednost glede davčne utaje, povezane z uvozom (UL L št. 175 z dne 4. 7. 2009, str. 12), izključno prejemnik storitve, ni plačnik DDV na podlagi 76.a člena ZDDV-1.

(3) Prvi odstavek tega člena se ne nanaša na davčnega zavezanca, ki naroča blago in storitve iz 76.a člena ZDDV-1 preko oseb, ki delujejo v njegovem imenu in za njegov račun, ko se uporabi c) točka šestega odstavka 36. člena ZDDV-1. V tem primeru se uporabljajo splošna pravila iz 76. člena ZDDV-1.

(4) Prvi odstavek tega člena se ne nanaša na državne organe in organizacije, organe lokalnih skupnosti ter druge osebe javnega prava, ki naročajo blago in storitve iz 76.a člena ZDDV-1 v zvezi z dejavnostmi ali transakcijami, za katere se v skladu s petim odstavkom 5. člena ZDDV-1 ne štejejo za davčne zavezance.

(5) Davčni zavezanec obvesti davčni organ o začetku opravljanja, prenehanju ali ponovnem začetku opravljanja dobav blaga ali storitev, za katere je prejemnik plačnik DDV v skladu s 76.a členom ZDDV-1, preko sistema eDavki.

127.b člen (Gradbene storitve)

Med gradbena dela, vključno s popravili, čiščenjem, vzdrževanjem, rekonstrukcijo in rušenjem v zvezi z nepremičninami iz a) točke 76.a člena ZDDV-1 se uvrščajo storitve pod šifro F/GRADBENIŠTVO standardne klasifikacije dejavnosti.

127.c člen (Zahtevek iz tretjega odstavka 76.b člena ZDDV-1)

Davčni zavezanec vloži zahtevek iz tretjega odstavka 76.b člena ZDDV-1 preko sistema eDavki.

128. člen (Plačnik DDV pri uvozu blaga)

Če je v skladu s carinskimi predpisi mogoče več oseb opredeliti kot carinske dolžnike, ki so v skladu s 6. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 pri uvozu blaga dolžni plačati DDV, so te osebe solidarno odgovorne za plačilo DDV.

128.a člen (Plačilo DDV v državni proračun)

Davčni zavezanec mora v primerih iz tretjega odstavka 88. člena ZDDV-1 plačati DDV najpozneje zadnji delovni dan naslednjega meseca po poteku davčnega obdobja.

2. Identifikacija

129. člen (Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV)

(1) Pravna ali fizična oseba se lahko identificira za namene DDV že s prvimi, navzven vidnimi aktivnostmi, ki so usmerjene na opravljanje dejavnosti (npr.: pripravljalna dela, prva nabava blaga, nakup opreme itd.). Kot dokazilo, da namerava opravljati dejavnost, davčnemu organu predloži: pogodbe ali predpogodbe, poslovni načrt, listine o nabavah za namene opravljanja dejavnosti ipd.

(2) Davčni zavezanec mora vložiti zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV davčnemu organu, kjer je vpisan v davčni register.

(3) V zahtevku za izdajo identifikacijske številke za DDV mora davčni zavezanec navesti podatke, ki so predpisani z obrazcem DDV-P2, ki je v Prilogi VIII k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

(4) Davčni zavezanec, ki nima sedeža v Sloveniji, mora v zahtevku za izdajo identifikacijske številke za DDV navesti podatke, ki so predpisani z obrazcem DDV-P3, ki je v Prilogi IX k temu pravilniku in je njegov sestavni del. Obrazcu DDV-P3 mora priložiti potrdilo pristojnega organa države, kjer ima sedež, da je dolžan obračunavati DDV v tej državi, ali izpis iz sodnega ali drugega registra, ki dokazuje, da opravlja dejavnost v državi, kjer ima sedež, ter pogodbo ali predpogodbo ali drugo dokazilo, iz katerega je razvidno, da namerava opravljati dejavnost v Sloveniji.

(5) Oseba iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ki pridobiva blago znotraj Skupnosti, katere skupni znesek pridobitev v tekočem koledarskem letu preseže 10.000 eurov, vloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV davčnemu organu, kjer je vpisana v davčni register.

(6) Vsak davčni zavezanec, ki opravlja storitve, za katere mora v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES plačati DDV izključno prejemnik storitve in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 dolžan plačati DDV, vloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV pri davčnem organu, kjer je vpisan v davčni register.

(7) Pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki prejme storitve iz prvega odstavka 25. člena ZDDV-1, ni dolžna vložiti zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV, če ne pridobiva blaga znotraj Skupnosti, katerega skupni znesek pridobitve v tekočem koledarskem letu preseže 10.000 eurov.

(8) Obrazec s predpisanimi dokumenti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko davčni zavezanec predloži v papirni ali v elektronski obliki preko sistema eDavki.

(9) Obrazec s predpisanimi dokumenti iz tretjega in četrtega odstavka tega člena lahko davčni zavezanec z uporabo kvalificiranega digitalnega potrdila za preverjanje identitete in elektronsko podpisovanje dokumentov predloži tudi neposredno po sistemu e-VEM ali na točkah vse na enem mestu (točke VEM).

130. člen **(Identifikacija za namene DDV)**

(1) Oseba iz prvega in petega odstavka 129. člena tega pravilnika postane identificirana za namene DDV s pridobitvijo identifikacijske številke za DDV.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1 mora pridobiti identifikacijsko številko za DDV že za mesec, v katerem bo presegel znesek iz prvega odstavka 94. člena ZDDV-1.

(3) Davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka predloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV najpozneje v mesecu, v katerem je verjetno, da bo vrednost obdavčljivega prometa preseгла predpisani znesek.

(4) Davčni organ izda identifikacijsko številko za DDV najpozneje do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu (naslednjega meseca po vložitvi) vložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(5) Davčni zavezanec mora začeti obračunavati DDV in izpolnjevati druge obveznosti po ZDDV-1 najpozneje prvega dne drugega meseca, ki sledi mesecu predložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(6) Davčnemu zavezancu iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1, katerega katastrski dohodek kmečkega gospodinjstva iz 160. člena tega pravilnika za zadnje koledarsko leto presega znesek 7.500 eurov, izda davčni organ identifikacijsko številko za DDV po uradni dolžnosti, in sicer do 31. marca tekočega leta. Identifikacijsko številko za DDV izda osebi, ki ima med člani kmečkega gospodinjstva najvišji katastrski dohodek. Davčni zavezanec začne obračunavati DDV in izpolnjevati druge obveznosti s 1. aprilom tekočega leta. Na podlagi izjave polnoletnih članov kmečkega gospodinjstva je identifikacijska številka za DDV lahko izdana na drugega predstavnika kmečkega gospodinjstva.

(7) Če se obseg ali vrsta rabe kmetijskega ali gozdnega zemljišča v uporabi članov kmečkega gospodinjstva glede na zemljišča, upoštevana pri odmeri dohodnine za osnovno kmetijsko in osnovno gozdarsko dejavnost spremeni tako, da bi to pomenilo znižanje katastrskega dohodka in drugih dohodkov v zvezi z opravljanjem osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti pod znesek, določen v drugem odstavku 94. člena ZDDV-1 in ta sprememba do konca preteklega leta še ni bila evidentirana v uradnih evidencah, predstavnik kmečkega gospodinjstva v petnajstih dneh od prejema obvestila iz prejšnjega odstavka predloži davčnemu organu ustrezna dokazila o spremembi kot npr. dokazilo o spremembi v zemljiškem katastru, overjeno kupoprodajno ali drugo pogodbo o odtujitvi pravice uporabe zaradi spremembe lastništva, zakupa itd.

(8) Oseba iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1 mora pridobiti identifikacijsko številko za DDV že za mesec, v katerem je verjetno, da bo skupni znesek pridobitev v tekočem koledarskem letu presegel 10.000 eurov.

(9) Vsak davčni zavezanec, ki opravlja storitve, za katere mora v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES plačati DDV izključno prejemnik storitve in vsak davčni zavezanec, za katerega se na ozemlju Republike Slovenije opravijo storitve, za katere je v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1 dolžan plačati DDV, mora pridobiti identifikacijsko številko za DDV že za mesec, v katerem je verjetno, da bo prejel ali opravil take storitve.

131. člen
(Identifikacija davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji)

(1) Davčni zavezanec iz četrtega odstavka 129. člena tega pravilnika postane identificiran za namene DDV s pridobitvijo identifikacijske številke za DDV.

(2) Če davčni zavezanec iz tega člena opravi obdavčljivo dobavo blaga oziroma storitev v Sloveniji, predloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke najpozneje 15 dni, preden bo opravil obdavčljivo dobavo.

(3) Davčni organ davčnemu zavezancu iz tega člena izda identifikacijsko številko za DDV najpozneje do dneva, ko bo ta davčni zavezanec opravil obdavčljivo dobavo in jo je navedel v zahtevku za izdajo identifikacijske številke.

(4) Davčni zavezanec iz tega člena mora začeti obračunavati DDV in izpolnjevati druge obveznosti iz naslova DDV najpozneje z dnem, ko je začel opravljati obdavčljivo dejavnost v Sloveniji.

(5) Če davčni zavezanec iz tega člena opravi uvoz blaga, ki je oproščen plačila DDV v skladu s 4. točko prvega odstavka 50. člena ZDDV-1, predloži zahtevek za izdajo identifikacijske številke, preden bo vložil carinsko deklaracijo z zahtevkom za oprostitvev plačila DDV. Ne glede na četrti odstavek 129. člena tega pravilnika v tem primeru davčnemu zavezancu ni treba priložiti pogodbe ali predpogodbe oziroma drugega dokazila, iz katerega bi bil razviden njegov namen opravljati dejavnost v Sloveniji.

(6) Davčni organ davčnemu zavezancu iz prejšnjega odstavka izda identifikacijsko številko za DDV v treh dneh od vložitve zahtevka za izdajo identifikacijske številke za DDV.

(7) Ne glede na peti odstavek tega člena davčnemu zavezancu iz tega člena ni treba predložiti zahtevka za izdajo identifikacijske številke, če je zastopnik iz petega odstavka 3. člena tega pravilnika davčni urad obvestil, da za tega davčnega zavezanca prevzema obveznost predložitve rekapitulacijskega poročila v skladu z 92. členom ZDDV-1.

132. člen
(Prenehanje identifikacije za namene DDV)

(1) Davčnemu zavezancu, ki v obdobju zadnjih 12 mesecev oziroma v zadnjem koledarskem letu ne presega prometa v višini, določeni v prvem in drugem odstavku 94. člena ZDDV-1, na zahtevo davčnega zavezanca preneha identifikacija za namene DDV.

(2) Osebi, ki pridobiva blago znotraj Skupnosti iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1 in izpolnjuje pogoje za izjemo iz drugega odstavka 4. člena ZDDV-1, na njeno zahtevo preneha identifikacija za namene DDV.

(3) Davčnemu zavezancu preneha identifikacija za namene DDV z dnem, ki ga določi davčni organ v 30 dneh po prejemu vloge davčnega zavezanca za prenehanje identifikacije za namene DDV.

(4) Na dan pred prenehanjem identifikacije za namene DDV mora davčni zavezanec obračunati DDV od vsega prometa, ki ga je opravil do dneva prenehanja identifikacije za namene DDV in od zalog blaga, za katere je uveljavil odbitek DDV.

(5) Davčni organ lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV, če davčni zavezanec:

- preneha opravljati dejavnost in o tem ne obvesti davčnega organa po prvem odstavku 78. člena ZDDV-1;
- ni predložil obračuna DDV v zadnjih 6 mesecih.

(6) Davčni organ lahko odloči o prenehanju identifikacije za namene DDV davčnega zavezanca, ki nima sedeža v Sloveniji, če ta davčni zavezanec:

- preneha opravljati dejavnost in o tem ne obvesti davčnega organa po prvem odstavku 78. člena ZDDV-1;
- ni predložil obračuna DDV v zadnjih 3 mesecih.

133. člen

(Opcija za obdavčitev – četrti odstavek 4. člena ZDDV-1)

(1) Davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, ki se v skladu s četrtim odstavkom 4. člena ZDDV-1 odloči za obračunavanje DDV od blaga, ki ga na ozemlju Slovenije pridobi od davčnega zavezanca, ki ima sedež v drugi državi članici, prijavi izbiro davčnemu organu, kjer je vpisan v davčni register, na obrazcu DDV-P2, ki je Priloga VIII tega pravilnika.

(2) Prijava iz prvega odstavka tega člena začne učinkovati prvi dan drugega meseca, ki sledi mesecu vložitve prijave.

134. člen

(Opcija za obdavčitev – šesti odstavek 20. člena ZDDV-1)

Davčni zavezanec, ki se v skladu s šestim odstavkom 20. člena ZDDV-1 odloči, da je kraj dobave namembna država članica, prijavi izbiro kraja obdavčitve davčnemu organu, kjer je vpisan v davčni register.

135. člen

(Poročanje o višini ustvarjenega letnega prometa od prodaj na daljavo)

(1) Davčni zavezanec iz 148. člena tega pravilnika, ki s prodajami blaga na daljavo v druge države članice preseže vrednostni limit, ki se uporablja v posamezni državi članici za namene določanja kraja dobave blaga pri dobavah blaga iz drugih držav članic v skladu s členom 28b (B)(2) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS, mora pristojnemu davčnemu organu najpozneje do 31. januarja leta po preteku leta, v katerem so bile te dobave opravljene, poročati o letnem prometu, ki ga je dosegel v posamezni državi članici.

(2) Davčni zavezanec iz 148. člena tega pravilnika, ki se je odločil za obračunavanje DDV v drugi državi članici po šestem odstavku 20. člena ZDDV-1, mora davčni organ v roku iz prejšnjega odstavka obvestiti poleg podatkov o letnem prihodku od prodaje v vsaki posamezni državi članici še o obdobju, za katero se je odločil obračunavati DDV v namembni državi članici, ter identifikacijski številki za DDV v namembni državi članici.

3. Izdaja računov

136. člen

(Drugi odstavek 81. člena ZDDV-1)

(1) Račun lahko izda kupec blaga ali naročnik storitev v imenu in za račun dobavitelja blaga ali izvajalca storitve – davčnega zavezanca, identificiranega za namene DDV, na podlagi predhodno sklenjenega pisnega dogovora za tak način izdaje računa.

(2) Račun iz prejšnjega odstavka je lahko izdan, če dogovor vsebuje najmanj naslednje pogoje:

- dogovor mora pooblaščati kupca oziroma naročnika za izdajo računa;
- določen mora biti čas trajanja dogovora;
- dobavitelj mora v dogovoru izjaviti, da bo sprejel take račune v času trajanja dogovora kot svoje lastne;
- dobavitelj mora biti identificiran za namene DDV vseskozi med trajanjem dogovora in ne sme izdati računa za dobave, ki so predmet tega dogovora;
- dogovor mora vsebovati obveznost dobavitelja, da bo nemudoma sporočil kupcu oziroma naročniku spremembo identifikacijske številke za DDV oziroma datum prenehanja identifikacije za namene DDV;
- kupec oziroma naročnik mora biti identificiran za namene DDV vseskozi med trajanjem dogovora;
- dogovor mora vsebovati obveznost kupca oziroma naročnika, da bo na računu poleg predpisanih podatkov iz 82. člena ZDDV-1 navedel tudi, da je izkazan DDV na računu davčna obveznost dobavitelja;
- dogovor mora vsebovati obveznost kupca oziroma naročnika, da bo obvestil dobavitelja, če bo račun izdala tretja oseba v imenu in za račun kupca oziroma naročnika;
- dogovor mora biti napisan v dveh izvodih, od katerega vsaka oseba iz prejšnjega odstavka prejme po en izvod, ki ga je na zahtevo dolžna predložiti davčnemu organu.

(3) Če se račun iz prvega odstavka tega člena izda za opravljeno oproščeno dobavo, v zvezi s katero dobavitelj nima pravice do odbitka DDV, mora dogovor, ne glede na drugi odstavek tega člena, vsebovati najmanj:

- dogovor, da dobavitelj pooblašča kupca oziroma naročnika za izdajo računa;
- čas trajanja dogovora;
- dogovor, da bo dobavitelj sprejel tak račun med trajanjem dogovora kot svoj lasten račun in
- če bo tretja oseba izdala račun v imenu in za račun kupca oziroma naročnika tudi dogovor, da bo kupec oziroma naročnik o tem obvestil dobavitelja.

(4) Če pogodba za dobavo blaga oziroma izvršitev storitev vsebuje vse navedene pogoje iz drugega in tretjega odstavka tega člena, ni potrebno skleniti posebnega dogovora za izdajo računa iz prvega odstavka tega člena.

(5) Če račun izda tretja oseba v imenu in za račun dobavitelja ali kupca, se smiselno uporabi drugi oziroma tretji odstavek tega člena, pri čemer mora biti iz računa razvidno, v čigavem imenu in za čigav račun je tretja oseba izdala račun.

137. člen

(Tretji odstavek 81. člena ZDDV-1- skupni račun)

(1) Davčni zavezanec lahko izda oziroma zagotovi, da je izdan skupni račun za več posameznih dobav blaga ali storitev, če te dobave opravlja trajno, na podlagi dolgoročnega posla in, če zagotovi evidenco, iz katere so razvidni podatki o datumu, vrednosti in predmetu posamične dobave.

(2) Račun iz prejšnjega odstavka mora biti izdan najmanj enkrat za davčno obdobje.

(3) Določbe tega člena se nanašajo na dobave blaga in opravljanje storitev, za katere se šteje, da je kraj obdavčitve Slovenija.

138. člen **(Posebnosti glede podatkov, ki jih mora vsebovati račun)**

(1) Če se zaračunavajo gradbene storitve ali se račun izda za oddajanje v najem oziroma za stroške obratovanja, vzdrževanja in upravljanja stanovanjskih in poslovnih prostorov, se mora na računu posebej navesti nepremičnina, na katero se nanaša račun.

(2) Če se račun izda za opravljene storitve, pri katerih ni mogoče izraziti količine v merskih enotah, davčni zavezanec na računu opiše storitev tako, da je razvidno, za kakšno storitev gre oziroma kakšen obseg storitve je bil opravljen ali na katero obdobje se zaračunane storitve nanašajo.

(3) Račun, ki ga davčni zavezanec izda za prejeto predplačilo v skladu z 82. členom ZDDV-1, mora vsebovati podatke o količini in vrsti blaga oziroma opis in obseg storitev, ki jih bo dobavil za prejeto predplačilo.

(4) Davčni zavezanec, ki izdaja račune v skladu s 83. členom ZDDV-1, lahko podatke iz 4. točke prvega odstavka 83. člena ZDDV-1 zagotovi tako, da navede opis skupine blaga oziroma storitev na način, ki omogoča kupcu blaga oziroma storitev, da preveri pravilnost zaračunanega zneska glede na količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma vrsto opravljenih storitev.

(5) Davčni zavezanec, ki davčnemu zavezancu z enim samim računom zaračunava dobave, ki jih opravi v skladu s 76.a členom ZDDV-1 in dobave, od katerih mora sam obračunati in plačati DDV, mora na računu te dobave izkazati ločeno.

(6) Račun, izdan na podlagi prejšnjega odstavka, mora poleg obveznih podatkov iz 82. člena ZDDV-1 vsebovati tudi navedbo veljavne določbe ZDDV-1, ki kaže na to, da je dobava blaga ali storitev predmet obrnjene davčne obveznosti, podatke o davčni osnovi po posamezni davčni stopnji in znesek DDV, dolgovan na podlagi obrnjene davčne obveznosti, ki ni vključen v skupni znesek obračunanega DDV. Enake podatke mora vsebovati račun za predplačilo.

139. člen **(Seštevek davčnih osnov na enem računu)**

Če se račun nanaša na več vrst blaga oziroma storitev, se lahko vrednosti brez DDV, ki se nanašajo na blago oziroma storitve, ki so obdavčene z enako stopnjo DDV, seštejejo, od seštevka pa se obračuna DDV po predpisani davčni stopnji.

140. člen **(Znesek DDV na računu)**

Znesek DDV na računu mora biti izkazan v eurih in centih.

141. člen **(Podatki na računu, ki ga izda davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1)**

(1) Davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1, mora na računu navesti najmanj naslednje podatke:

- datum izdaje;
- zaporedno številko, ki omogoča identifikacijo računa;
- svojo firmo oziroma ime in sedež oziroma stalno prebivališče;
- prodajno ceno blaga oziroma storitve (brez DDV) in
- skupno vrednost prodanega blaga oziroma opravljene storitve (brez DDV).

(2) Če davčni zavezanec iz prejšnjega odstavka izda račun drugemu davčnemu zavezancu, mora na računu navesti tudi podatek o količini in vrsti dobavljenega blaga oziroma obsegu in vrsti opravljenih storitev.

142. člen

(Podatki, ki jih mora vsebovati račun za dobavo novega prevoznega sredstva)

(1) Račun, ki ga izda davčni zavezanec iz prvega in četrtega odstavka 26. člena tega pravilnika za dobavo novega prevoznega sredstva, mora poleg predpisanih podatkov iz 82. oziroma 83. člena ZDDV-1 vsebovati še naslednje podatke:

- znamko novega prevoznega sredstva;
- tip in model novega prevoznega sredstva;
- barvo novega prevoznega sredstva;
- številko šasije kopenskega motornega vozila oziroma številko trupa plovila oziroma številko ogrodja zrakoplova;
- prostornino in moč motorja pri kopenskih motornih vozilih oziroma dolžino plovila oziroma vzletno težo zrakoplova;
- število prevoženih kilometrov pri kopenskem motornem vozilu oziroma število preplutih ur pri plovilu oziroma število preletenih ur pri zrakoplovu na dan izdaje računa;
- datum prve uporabe novega prevoznega sredstva, če je račun izdan po tem datumu.

(2) Davčni zavezanec iz tretjega odstavka 5. člena ZDDV-1 na računu za dobavo novega prevoznega sredstva navede:

- svoje podatke (ime, naslov in davčno številko);
- podatke o kupcu (ime, naslov in identifikacijsko številko za DDV, če je kupec identificiran za namene DDV);
- državo članico pridobitve, če kupec ni identificiran za namene DDV;
- datum izdaje računa in
- podatke iz prve do sedme alineje prvega odstavka tega člena.

142.a člen

(Podatki na računu, ki ga izda davčni zavezanec iz četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1)

Davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za namene DDV na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, ker opravlja storitve, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici, mora na računu navesti podatke iz 82. člena ZDDV-1.

143. člen

(Izjeme od obveznosti izdajanja računov)

(1) Obveznost izdajanja računov v skladu s 83. členom ZDDV-1 se ne nanaša na davčne zavezance iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1, kadar opravljajo dobavo

kmetijskih in gozdarskih pridelkov in storitev neposredno končnemu potrošniku (npr. neposredna prodaja na domu, prodaja od vrat do vrat, neposredna prodaja na premičnih stojnicah, na tržnicah) ali za lastno rabo v okviru kmečkega gospodinjstva davčnega zavezanca.

(2) Obveznost izdajanja računov v skladu s 83. členom ZDDV-1 se ne nanaša na prodajo vozovnic, kart in žetonov v potniškem prometu (vlak, avtobus, žičnice); znamk, kolekov, vrednotnic in obrazcev v poštnem prometu; vplačil za udeležbo v igrah na srečo, če se te izvajajo v skladu z zakonom, ki ureja igre na srečo; periodičnega tiska; na prodajo iz avtomatov; na prodajo kartic s kodo za polnjenje predplačniških sistemov mobilnih operaterjev iz bankomatov, GSM-omrežja ter interneta; na prodajo žetonov iz menjalnih avtomatov in promet storitev na teletočkah.

(3) Podatke o prodaji iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec zagotoviti s popisom začetnih in končnih zalog, ki ga opravi najmanj enkrat mesečno.

144. člen (Predplačila)

(1) Račun za predplačilo, ki ga davčni zavezanec izda za dobave blaga znotraj Skupnosti, ki bodo opravljene pod pogoji iz 46. člena ZDDV-1, ni izdan za namene DDV.

(2) Če davčni zavezanec še ni izdal računa za prejeto predplačilo, vendar je do zadnjega dne davčnega obdobja, v katerem je prejel predplačilo, izdal račun za opravljeno dobavo blaga ali storitve, mu ni treba izdati računa za predplačilo.

(3) Če davčni zavezanec prejme predplačilo za dobavo blaga, od katere obračunava in plačuje DDV od dosežene razlike v ceni, na računu za prejeto predplačilo obračuna DDV od davčne osnove, ki je enaka razliki med prodajno ceno, ki jo bo zaračunal za navedeno blago, in nabavno ceno tega blaga (kalkulativna razlika v ceni).

(4) Ob dobavi blaga oziroma storitev mora davčni zavezanec v računu, v katerem obračuna dobavo blaga oziroma storitve, od obračunanega DDV po tem računu odšteti DDV, obračunan od predplačil. Na tem računu navede tudi številko izdanega računa za prejeto predplačilo.

145. člen (črtan)

146. člen (Popravek obračunanega DDV)

(1) Davčni zavezanec lahko popravi znesek DDV, izkazan na računu za dobavljeno blago oziroma opravljene storitve, v tekočem obdobju do izteka roka za predložitev obračuna DDV davčnemu organu. V tem primeru mora izdajatelj računa o popravku pisno obvestiti prejemnika tega računa, mu izdati nov račun s sklicevanjem na številko prvotnega računa in popraviti obračun DDV.

(2) Če davčni zavezanec kot izdajatelj računa ugotovi napako na izdanem računu in s tem previsoko obračunan znesek DDV po izteku roka za predložitev obračuna, lahko davčno obveznost popravi (zmanjša) v obračunu DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem ugotovi napako, če razpolaga s pisnim obvestilom kupca blaga oziroma naročnika storitve,

da po tem računu še ni uveljavil pravice do odbitka DDV ali še ni vložil zahtevka za vračilo DDV.

(3) Če pa je prejemnik računa že uveljavil pravico do odbitka DDV ali že vložil zahtevo za vračilo DDV na podlagi izdanega računa, dobavitelj blaga oziroma izvajalec opravljene storitve davčno obveznost popravi (zmanjša) v obračunu DDV v tistem davčnem obdobju, v katerem je od kupca blaga oziroma naročnika storitve dobil pisno obvestilo o popravku (zmanjšanju) odbitka DDV oziroma pisno obvestilo, da je zahteva za vračilo DDV umaknjena ali da je njegova zahteva za vračilo DDV pravnomočno zavrnjena.

(4) V primeru povečanja davčne obveznosti pisno obvestilo prejemnika računa ni potrebno, davčno obveznost pa davčni zavezanec izkaže v obračunu DDV v davčnem obdobju, v katerem je ugotovil napako.

(5) Če davčni zavezanec – izdajatelj računa ugotovi napako na računu, ki ga je izdal končnemu potrošniku, lahko popravi davčno obveznost v davčnem obdobju, ko je bila kupnina ali del kupnine vrnjen kupcu ali njeno plačilo odpuščeno in razpolaga z ustreznim dokazilom o vračilu kupnine oziroma odpustitvi kupnine.

4. Knjigovodstvo

147. člen (Splošno)

Podlaga za knjigovodsko evidentiranje davčno pomembnih dogodkov, sprememb in dejstev so ustrezne listine, kot so: izdani in prejeti računi, knjigovodske listine o plačilih in izplačilih, uvozne in izvozne carinske deklaracije, odločbe carinskega organa ter druge listine, s katerimi se dokazuje izvozna dobava, in vse druge listine, ki so pomembne za obračun in plačilo DDV ter odbitek DDV (v nadaljnjem besedilu: listina).

148. člen (Prodaja blaga na daljavo)

Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga v druge države članice, pri katerih se v skladu z 20. členom ZDDV-1 šteje, da je kraj opravljene dobave tam, kjer se odpošiljanje oziroma prevoz konča (v nadaljevanju: prodaja blaga na daljavo), mora zaradi izvajanja Uredbe Sveta (ES) št. 1798/2003 o upravnem sodelovanju na področju davka na dodano vrednost in razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 218/92 (UL L št. 264 z dne 15. 10. 2003, str. 1) v svojem knjigovodstvu zagotoviti podatke o višini letnega prometa, ločeno za vsako namembno državo članico.

149. člen (Posebna evidenca blaga iz drugega odstavka 85. člena ZDDV-1)

(1) Posebna evidenca blaga iz drugega odstavka 85. člena ZDDV-1 mora vsebovati naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa;
- številko in datum listine;
- zbirno vrednost blaga v eurih z listine;
- količino blaga, navedenega v listini;
- kratek opis blaga;

- vrsto transakcije iz drugega odstavka 9. člena ZDDV-1 (v primeru točke f) in g) vrsto opravljene storitve, v primeru točke h) pa namen začasne rabe blaga, kot na primer: sejem, razstava ipd.);
- namembna država članica, v katero je blago odpeljeno oziroma odposlano;
- datum odpošiljanja blaga;
- datum dejanskega prejema blaga, ko se blago vrne v Slovenijo, ali datum prodaje blaga, če se blago ne vrne v Slovenijo;
- količina blaga in kratek opis blaga, ki se ne vrne v Slovenijo.

(2) Če se blago iz prve namembne države članice pošlje neposredno v drugo namembno državo članico in so še vedno izpolnjeni pogoji iz točke f), g) in h) drugega odstavka 9. člena ZDDV-1, mora davčni zavezanec tako transakcijo evidentirati posebej.

150. člen (Podatki iz tretjega odstavka 85. člena ZDDV-1)

Davčni zavezanec mora v skladu s tretjim odstavkom 85. člena ZDDV-1 v svojem knjigovodstvu zagotoviti zlasti naslednje podatke:

- količino in vrednost prejetega blaga;
- kratek opis blaga (vrsta premičnine);
- vrsto opravljene storitve (cenitev premičnine ali vrsta storitve, ki se opravlja na premičnini);
- ime in sedež oziroma stalno oziroma običajno prebivališče naročnika storitve;
- identifikacijsko številko za DDV naročnika storitve;
- datum prejema blaga iz države članice naročnika storitve;
- datum vračila blaga po opravljeni storitvi;
- količina blaga, ki ni bilo vrnjena naročniku;
- opis blaga, ki ni bilo vrnjeno naročniku.

151. člen (Hramba listin)

(1) Izdane in prejete listine mora davčni zavezanec hraniti v prvotni obliki, v kateri so bili oblikovane, poslane ali prejete, ne glede na to, ali gre za listine, izdane v papirni ali elektronski obliki.

(2) Listine lahko hrani tudi na mikrofilmu ali drugem mediju tako, da jih je mogoče kadar koli prikazati na zaslonu ali izpisati, če so izpolnjeni pogoji iz tretjega odstavka 86. člena ZDDV-1.

152. člen (Pogoji za hrambo elektronskih listin)

- (1) Davčni zavezanec mora za elektronske listine, ki jih je izdal, poslal ali prejel:
- zagotoviti hrambo ter obstojnost vsake prejete elektronske listine in kopije izdane oziroma posredovane listine v obliki, v kakršni je bila oblikovana, prejeta, izdana oziroma posredovana, ali v drugi obliki, ki zagotavlja verodostojnost listine in kopij, najmanj 10 let po preteku leta, na katero se listine nanašajo;
 - obvestiti davčni urad, kje hrani elektronske listine, če jih hrani zunaj ozemlja Republike Slovenije;

- uporabljati tehnologijo in postopke, ki zagotavljajo avtentičnost izdajatelja, integriteto in nespremenljivost vsebine, preglednost hrambe in berljivost elektronskih listin v celotnem predpisanem obdobju hrambe listin;
- omogočati neoviran in takojšen dostop do podatkov o izvoru, prejemniku ter času in kraju pošiljanja ali prejema elektronske listine;
- omogočati neoviran dostop v razumnem času do vsake prejete listine in kopije izdane oziroma posredovane listine iz prve alineje tega odstavka, neodvisno od kraja ali osebe, kjer listino hrani;
- zagotoviti primernost vsake prejete listine in kopije izdane oziroma posredovane listine iz prve alineje tega odstavka za obdelavo.

(2) Davčni zavezanec, ki hrani elektronske listine, ki so elektronsko podpisane z uporabo podatkov in sredstev za podpisovanje, mora hraniti komplementarne podatke in sredstva za preverjanje elektronskega podpisa enako dolgo, kot hrani elektronske listine.

(3) Davčni zavezanec mora v celotni dobi hrambe elektronskih listin zagotavljati podatke, ki zagotavljajo ugotavljanje avtentičnosti izdajatelja, integritete in nespremenljivosti vsebine, preglednost hrambe in berljivost elektronskih listin.

153. člen

(Pravica dostopa do listin, ki se hranijo v elektronski obliki v drugi državi članici)

Če davčni zavezanec s sedežem v Sloveniji hrani listine, ki jih je izdal ali prejel preko elektronskih sredstev v elektronski obliki z omogočanjem neoviranega dostopa do teh listin, v drugi državi članici, ima davčni organ za namene nadzora pravico dostopa preko elektronskih sredstev, snemanja (download) in uporabe teh listin znotraj omejitev, ki jih določajo slovenski predpisi.

5. Obračun DDV

154. člen

(Splošno)

(1) Davčni zavezanec mora za davčno obdobje sam ugotoviti davčno obveznost in jo izkazati v obračunu DDV, in sicer na obrazcu DDV-O, ki ga mora predložiti davčnemu organu. Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora poleg obrazca DDV-O predložiti še Prilogo A k obrazcu DDV-O.

(2) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, ugotovi davčno obveznost po podatkih iz:

- izdanih in prejetih računov, ki so izključeni iz posebne ureditve,
- računov po plačani realizaciji, ki so prejeti oziroma izdani v tekočem davčnem obdobju in plačani v tekočem davčnem obdobju, ter
- računov po plačani realizaciji, ki so prejeti oziroma izdani v predhodnih davčnih obdobjih in plačani v tekočem davčnem obdobju.

(3) Davčni zavezanec, ki je že predložil obračun DDV in naknadno ugotovil, da je obračunal napačno davčno obveznost, do izteka roka za predložitev tega obračuna, lahko že vloženi obračun nadomesti z novim.

- (4) Davčni zavezanec v svojem knjigovodstvu zagotovi tudi naslednje podatke:
- podatke o popravku zneska obračunanega in zneska odbitka DDV zaradi spremembe davčne osnove;

- podatke o popravku zneska obračunanega in odbitka DDV zaradi napak;
- podatke o nastalih razlikah med odbitkom DDV na podlagi začasnega odbitnega deleža in odbitkom DDV, ki bi se smel odbiti glede na dejanski odbitni delež;
- podatke o znesku odbitka DDV, ki ga davčni zavezanec ni odbil v davčnem obdobju, ko je prejel račun oziroma carinsko deklaracijo, ampak ga uveljavlja naknadno v skladu z drugim odstavkom 67. člena ZDDV-1 in
- podatke o popravku odbitka DDV v skladu s prvim odstavkom 69. člena ZDDV-1.

(5) Davčni zavezanec, ki opravi dobavo rabljenega osnovnega sredstva v skladu s 183. členom tega pravilnika, podatek o znesku prometnega davka, ki ga uveljavlja kot odbitek DDV, zagotovi v svojem knjigovodstvu.

(6) Davčni zavezanec podatke iz četrtega in petega odstavka vključi v obračun DDV, v katerem je ugotovil napako, in sicer v ustrezne oznake obrazca DDV-O.

(7) Obrazec DDV-O in Prilogo A k obrazcu DDV-O davčni zavezanec načeloma predloži preko sistema eDavki.

(8) Vzorca obrazca DDV-O in Priloge A k obrazcu DDV-O sta v Prilogah X in XI k temu pravilniku in sta njegov sestavni del.

(9) Davčni zavezanec, ki prvič predlaga obračun DDV, mora v skladu z desetim odstavkom 88. člena ZDDV-1 predložiti seznam prejetih in izdanih računov v strukturirani računalniški datoteki »IZPIS ODBITKA DDV.TXT« in »IZPIS OBRAČUNANEGA DDV.TXT

(10) Seznam iz prejšnjega odstavka davčni zavezanec predloži preko sistema eDavki.

(11) Skupna vrednost opravljenih storitev iz f) točke drugega odstavka 87. člena ZDDV-1 pomeni skupno vrednost opravljenih storitev, ki jih davčni zavezanec opravi na ozemlju druge države članice, za katere je plačnik DDV v skladu s 196. členom Direktive Sveta 2006/112/ES izključno prejemnik storitev.

155. člen

(DDV, ki ga mora plačati oseba iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1)

(1) Če oseba iz točke d) prvega odstavka 4. člena ZDDV-1 obračunava DDV le od pridobitev blaga znotraj Skupnosti in je plačnik DDV na podlagi 5. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1, pri pristojnem davčnem organu predloži obrazec DDV-O, na katerem izkaže znesek DDV, ki ga mora plačati kot pridobitelj blaga v roku iz tretjega odstavka 77. člena ZDDV-1, pri čemer poleg podatkov o zavezancu iz davčnega registra izpolni še polja 23, 24, 32 in 51.

(2) Če oseba iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1 obračunava DDV le od storitev in je plačnik DDV na podlagi 3. točke prvega odstavka 76. člena ZDDV-1, pri pristojnem davčnem organu predloži obrazec DDV-O, na katerem izkaže znesek DDV, ki ga mora plačati kot prejemnik storitev za storitve, ki jih opravijo davčni zavezanci iz druge države članice v roku iz tretjega odstavka 77. člena ZDDV-1, pri čemer, poleg podatkov o zavezancu iz davčnega registra, izpolni še polja 23 a, 24 a, 32 a in 51.

(3) Davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za namene DDV le na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, ker opravlja storitve, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici, v obrazcu DDV-O, poleg svojih podatkov iz davčnega registra, izpolni še polje 12.

156. člen (Davčno obdobje)

(1) Davčno obdobje je obdobje od prvega do zadnjega dneva v koledarskem mesecu oziroma od prvega do zadnjega dneva v koledarskem trimesečju.

(2) Za davčnega zavezanca, ki se mu spremeni davčno obdobje koledarskega trimesečja v koledarski mesec, je prvo novo davčno obdobje tisti koledarski mesec, ki sledi zadnjemu mesecu koledarskega trimesečja.

(3) Za davčnega zavezanca iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ki mora plačati DDV za pridobitve blaga znotraj Skupnosti iz 2.a) točke prvega odstavka 3. člena ZDDV-1, je davčno obdobje koledarski mesec.

(4) Za osebo iz d) točke prvega odstavka 4. člena ZDDV-1, ki prejema storitve, za katere je dolžna plačati DDV v skladu s 3. točko prvega odstavka 76. člena ZDDV-1, je davčno obdobje koledarski mesec.

(5) Za davčnega zavezanca iz 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za namene DDV na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, ker opravlja storitve, za katere je prejemnik dolžan plačati DDV v drugi državi članici, je davčno obdobje koledarski mesec.

157. člen (Zaračunavanje, plačevanje in zavarovanje plačila DDV pri uvozu)

(1) Pri uvozu zaračunava DDV carinski organ, ki je v skladu s carinskimi predpisi pristojen za obračunavanje uvoznih dajatev.

(2) Oseba, ki mora plačati DDV pri uvozu blaga (v nadaljnjem besedilu: carinski dolžnik), mora DDV plačati v roku, ki je s carinskimi predpisi določen za plačilo carinskega dolga, sicer tečejo zamudne obresti v skladu z veljavnimi predpisi.

(3) Če je carinski dolžnik v skladu s carinskimi predpisi in odločbo carinskega organa dolžan sam obračunavati in plačevati uvozne dajatve, mora sam obračunavati in plačevati tudi DDV od uvoza blaga v skladu s pogoji in roki, ki so določeni v odločbi carinskega organa.

(4) Če mora carinski dolžnik v skladu s carinskimi predpisi plačati zamudne obresti na znesek dolgovanega carinskega dolga, se v osnovo za obračun zamudnih obresti vključi tudi DDV, plačljiv pri uvozu blaga.

(5) Če carinski organ v skladu s carinskimi predpisi zahteva položitev instrumenta zavarovanja za plačilo carinskega dolga ali bi ga lahko zahteval, če ne bi bila za zadevno blago predpisana carinska stopnja "prosto", mora položeni instrument zavarovati tudi plačilo DDV.

158. člen (Naknadni popravki davčne obveznosti pri uvozu blaga in popravek vrednosti izvozne dobave)

(1) Če carinski organ izve oziroma ugotovi, da je bil DDV ob uvozu obračunan v nižjem ali višjem znesku, kot je zakonsko dolgovani znesek DDV, odloča o naknadnem obračunu oziroma vračilu ali odpustu preveč plačanega oziroma obračunanega DDV v skladu s carinskimi predpisi.

(2) Vračilo DDV na podlagi odločbe carinskega organa o povrnitvi preveč plačanega DDV se izvrši z izplačilom ustreznega zneska le v delu, v katerem prejemnik blaga, ki je plačal znesek DDV, ki ni bil zakonsko dolgovan, ni uveljavil odbitka DDV.

(3) Če je bil DDV od uvoza že upoštevan kot odbitek DDV, carinski organ v skladu s carinskimi predpisi vrne oziroma odpusti plačilo DDV le, če zavezanec dokaže, da je odbitek DDV zmanjšal za znesek DDV, ki naj bi ga carinski organ vrnil oziroma katerega plačilo naj bi odpustil.

(4) Če je zavezanec izvozil določeno blago, pozneje pa je bila izvozna carinska deklaracija razveljavljena ali je bilo blago vrnjeno in ob uvozu oproščeno plačila uvoznih dajatev in DDV, mora davčni zavezanec o tem nemudoma obvestiti davčni organ in ustrezno popraviti vrednost izvozne dobave.

6. Rekapitulacijsko poročilo

159. člen (Splošno)

(1) Davčni zavezanec, identificiran za namene DDV, mora v obrazcu RP-O izkazati podatke o dobavah blaga znotraj Skupnosti in podatke o opravljenih storitvah, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici, in podatke o popravkih za pretekla obdobja poročanja. Davčni zavezanec iz 94. člena ZDDV-1, ki je identificiran za namene DDV na podlagi četrtega odstavka 78. člena ZDDV-1, mora v obrazcu RP-O izkazati podatke o opravljenih storitvah, za katere je prejemnik storitev dolžan plačati DDV v drugi državi članici.

(2) Zastopnik iz petega odstavka 3. člena tega pravilnika mora v obrazcu RP-O izkazati podatke o dobavah blaga znotraj Skupnosti, ki jih opravi oseba, ki ima sedež v drugi državi članici, vendar se ni identificirala za namene DDV, za obdobje poročanja, za katerega se izpolnjuje rekapitulacijsko poročilo, in podatke o popravkih za pretekla obdobja poročanja.

(3) Davčni zavezanec iz prvega in zastopnik iz drugega odstavka, za obdobje poročanja ne predložita obrazca RP-O, če v obdobju poročanja ne nastane obveznost izpolnitve rekapitulacijskega poročila in ne obveznost izpolnitve popravkov za pretekla obdobja poročanja.

(4) Vzorec obrazca RP-O je v Prilogi XII k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

(5) Davčni zavezanec predloži obrazec RP-O preko sistema eDavki.

159.a člen (Poročilo o dobavah blaga in storitev po 76.a členu ZDDV-1)

(1) Davčni zavezanec, ki opravlja dobave blaga in storitev po 76.a členu ZDDV-1, mora v obrazcu »Poročilo 76.a člen« izkazati podatke o dobavah blaga in storitev ter podatke o prejetih predplačilih, za katere je prejemnik dolžan plačati DDV za obdobje, za katerega se izpolnjuje poročilo in podatke o popravkih za pretekla obdobja.

(2) Vzorec obrazca »Poročilo 76.a člen« je v Prilogi XIII k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

(3) Davčni zavezanec predloži obrazec »Poročilo 76.a člen« preko sistema eDavki.

XI. POSEBNE UREDITVE

1. Posebna ureditev za male davčne zavezance

160. člen

(Definicija katastrskega dohodka iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1)

Kot katastrski dohodek iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 se šteje skupni katastrski dohodek vseh članov posameznega kmečkega gospodinjstva iz drugega odstavka 69. člena Zakona o dohodnini (Uradni list RS, št. 117/06, 10/08, 78/08, 125/08 in 20/09 v nadaljevanju: ZDoh-2), ugotovljen v skladu s tretjim odstavkom 69. člena ZDoh-2 ter prvim in drugim odstavkom 71. člena ZDoh-2, zmanjšan za priznane oprostitve iz 73. člena ZDoh-2 ter za oprostitve in znižanja iz petega odstavka 147. člena. ZDoh-2.

161. člen

(Prehod s posebne na splošno ureditev in prehod s splošne na posebno ureditev)

(1) Če je oseba iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 pred prehodom na splošno ureditev dejansko opravila dobavo blaga oziroma opravila storitev pred datumom prehoda, račun pa izda po datumu prehoda, ne obračuna DDV od teh dobav blaga oziroma opravljenih storitev. Račun mora izdati najpozneje do zadnjega dne meseca, ki sledi mesecu, v katerem je bil opravljen prehod.

(2) Če je oseba iz prejšnjega odstavka pred prehodom na splošno ureditev prejela predplačila, se dobave blaga in opravljene storitve, za katere so bila pred prehodom na splošno ureditev prejeta predplačila, v celoti obdavčijo v davčnem obdobju, v katerem so opravljene.

(3) Pri prehodu iz splošne ureditve na posebno ureditev iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 mora davčni zavezanec za dobave blaga in opravljanje storitev, ki so bile opravljene pred datumom prehoda, račun pa je izdan po datumu prehoda, obračunati DDV. Račun mora izdati najpozneje do roka za predložitev obračuna DDV za davčno obdobje, za katero še sestavlja obračun DDV.

(4) Če je davčni zavezanec pred datumom prehoda na posebno ureditev iz prvega in drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 prejel celotno predplačilo za dobave blaga oziroma storitve, ki bodo opravljene po datumu prehoda, obračuna DDV od prejetega predplačila. V primeru prejema delnega predplačila za dobave blaga oziroma storitve, ki bodo v celoti opravljene po datumu prehoda, obračuna DDV le od tega dela predplačila.

1.a Posebna ureditev za kmete

162. člen

(Pavšalno nadomestilo)

(1) Davčni zavezanec iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 lahko v skladu s prvim odstavkom 95. člena ZDDV-1 uveljavi pavšalno nadomestilo le za dobavo kmetijskih in

gozdarskih pridelkov, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti članov kmečkega gospodinjstva, katerega predstavnik je, za katero se dohodek ne ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in odhodkov ali dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki se opravijo za plačilo v okviru osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti istega kmečkega gospodinjstva, ali prek strojnega krožka drugemu kmečkemu gospodinjstvu, ki je identificirano za namene DDV.

(2) Pavšalno nadomestilo je mogoče uveljaviti le za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so navedene v Prilogi XIV k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

(3) Za pridelke in storitve iz posameznih skupin Priloge XIV je mogoče uveljaviti pavšalno nadomestilo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- za kmetijske pridelke iz skupine 1, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi vsaj 1 hektar njive, travnika, barjanskega travnika in pašnika;
- za pridelke čebelarstva iz skupine 2, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi več kot 10 čebeljih panjev;
- za kmetijske pridelke iz skupine 3, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi vsaj 1 hektar njive, vrta, travnika, barjanskega travnika in pašnika;
- za kmetijske pridelke iz skupine 4, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi vsaj 0,3 hektara hmeljišča;
- za kmetijske pridelke iz skupine 5, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi vsaj 0,3 hektara plantažnega in ekstenzivnega sadovnjaka;
- za kmetijske pridelke iz skupine 6, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 0,3 hektara vinograda;
- za gozdarske pridelke iz skupine 7, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi vsaj 1 hektar gozdne plantaže in gozda;
- za kmetijske storitve iz skupin 8, 9 in 10, kadar imajo člani kmečkega gospodinjstva v uporabi vsaj 2 hektara kmetijskih zemljišč in gozda, od katerih mora biti vsaj 1 hektar kmetijskih zemljišč.

(4) Kot podatek o površini zemljišč oziroma številu čebeljih panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva se upošteva podatek davčnega organa o površini zemljišč po posameznih katastrskih kulturah oziroma številu čebeljih panjev v uporabi članov kmečkega gospodinjstva, kot so bili evidentirani za potrebe odmere dohodnine.

(5) Kot kmečko gospodinjstvo se šteje kmečko gospodinjstvo, kot je določeno za potrebe odmere dohodnine.

163. člen (Izdaja dovoljenja)

(1) Za pridobitev pravice do uveljavljanja pavšalnega nadomestila je treba pridobiti dovoljenje davčnega organa (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje).

(2) Vloga za pridobitev dovoljenja se odda pristojnemu davčnemu organu na obrazcu DDV- VKP4, ki je v Prilogi XV k temu pravilniku in je njegov sestavni del.

(3) Krajevno pristojen za odločanje o vlogi iz prejšnjega odstavka je davčni urad, na območju katerega je vložnik dovoljenja vpisan v davčni register. Za osebo, ki nima stalnega prebivališča v Sloveniji (nerezident), je krajevno pristojen davčni urad, ki odmerja davek od dohodka iz kmetijstva za zemljišča, ki jih imajo na območju Slovenije v uporabi člani njegovega gospodinjstva.

(4) Površino zemljišč v uporabi članov kmečkega gospodinjstva ugotavlja pristojni davčni organ iz uradnih evidenc.

(5) V vlogi vlagatelj označi skupine kmetijskih pridelkov in storitev, za katere bi želel uveljaviti pravico do pavšalnega nadomestila. Nerezident mora vlogi priložiti tudi potrdilo o članih njegovega gospodinjstva, ki ga izda organ države nerezidenta.

(6) Če davčni organ na osnovi razpoložljivih podatkov ugotovi, da kmečko gospodinjstvo vložnika izpolnjuje pogoje iz tretjega odstavka 162. člena tega pravilnika, izda vložniku dovoljenje za uveljavljanje pavšalnega nadomestila za kmetijske in gozdarske pridelke ter kmetijske in gozdarske storitve iz tistih skupin Priloge XIV k temu pravilniku, za katere je zaprosil in zanje izpolnjuje pogoje.

(7) Davčni organ v okviru davčnega registra vodi ločen seznam upravičencev do pavšalnega nadomestila.

164. člen (Veljavnost dovoljenja)

(1) Dovoljenje je veljavno od datuma izdaje do izteka koledarskega leta, za katero je bilo izstavljeno.

(2) Ne glede na določbo 163. člena tega pravilnika tistim predstavnikom kmečkega gospodinjstva, ki jim je bilo izdano dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila, davčni organ s 1. januarjem naslednjega leta podaljša veljavnost dovoljenja za naslednje koledarsko leto po uradni dolžnosti.

(3) Davčni organ pred podaljšanjem dovoljenja na podlagi uradnih evidenc preveri izpolnjevanje pogojev za izdajo dovoljenja iz tretjega odstavka 162. člena tega pravilnika. Če imetnik dovoljenja ne predloži obračuna pavšalnega nadomestila na način in v roku, določenem v devetem odstavku 166. člena tega pravilnika, davčni organ za leto, ki sledi letu, v katerem bi imetnik dovoljenja moral predložiti obračun, dovoljenja ne podaljša po uradni dolžnosti.

(4) Če želi predstavnik kmečkega gospodinjstva, na katerega se glasi dovoljenje, za predstavnika kmečkega gospodinjstva določiti drugo osebo ali če želi dopolniti ali spremeniti seznam blaga in storitev, za katere ima pravico do pavšalnega nadomestila, lahko uveljavi spremembo pri pristojnem davčnem organu.

(5) Če kmečko gospodinjstvo ne želi več uveljavljati pavšalnega nadomestila, lahko imetnik dovoljenja o tem pisno obvesti pristojni davčni organ in vrne dovoljenje. Davčni organ razveljavi dovoljenje in izbriše takega imetnika s seznama upravičencev do pavšalnega nadomestila.

165. člen (Vložnik vloge)

(1) Vlogo za pridobitev dovoljenja lahko vloži le en član kmečkega gospodinjstva kot njegov predstavnik.

(2) Če vložnik vloge v obdobju veljavnosti dovoljenja umre, se lahko s posebno vlogo na pristojnem davčnem organu prenese dovoljenje na drugega člana kmečkega gospodinjstva kot naslednika vložnika vloge.

166. člen
(Uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila)

(1) Pavšalno nadomestilo lahko uveljavi le oseba, ki je zavedena na seznamu upravičencev in na ime katere se glasi dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila.

(2) Imetniki dovoljenja iz prejšnjega odstavka lahko ob dobavi blaga in storitev kupcem – davčnim zavezancem, ki so identificirani za namene DDV, zahtevajo pavšalno nadomestilo le za tiste pridelke in storitve, za katere jim je davčni organ v dovoljenju priznal pravico do pavšalnega nadomestila.

(3) Osnova za obračun pavšalnega nadomestila je davčna osnova iz 36. člena ZDDV-1.

(4) Ob dobavi blaga ali storitve morajo imetniki dovoljenja, če želijo uveljaviti pravico do pavšalnega nadomestila, predložiti kopijo dovoljenja, ki ga mora kupec hraniti skupaj z računom.

(5) Če imetnik dovoljenja v obdobju, za katerega velja dovoljenje, večkrat dobavi pridelke in storitve, za katere mu je izdano dovoljenje, istemu kupcu, zadostuje predložitev kopije dovoljenja le ob prvi dobavi.

(6) Brez kopije dovoljenja kupec ne more uveljavljati pravice do pavšalnega nadomestila kot odbitka DDV.

(7) Račun za opravljeno dobavo blaga oziroma storitve izda kupec blaga oziroma naročnik storitve. Na računu mora navesti naslednje podatke:

- datum izdaje računa;
- zaporedno številko, pod katero vodi izdani račun;
- ime in naslov imetnika dovoljenja ter številko in datum dovoljenja za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila;
- svoje ime in naslov ter svojo identifikacijsko številko za DDV;
- količino in vrsto dobavljenega blaga oziroma obseg in vrsto opravljenih storitev;
- datum opravljene dobave blaga oziroma storitve;
- osnovo oziroma vrednost, od katere se obračuna znesek pavšalnega nadomestila;
- stopnjo pavšalnega nadomestila (8%);
- znesek pavšalnega nadomestila.

(8) Imetnik dovoljenja mora račune, na podlagi katerih je uveljavil pavšalno nadomestilo, hraniti v skladu s 86. členom ZDDV-1 ter jih na zahtevo davčnega organa dati na vpogled.

(9) Imetnik dovoljenja mora sestaviti obračun pavšalnega nadomestila za obdobje veljavnosti dovoljenja v posameznem letu in ga predložiti pristojnemu davčnemu organu do 31. januarja naslednjega leta. Obračun predloži na obrazcu DDV-OPN, ki je v Prilogi XVI k temu pravilniku in je njegov sestavni del. Imetnik dovoljenja mora predložiti obrazec DDV-OPN davčnemu organu ne glede na to, ali je opravil kako dobavo na podlagi dovoljenja ali ne. Če dobave ne opravi, predloži obrazec DDV-OPN, na katerem izpolni le podatke o imetniku dovoljenja, številko dovoljenja, kraj in datum izdaje obrazca ter podpis. Obrazec DDV-OPN lahko predloži v papirni obliki ali v elektronski obliki prek sistema eDavki.

(10) Če kateri koli član kmečkega gospodinjstva med veljavnostjo dovoljenja postane davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV, in mora obračunavati DDV od pridelkov in storitev, ki so rezultat osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti, za

katero se plačuje dohodnina po katastrskem dohodku, kmečko gospodinjstvo z dnem identifikacije za namene DDV izgubi pravico do pavšalnega nadomestila.

(11) V primerih iz prejšnjega odstavka član kmečkega gospodinjstva z dnem registracije postane zavezanec, identificiran za namene DDV, za celotno dejavnost, za katero se plačuje dohodnina po katastrskem dohodku v okviru kmečkega gospodinjstva.

167. člen (Vračilo pavšalnega nadomestila)

(1) Davčni zavezanec, ki ima pravico do vračila pavšalnega nadomestila na podlagi 96. člena ZDDV-1, predloži zahtevek za vračilo pavšalnega nadomestila pri Davčnemu uradu Ljubljana.

(2) Določbe 3. podpoglavja IX. POGlavJA tega pravilnika se smiselno uporabljajo tudi za vračilo pavšalnega nadomestila v skladu s 96. členom ZDDV-1, pri čemer se v polja obrazca »Zahtevek za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Sloveniji«, kamor se vpisuje znesek DDV, vpisuje znesek plačanega pavšalnega nadomestila, katerega vračilo se zahteva.

2. Posebna ureditev za investicijsko zlato

168. člen (Investicijsko zlato)

(1) Za investicijsko zlato iz prvega odstavka 118. člena ZDDV-1 se ne šteje monetarno zlato.

(2) Evropska komisija vsako leto v Uradnem listu Evropskih skupnosti objavi seznam zlatih kovancev, ki se v vseh državah članicah štejejo za investicijsko zlato.

169. člen (Izbira obdavčitve)

(1) Davčni zavezanec iz prvega in drugega odstavka 120. člena ZDDV-1 ter posrednik iz druge alineje 119. člena ZDDV-1 lahko uveljavlja pravico do izbire za obdavčitev investicijskega zlata, če o tem predhodno obvesti davčni organ, pri katerem je identificiran za namene DDV.

(2) V prijavi za uveljavljanje pravice iz prejšnjega odstavka mora davčni zavezanec davčnemu organu posredovati naslednje podatke: ime, poštni naslov in/ali elektronski naslov, identifikacijsko številko za DDV in izjavo, iz katere je jasno razvidna njegova odločitev do izbire obdavčevanja.

(3) Prijava za uveljavljanje pravice do izbire za obdavčitev investicijskega zlata začne učinkovati prvi dan naslednjega meseca po datumu vložitve prijave.

(4) Račun, izdan drugemu davčnemu zavezancu ali pravni osebi, ki ni davčni zavezanec, mora poleg podatkov, navedenih v 82. členu ZDDV-1, vsebovati še naslednje podatke:

- opis zlata, ki je bilo dobavljeno;

- za zlato v obliki palic ali ploščic: obliko, maso in čistino ter druge značilnosti (vključujoč lastniško oznako, žig in serijsko številko, kjer je to mogoče);
- za zlate kovance: tip kovanca, državo izvora in izjavo, da zlati kovanci so oziroma niso na seznamu zlatih kovancev iz drugega odstavka 168. člena tega pravilnika.

170. člen (Evidenca o transakcijah z investicijskim zlatom)

(1) Davčni zavezanec, ki posluje z investicijskim zlatom, mora v skladu s prvim odstavkom 122. člena ZDDV-1 poleg dokumentacije, navedene v 86. členu ZDDV-1, hraniti še dokumentacijo, iz katere je razviden opis investicijskega zlata, in voditi posebne evidence o transakcijah z investicijskim zlatom.

(2) Posebna evidenca iz prejšnjega odstavka, ki jo morajo voditi davčni zavezanci, ki opravljajo oproščene dobave investicijskega zlata, mora vsebovati naslednje podatke:

- zaporedno številko vpisa;
- številko in datum računa;
- referenčno številko naročnika;
- morebitno DDV številko naročnika;
- opis zlata (oblika, količina in čistost);
- ime in naslov morebitnega posrednika;
- ime in naslov kupca in
- vrednost transakcije.

(3) Davčni zavezanec, ki je identificiran za namene DDV in ima hkrati pravico do izbire obdavčitve, ali proizvajalec oziroma predelovalec investicijskega zlata mora voditi posebno evidenco dobav investicijskega zlata, pri katerem se ni odločil za obdavčitev.

3. Posebna ureditev za davčne zavezance, ki nimajo sedeža znotraj Skupnosti in opravljajo elektronske storitve osebam, ki niso davčni zavezanci

171. člen (Prijava davčnemu organu)

(1) Davčni zavezanec iz 123. člena ZDDV-1 v prijavi za identifikacijo navede naslednje podatke: firmo, naslov, državo, elektronski naslov, naslov spletne strani (URL), ime in priimek osebe za stike, telefonsko številko in datum, ko bo začel opravljati elektronske storitve.

(2) Davčni zavezanec iz prvega odstavka tega člena mora na prijavi iz prejšnjega odstavka podati izjavo o začetku opravljanja obdavčljive dejavnosti znotraj Skupnosti in o tem, da ni identificiran za namene DDV znotraj Skupnosti in da ni dobavljalca oziroma storitev, za katere se šteje, da so bile dobavljene v Skupnosti.

(3) Prijavo iz prvega odstavka tega člena posreduje elektronsko, prek sistema eDavki.

(4) Davčni organ davčnega zavezanca iz prvega odstavka tega člena prek sistema eDavki v 8 dneh po prejeti prijavi za registracijo obvesti o dodeljeni individualni številki, če pa to ni mogoče, ga v istem roku obvesti, kdaj lahko pričakuje prejem individualne številke.

(5) Davčni organ iz prejšnjega odstavka je Davčni urad Ljubljana.

172. člen
(Posebni obračun DDV in plačilo DDV)

(1) Davčni zavezanec iz 123. člena ZDDV-1, v posebnem obračunu DDV navede naslednje podatke: obračunsko obdobje (leto, trimesečje), firmo, individualno številko ter za vsako državo članico potrošnje, skupno vrednost elektronsko opravljenih storitev v obračunskem obdobju, zmanjšano za DDV, davčno stopnjo v tej državi članici potrošnje in znesek pripadajočega DDV.

(2) Posebni obračun DDV iz prvega odstavka tega člena posreduje elektronsko, preko sistema eDavki.

(3) Davčni zavezanec plača DDV v eurih na bančni račun, razviden v sistemu eDavki.

173. člen
(Zahtevek za vračilo DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki na ozemlju Slovenije nabavi blago ali storitve za namene opravljanja dejavnosti, uveljavlja pravico do vračila DDV, ki ga je plačal ob nabavi blaga oziroma storitev ali ob uvozu blaga, pod pogoji iz 74. do 74.i člena ZDDV-1 in 114. do 116. člena tega pravilnika.

(2) Za vlagatelja zahtevka v skladu s tem členom ne velja pogoj vzajemnosti iz šestega odstavka 74.i člena ZDDV-1.

174. člen
(Zneski v drugih valutah)

Če je bil račun za opravljeno storitev izstavljen v drugi valuti, se pri izpolnjevanju posebnega obračuna DDV za preračun vrednosti v eure uporabi menjalni tečaj Evropske centralne banke, ki je objavljen na zadnji dan obračunskega obdobja, ali, če na ta dan ni objave, prvi naslednji objavljeni tečaj.

4. Ugotavljanje davčne obveznosti na podlagi prejetih in izvršenih plačil

175. člen
(Splošno)

(1) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, mora v svojem knjigovodstvu ali drugi evidenci zagotoviti tudi podatke o:

- prejetih plačilih (znesek in datum plačila) in obračunanem DDV po prejetih plačilih po različnih stopnjah DDV in
- izvršenih plačilih (znesek in datum plačila) in odbitku DDV na podlagi izvršenih plačil po različnih stopnjah DDV.

(2) Če ni s tem podpoglavjem drugače določeno, veljajo za ugotavljanje davčne obveznosti zavezancev, ki obračunavajo DDV po plačani realizaciji, vse določbe tega pravilnika, ki se sicer nanašajo na obračunavanje DDV na podlagi izdanih in prejetih računov.

176. člen
(Nastanek davčne obveznosti na podlagi prejetih plačil)

(1) Če davčni zavezanec ugotavlja davčno obveznost na podlagi prejetih plačil, nastane obveznost obračuna DDV na dan, ko prejme plačilo, to je na dan, ko je terjatev, v zvezi s katero je nastala obveznost za obračun DDV, poravnana.

(2) Če davčni zavezanec prejme plačilo v gotovini (v obliki bankovcev, kovancev, čekov oziroma takoj udenarljivih vrednostnih papirjev), se šteje, da je dan prejema plačila dan, ko prejme gotovino. Če davčni zavezanec prejme plačilo z uporabo plačilne ali kreditne kartice, se šteje, da je dan prejema plačila dan izdaje potrdila o prejetem plačilu.

(3) Če davčni zavezanec prejme plačilo na račun pri banki ali drugi finančni instituciji, se šteje, da je dan prejema plačila dan, ko prejme denar na račun.

(4) Če davčni zavezanec prejme plačilo v drugih oblikah (v obliki pobota ali kompenzacije, odstopa ali cesije, nakazila ali asignacije, prevzema dolga), se šteje, da je dan prejema plačila dan, ko je terjatev poplačana po predpisih, ki urejajo te načine plačila.

177. člen
(Odbitek DDV na podlagi izvršenih plačil)

(1) Če davčni zavezanec ugotavlja davčno obveznost na podlagi prejetih plačil, ima pravico do odbitka DDV na dan, ko izvrši plačilo, če so izpolnjeni drugi pogoji iz 62. in 63. člena ZDDV-1, to je na dan, ko je obveznost, v zvezi s katero je nastala pravica do odbitka, poravnana.

(2) Če davčni zavezanec izvrši plačilo v gotovini (v obliki bankovcev, kovancev, čekov oziroma takoj udenarljivih vrednostnih papirjev), nastane pravica do odbitka DDV na dan, ko izvrši plačilo v gotovini. Če davčni zavezanec izvrši plačilo s plačilno ali kreditno kartico, se šteje, da je dan izvršitve plačila dan izdaje potrdila o izvršenem plačilu.

(3) Če davčni zavezanec izvrši plačilo na račun pri banki ali drugi finančni instituciji, nastane pravica do odbitka DDV na dan, ko izvrši plačilo na račun.

(4) Če davčni zavezanec izvrši plačilo v drugih oblikah (v obliki pobota ali kompenzacije, odstopa ali cesije, nakazila ali asignacije, prevzema dolga), se šteje, da je dan izvršitve plačila dan, ko je obveznost izpolnjena po predpisih, ki urejajo te načine plačila.

178. člen
(Specifične transakcije)

(1) Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, pri uvozu blaga, pridobitvah blaga znotraj Skupnosti ali izvzetju blaga iz zaloge v skladu z 21. členom tega pravilnika, obračunava in plačuje DDV po splošnih pravilih. Ureditev po plačani realizaciji pa lahko uporabi, če opravi nadaljnjo dobavo tega blaga na ozemlju Slovenije.

(2) Zadnja alineja drugega odstavka 132. člena ZDDV-1 se ne nanaša na primere, ko je opravljena delna dobava blaga ali storitev in se račun nanaša le na to delno dobavo blaga ali delno dobavo storitev.

(3) Če davčni zavezanec za opravljeno dobavo blaga ali storitev, od katere obračunava DDV po plačani realizaciji, prejme le delno plačilo, obračuna DDV od delnega plačila po preračunani stopnji.

(4) Če davčni zavezanec za njemu opravljeno dobavo blaga ali storitev, od katere uveljavlja odbitek DDV po plačani realizaciji, izvrši le delno plačilo, lahko uveljavlja odbitek DDV le od delnega plačila, pri čemer uporabi preračunano stopnjo DDV.

179. člen (Podatki v obračunu)

Davčni zavezanec v obrazec DDV-O za obračun DDV vpisuje podatke za transakcije po posebni ureditvi po plačani realizaciji na podlagi prejetih in izvršenih plačil ter podatke na podlagi izdanih in prejetih računov za transakcije iz 132. člena ZDDV-1 in za transakcije, ki so oproščene plačila DDV.

180. člen (Podatki v Prilogi A k obrazcu DDV-O)

Davčni zavezanec, ki uporablja posebno ureditev po plačani realizaciji, v Prilogi A k obrazcu DDV-O, izkaže:

- podatke o obračunanem DDV po računih po plačani realizaciji, izdanih v tekočem davčnem obdobju, ki v tem obdobju niso bili plačani, in podatke o odbitku DDV po računih po plačani realizaciji, prejetih v tekočem davčnem obdobju, za katere v tem obdobju plačilo ni bilo izvršeno in
- podatke o obračunanem DDV po računih po plačani realizaciji, izdanih v predhodnih davčnih obdobjih, ki so plačani v tekočem davčnem obdobju, in podatke o odbitku DDV po računih po plačani realizaciji, prejetih v predhodnih davčnih obdobjih, za katere je plačilo izvršeno v tekočem davčnem obdobju.

181. člen (Poročanje o neplačanih računih na dan 31. decembra tekočega leta)

(1) Davčni zavezanec v popis računov iz drugega odstavka 136. člena ZDDV-1 vključi račune po plačani realizaciji, ki so bili izdani v tekočem letu in niso bili plačani do 31. decembra tekočega leta.

(2) Davčni zavezanec predloži davčnemu organu popis računov tako, da navede številke računov s tem, da ločeno izkaže rekapitulacijo neplačanega DDV po davčni osnovi in po posamezni stopnji DDV.

XII. POSEBNE DOLOČBE

182. člen (črtan)

[Priloga I: Obrazec DDV-RPS: Prijava pridobitve rabljenega prevoznega sredstva iz druge države članice, ki jo opravi oseba, identificirana za namene DDV v Sloveniji \(ni nabavljeno za nadaljnjo prodajo\)](#)

[Priloga II: Obrazec DDV-NPS-P1: Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva iz druge države članice, ki jo opravi oseba, ki ni identificirana za namene DDV](#)

Priloga III: Obrazec DDV-NPS-P2: Prijava pridobitve novega prevoznega sredstva iz druge države članice, ki jo opravi davčni zavezanec ali pravna oseba, ki ni davčni zavezanec, identificirana za namene DDV v Sloveniji (ni nabavljeno za nadaljnjo prodajo)

Priloga IV: Obrazec DDV-NPS-D1: Prijava dobave novega prevoznega sredstva iz Slovenije v drugo državo članico

Priloga V: Zahtevek za vračilo DDV davčnemu zavezancu, ki nima sedeža v Skupnosti

Priloga VI: Obrazec DDV-VP: Zahtevek za vračilo DDV

Priloga VII: Obrazec DDV-VE: Evidenca o vračilu DDV kupcem iz 75. člena ZDDV

Priloga VIII: Obrazec DDV-P2: Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV

Priloga IX: Obrazec DDV-P3: Zahtevek za izdajo identifikacijske številke za DDV

Priloga X: Obrazec DDV-O: Obrazec za obračun davka na dodano vrednost za obdobje: _____

Priloga XI: Priloga A k obrazcu DDV-O za obdobje: _____

Priloga XII: Obrazec RP-O: Rekapitulacijsko poročilo

Priloga XIII: Poročilo o dobavah po 76.a členu

Priloga XIV: Seznam pridelkov in storitev, za katere je mogoče uveljaviti pavšalno nadomestilo

Priloga XV: Obrazec DDV-VKP4: Vloga za pridobitev dovoljenja za uveljavljanje pavšalnega nadomestila kot odbitka DDV za obdobje od _____ do 31. 12. 200

Priloga XVI: Obrazec DDV-OPN: Obračun pavšalnega nadomestila DDV

Priloga XVII: (črtana)

Pravilnik o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [141/06](#)) vsebuje naslednje prehodne in končne določbe:

»XIII. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

183. člen

(Dobave rabljenih osnovnih sredstev)

(1) Davčni zavezanec, ki opravi dobavo rabljenega osnovnega sredstva, od katerega pri nabavi ni imel pravice do odbitka DDV, ker je bilo nabavljeno s plačilom davka od prometa proizvodov v skladu z zakonom o prometnem davku, obračuna DDV od prodajne cene osnovnega sredstva, pri čemer sme odbiti DDV v znesku, ki ga ugotovi po preračunani

stopnji davka od prometa proizvodov od knjigovodske vrednosti osnovnega sredstva, vendar največ v višini, ki je enaka znesku DDV, obračunanem od tega prometa.

(2) Knjigovodska vrednost iz prejšnjega odstavka je zadnja ugotovljiva knjigovodska vrednost in se ugotavlja skladno z amortizacijsko stopnjo, ki je davčno priznan odhodek na podlagi zakona, ki ureja davek od dobička pravnih oseb.

184. člen
(Veljavnost dovoljenj)

Dovoljenja, izdana upravičencem do pavšalnega nadomestila v skladu s predpisi, ki so veljali do uveljavitve tega pravilnika, ostanejo v veljavi do preteka roka njihove veljavnosti.

185. člen
(Definicija katastrskega dohodka iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1)

Za določitev katastrskega dohodka iz drugega odstavka 94. člena ZDDV-1 se do ureditve novega sistema ugotavljanja katastrskega dohodka upošteva katastrski dohodek vseh članov kmečkega gospodinjstva, ugotovljen v skladu s tretjim odstavkom 69. člena ZDoh-2 in s prvim in drugim odstavkom 154. člena ZDoh-2.

186. člen
(Začetek veljavnosti in uporabe)

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2007. Določbe od 86. do 97. člena se začnejo uporabljati po objavi potrditve ureditve po končanem postopku posvetovanj iz 148. člena ZDDV-1.«.

Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [52/07](#)) dodaja 183.a člen pravilnika:

»183.a člen
(Začasno uvožena prevozna sredstva)

Ob zaključku postopka začasnega uvoza prevoznih sredstev, ki je bil začel pred 1. majem 2004, se ne glede na 35. člen ZDDV-1 šteje, da je uvoz blaga opravljen, ne da bi nastal obdavčljivi dogodek, če je bilo prevožno sredstvo prvič uporabljeno pred 1. majem 1996, ali če je znesek DDV, ki bi ga bilo treba plačati zaradi uvoza, nižji od 10 evrov.«;

dodaja 185.a člen pravilnika:

»185.a člen
(Obdobje popravila odbitka DDV)

(1) Davčni zavezanec, ki je v času od 1. januarja 2007 do uveljavitve tega pravilnika popravil odbitek DDV po določbah tedaj veljavnega 111. člena Pravilnika, mora ugotoviti razliko med zneskom opravljenega popravila odbitka DDV in zneskom popravka

odbitka, izračunanem po 26. členu tega pravilnika. Ugotovljeno razliko mora plačati oziroma jo ima pravico zahtevati kot vračilo v obračunu DDV za davčno obdobje, v katerem je pričel veljati 26. člen tega pravilnika.

(2) Popravek odbitka DDV iz naslova dokončnega poročila delnega odbitka DDV po novem šestem odstavku 111. člena pravilnika se prvič opravi po stanju na dan 31. decembra 2007.«;

ter vsebuje naslednjo končno določbo:

»41. člen

Ta pravilnik začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, razen 28., 34. in tretjega do petega odstavka 40. člena tega pravilnika, ki se začnejo uporabljati 1. januarja 2008.«.

Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [120/07](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»33. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2008.«.

Pravilnik o spremembah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [21/08](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»5. člen

Ta pravilnik začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.«.

Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [123/08](#)) vsebuje naslednjo končno določbo:

»10. člen

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2009.«.

Pravilnik o spremembah in dopolnitvah Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [105/09](#)) vsebuje naslednjo prehodno in končno določbo:

»PREHODNA IN KONČNA DOLOČBA

47. člen
(Prehodna določba)

Davčni zavezanec, ki je plačal predplačilo za storitev, za katero je pri davčnem zavezancu, ki je prejel predplačilo, v skladu s tretjim odstavkom 33. člena ZDDV-1, nastala obveznost obračuna DDV pred 1. januarjem 2010, storitev pa bo opravljena oziroma končana po 1. januarju 2010 in je po tem datumu ta storitev obdavčena pri prejemniku storitve, obračuna DDV od davčne osnove v višini razlike med zneskom opravljene storitve in neto zneskom predplačila.«.

48. člen
(Začetek veljavnosti)

Ta pravilnik začne veljati 1. januarja 2010.«.